

COURRIER

28^e jaargang nummer 1

januari 2017

Redactie:

Lou de Sterke, *eindredacteur*

majolo.sterke@ziggo.nl

Jan Jansen, *lid*

jwjansen.1@home.nl

Michiel Janssen, *technische opmaak*

michja@hetnet.nl

Fotografie, illustraties:

Hans Lugger, Harry Gosink, Arie de Jong, Michja.

Kopij voor februari-nummer 2017:

t/m vrijdag 20 januari 2017, 18.00 uur inleveren,

via e-mail naar:

redactieredoute@outlook.com

Bestuur:

Gerard Walraven, *voorziter*

gm-walraven@home.nl

Henri Albersen, *penningmeester, vicevoorzitter*

henrialbersen@kpnmail.nl

Truus Ruijpers, *secretaris*

mail@truusoomen.nl

Vacature, *2e secretaris*

Marlies Smits-Ummels, *lid*

marlies.smits@home.nl

Lou de Sterke, *lid*

majolo.sterke@ziggo.nl

Adres secretariaat: Postbus 2023

6201 CC Maastricht

Telefoon:

0032 89 47 25 96

E-mailadres Société Redoute:

redoute@live.nl

Website:

www.societeredoute.nl

Bankier:

ABN AMRO Maastricht rek.nr. 44.73.50.501

t.n.v. Société Redoute

IBAN nr. NL32ABNA0447350501 / BIC nr. ABNANL2A

Druk:

Houx Digiprint Maastricht

VAN DE REDACTIE

- Al weer staan we aan het begin van een nieuw jaar, in de hoop dat het ons veel goeds en weinig leed zal brengen. We kunnen al weer uitkijken naar het programma, dat de diverse commissies voor ons in petto (zullen) hebben. We verwachten weer een grote opkomst bij de

Nieuwjaarsborrel op 13 januari, de afgelopen jaren is dit steeds een groot succes gebleken.

Ook de overweldigende inschrijving voor de Kroatië-cruise in juni spreekt voor zich.

• NIEUWJAARSBORREL VRIJDAG 13 JANUARI 2017

Wij verwelkomen alle leden die zich tijdig hebben ingeschreven voor onze Nieuwjaarsborrel op vrijdag 13 januari 2017 vanaf 16:30 uur in Hotel Crowne Plaza.

Elk lid krijgt bij de ontvangsttafel 3 munten voor dranken.

Meerdere munten zijn verkrijgbaar bij de receptie tegen betaling van € 3,50 per munt. Bier, fris en huiswijn kost 1 munt. Buitenlands gedestilleerde dranken vanaf 2 munten.

Wij zullen ook dit jaar weer zorgen voor voldoende lekkere hapjes.

Indien u zich ingeschreven heeft, maar onverhoopt niet aanwezig kunt zijn, dan wordt u dringend verzocht uw afmelding, liefst per e-mail, zo spoedig mogelijk door te geven aan John Courtens (tel. 06-11002107, courtens@home.nl). Dit i.v.m. de reservering van munten en hapjes. De munten moeten door ons vooraf aangekocht worden en worden door Hotel Crowne Plaza niet meer teruggenomen. Wij rekenen daarom op de loyaliteit van alle leden die zich hebben ingeschreven, dat ze ook daadwerkelijk zullen komen. Het eind van de borrel is voorzien rond 20:00 uur. *De evenementencommissie, John Courtens*

- Leden moeten hun adreswijzigingen, nieuwe telefoonnummers en gewijzigde e-mailadressen doorgeven aan het secretariaat. Indien gewenst kunnen deze wijzigingen in de Courrier vermeld worden. Daartoe deze gegevens mailen aan de redactie; *majolo.sterke@ziggo.nl; of redactieredoute@outlook.com.*

- Bij het secretariaat komen regelmatig e-mails als onbestelbaar retour, daarom wordt u verzocht om uw mailbox regelmatig te ledigen. Ook

kan het zijn dat uw juiste mailadres niet bekend is. Op de ledenlijst kunt u controleren of uw vermelding correct is. Correcties kunt u doorgeven via **redoute@live.nl**

Inhoudsopgave:

↘ In Memoriam Joke Jansen op	blz.05
↘ Bestuursmededelingen staan op	blz.06
↘ Oproep ten behoeve van het fotoboekje van de leden 2017 staat op	blz.07
↘ Hans Albersen deed mee aan de bridgedrive, zijn impressie vindt u op	blz.08
↘ Lees wat Mariet Walraven kan vertellen over het bezoek aan de Opéra de Wallonie	blz.10
↘ Een verslag van de kerstviering is te vinden op	blz.13
↘ Nieuws van en voor leden	blz.15
↘ Informatie van de Reis en culturele commissie staat op	blz.16
↘ Arie de Jong heeft weer eens een uitvoerig reisverslag geschreven, kijk maar vanaf	blz.17
↘ Deze maand schrijft Jan Jansen over de componist Janáček, te lezen vanaf	blz.28
↘ Leo Sins is deze keer poëtisch vanaf	blz.33

LdS

Inschrijfformulier voorjaarsfilm op blz 35

AGENDA:KOMENDE EVENEMENTEN EN ACTIVITEITEN

2017

Januari

Geen koffiecontact.
vrijdag 13 16.30 uur Nieuwjaarsborrel in Crowne Plaza.

Februari

zondag 12 12 uur koffiecontact.

Maart

zondag 5 Voorjaarsevenement in Koetshuis te Ryckholt.
zondag 12 12 uur koffiecontact.
zondag 19 12.30 uur High Tea en aansluitend om 16 uur
Voorjaarsfilm in Lumière.

April

zondag 9 Geen koffiecontact i.v.m. ALV.
zondag 9 Algemene ledenvergadering.
dinsdag 25 Voorjaarswandeling.

Mei

woensdag 10 14.30 uur Excursie Universiteitsgebouwen.
zondag 14 12 uur Koffiecontact.

Juni

zaterdag 10 Vertrek voor Cruise Kroatië.
zondag 11 12 uur Koffiecontact.

Augustus

zondag 13 Zomerfeest in la Butte au Bois.

IN MEMORIAM JOKE JANSEN

Joke wandelde in het begin van het nieuwe millennium maandelijks met een groepje dames. Daar waren leden van de Société bij die vonden dat Joke en Jan ook lid zouden moeten worden. En op een gegeven moment zou dat zelfs spoedig moeten gebeuren; de Société hield toen nog een leeftijdsgrens voor nieuwe leden van 65 jaar aan.

In 2004 zou Jan die leeftijd bereiken. Joke haalde Jan over en zo werden beiden in 2003 als lid voorgedragen en aangenomen. Daar hebben ze nooit spijt van gehad.

Joke liet zich kennen als een hartelijke, opgewekte vrouw die van gezelligheid hield en het hart op de tong had. Haar positieve instelling leed niet onder de ziekte die ze vanaf 1998 had en die onderdrukt leek, maar uiteindelijk weer opspeelde en haar op 21 november van het vorig jaar fataal werd.

Wij herinneren ons Joke als enthousiast deelneemster aan diverse activiteiten van de Société. Vooral de reizen waren bij haar in trek. Zij had met Jan al heel wat afgereisd, maar als de Société een haar niet bekende bestemming op het programma had, was zij graag van de partij, zoals bij de Donau- en Dnjeprcruises, de reis naar Letland en Estland en het bezoek aan Milaan. Eind oktober woonde ze in Luik nog de uitvoering van Nabucco bij.

Ik kende en waardeerde Jan goed door onze beider deelname aan de redactiecommissie van de Courrier.

De bescheiden Joke leerde ik beter kennen en naar waarde te schatten tijdens de Société-reis naar Ierland in juni van het vorig jaar. Ik had toen het genoeg veel in het gezelschap te verkeren van Joke en Jan. We hebben daar samen heel wat genoeglijke uurtjes beleefd.

En mijn beeld van Joke als sympathieke, empathische, zelfbewuste en no nonsense persoonlijkheid is toen versterkt en zal altijd in mijn herinnering blijven.

Ik dank Jan zeer voor de aanvulling van de hiaten in mijn kennis van Jokes Redoutehistorie en weet als lotgenoot maar al te goed in wat voor een enorm vacuüm hij nu verkeren moet, bij het verlies van zijn dierbare vrouw. Ik hoop dat hij de kracht kan vinden om nu alleen verder te gaan, de Société wenst hem daarbij veel sterkte toe.

Lou de Sterke

BESTUURSMEEDEDELINGEN

• Vervangingen.

Het kan altijd dat leden verhinderd zijn om aan een activiteit deel te nemen. De aanmelding is correct gedaan, er is op tijd betaald en in de agenda is het evenement genoteerd. Dan duiken er onverwachte zaken op die dwingend voorrang moeten krijgen. Dat is dubbel jammer: men mist de deelname waarop men zich verheugd had en men heeft voor niets betaald. Los van de redenen die tot verhindering leiden kunnen wij ons voorstellen dat er naar vervanging in zulke gevallen wordt gezocht. Daar hebben wij alle begrip voor.

Wij willen ook geen rol spelen in de manier waarop dat geregeld wordt, wel moet de kartrekker van de betreffende activiteit op de hoogte gesteld worden. Hij of zij moet, zoals bekend, aanwezigheidscontroles uitvoeren, dinervoorkeuren uitreiken enz.

Maar wel vinden wij dat alles wat wij organiseren voor de leden is en alleen de leden.

Uitnodigingen voor anderen als leden zijn niet toegestaan, de Société is er exclusief voor haar leden. Dus vervangingen dienen plaats te vinden binnen de Société Redoute.

Wij brengen dit onder uw aandacht en gaan ervan uit dat u hiervoor begrip heeft.

Het bestuur.

• Inschrijving voor activiteiten en evenementen;

* kan alleen onder vermelding van **de code** van de activiteit, zoals KV voor kerstviering, **het lidnummer en de naam van de deelnemer.**

* **Voor ieder activiteit moet apart ingeschreven en betaald worden.**

* **De sluitingsdatum is definitief, er worden daarna geen wijzigingen of aanmeldingen meer doorgevoerd.**

Het is deelnemers niet toegestaan om gewenste aanpassingen zelf op te geven via de leiding van het bedrijf, waar een activiteit plaats zal vinden.

Voor informatieve vragen kunt u terecht bij de kartrekker van het evenement of activiteit.

De bovengenoemde gegevens staan op het inschrijfformulier.

Wij wijzen nadrukkelijk op het laatste punt.
De discipline rond de betaling en aanmelding laat te wensen over.
De gevolgen voor reeds gemaakte afspraken, contracten en concrete administratieve afhandeling laten zich raden.
Daarom zien wij ons genoodzaakt een strikte toepassing te handhaven.

Het bestuur.

FOTOBOKJE LEDEN 2017

Bij gelegenheid van het bestaansjubileum van de Société Redoute in 2014 is er een fotoboekje van het toenmalige ledenbestand uitgegeven. Inmiddels is gebleken, dat dit geactualiseerd dient te worden. Daarom zal er in de loop van 2017 een nieuwe uitgave verschijnen, ditmaal, op veler verzoek, weer in kleur!
Mocht u er belang in stellen dat uw fotogegevens aangepast worden aan uw actuele situatie, dan dient u de redactie hiervan in kennis te stellen. Dit kan per mail via redactieredoute@outlook.com of majolo.sterke@ziggo.nl
Schriftelijk kan ook aan het adres van de eindredacteur;

Lou de Sterke
Bosscherweg 133 D
6219 NE Maastricht.

Om vertraging te voorkomen verzoeken we u dringend om uw wensen voor uiterlijk 1 februari 2017 kenbaar te maken. Bij geen bericht uwerzijds gaan we gebruik maken van de bestaande gegevens.

De Redactie Courier.

BRIDGEDRIVE SOCIÉTÉ REDOUTE

Op de jaarkalender van de Société Redoute stond de jaarlijkse bridgedrive genoteerd voor

zondag 27 november 2016. Net zoals in de agenda's van 28 deelnemers. Ofwel acht tafels van vier. Dat hadden er best wat meer mogen en kunnen zijn, gezien de vele bridgers die lid zijn van de Société. Maar het ging er die dag om wie er wél waren en niet wie er niet meededen.

Het werd een leuke dag in de sfeervolle ambiance van de Pastorij in Cadier en Keer. Na de koffie en vlaai kwamen de kaarten op tafel. Voor Marlies en mij was het de eerste keer dat we mee konden doen. In een gezelschap van hele goede en ook wat mindere bridgers. En die mix maakte het juist heel leuk. Hetty Lugger had de drive prima georganiseerd, dus het werd een vlekkeloze middag. Terwijl Hetty na afloop de uitslag berekende en enige niet-bridgende partners aansloten, kwam het aperitief op tafel.

En toen was er witte rook. Drie van de 14 paren kregen een eerste, resp. tweede of derde prijs.

Als eerste paar eindigde Els Creemers en Jo Goossens, de tweede prijs was voor Gerry de Boer die speelde met Sybille Meesters en het derde prijswinnende koppel bestond uit Jan en Anneke Priems.

Lou Drielsma dankte namens alle spelers Hetty en haar Hans voor de perfecte organisatie van de middag.

Nog even over die derde plaats: die was heel bijzonder want Jan en Anneke zijn kersverse leden van de Société, ze hadden net hun tweede koffiecontact gehad en konden daarom al gelijk aan de bridgetafel aanschuiven. En aan het aansluitende diner.

Een uitstekende maaltijd, met goed gezelschap in een sfeervolle omgeving als afsluiting van een geslaagde dag.

Volgend jaar zijn we graag weer van de partij!

Hans Albersen

OPERA NABUCCO

Wie zou nog vermoeden dat "onze" Willem I der Nederlanden in 1816 de grondlegger is geweest van het prachtige theatergebouw "Opéra Liège" in neoclassicistische stijl op de plek van een voormalig klooster. In mei 2009 begon een renovatie en het resultaat mag er zijn: een kleine Scala in mijn beleving, via een fusie met de Koninklijke Waalse Opera nu genaamd "Opéra Royal de Wallonie". Wij gaan er vandaag genieten van een van de eerste werken van Verdi – opera Nabucco.

Opera NABUCCO Luik 25 -10-2016

Voor het vertrek staan de bussen A en B klaar op het Geusseltplein. De organisatie heet ons vriendelijk welkom en reikt enveloppen uit met de plaatsbewijzen en een bon voor champagne tijdens de pauze. We voelen ons meteen verwend. Wat is het relaxed om zonder mogelijke parkeer- of vervoersproblemen te vertrekken naar een heerlijk avondje Opera. We laten het ons wel gevallen.

In Luik arriveren we via de mooie lichtzuilen op de Place St. Lambert en rijden tot voor het mooi aangestraalde operagebouw. Dankzij enkele praktische huishoudelijke tips laten we de jassen in de bus en zijn we in no time op de parterre verdieping van het operagebouw waar onze gereserveerde zitplaatsen zich bevinden. Het rode pluche ondersteund door gouden ornamenten en een mooi geschilderd plafond doen nostalgisch en warm aan.

Daarna werp ik een blik in de "orkestbak", niet de mooiste benaming hiervoor maar de avond zal uitwijzen dat de kwaliteit van de muziek daar niet onder zal lijden. Het orkest zal niet heel erg groot zijn – zeker wat de strijkers betreft – maar dat zal ook lastig zijn in zo'n beperkte ruimte. De zaal loopt vol en de verwachtingen zijn hoog gespannen. Een wel enigszins enerverende mededeling wat betreft Zacharias die begeleid wordt door een arts, gezien hij hartklachten heeft. We zullen hem extra volgen. Als het licht dempt en de ouverture begint met de warme klanken van de trombones, gevolgd door een nadrukkelijke versie van het instrumentale "Va pensiero" raak ik helemaal in de stemming en vol verwachting.

Dan gaat het doek open en zien we een mooi sober decor met daarvoor desolate joden die verslagen zijn door Nabucco (bariton) en op het punt staan Jeruzalem binnen trekken. Prachtige weemoedige zang en klank vullen de zaal, vervolgd door solo's van de hoge priester Zacharias (bas). Fenena, (sopraan) de tweede dochter van Nabucco, is gegijzeld en toevertrouwd aan Ismaël (tenor). Zij willen vluchten, maar Abigaille (sopraan), onwettige dochter van Nabucco, wil Ismaël voor zichzelf. Maar Ismaël weigert die liefde te beantwoorden. Dan komt het drama van de dreigende dood aan Fenena. Nabucco wil, om zijn dochter te redden, de tempel verwoesten, maar raakt verward. Abigaille laat zich door Baäl (bas) tot koningin kronen en grijpt de macht. Aan de oever van de Eufraat staan de tot dwang arbeid gedoemde joden. Prachtige scène met water en hun imposante klaagzang het beroemde "Va pensiero". Het "fatale conflict barst los" en Fenena wordt voorgeleid om gedood te worden. Nabucco bidt tot God en herwint zijn kracht en verstand, hij bevrijdt haar en Baäls afgodsbeelden vallen aan diggelen. Abigaille vraagt om vergeving, maar vergiftigt zich en sterft. Fenena en Ismaël krijgen toestemming om te trouwen.

Ik zou nog bijna de pauze vergeten. In de sfeervolle foyer genoten we van een heerlijk glas champagne na even wachten in de welbekende theaterrij. Toch was iedereen op tijd voorzien. We mogen terugkijken op een "spectacle dramatique" met een kunstzinnig schouwspel in al haar facetten en geraffineerde decors met eigentijdse details. De solisten en koor waren van hoog niveau, zongen treffend en stemden ook in de hoge moeilijke noten goed. Ze wisten emoties prima over te brengen. Het orkest was groots zowel in de begeleiding als in de vrije stukken. Het geheel onder leiding van Paolo Arrivabeni. Met zo'n naam kan het ook niet fout gaan. Een extra pluim voor Zacharias die het tot grote opluchting zonder hulp van de arts heeft volbracht. Wat een prestatie onder die omstandigheden, laten we hopen dat het snel weer beter met hem gaat.

Al met al denk ik voor velen te mogen spreken dat deze avond zeer geslaagd was. Een geweldige uitvoering die een blos op de wangen bracht. Het lange applaus dik verdiend. Dat applaus wil ik ook graag overbrengen naar de organisatoren, Harry, Hélène en Tineke. Wanneer regelen jullie weer zulk een avond. Ik denk dat twee bussen dan niet genoeg zijn.

LIÈGE MES COMPLIMENTS ET AU REVOIR,

Mariet Walraven

IT'S ALL ABOUT CHRISTMAS.

Zondagmorgen vroeg uit de veren. Voor de kerstman zijn het drukke tijden. Kijken wat er vandaag op het programma staat. Eerst naar de kerstmarkt in Maastricht en aansluitend het kerstfeest van Société Redoute in Ryckholt.

Het bezoek aan de kerstmarkt in Maastricht loopt wat uit en daarom komt hij nog net op tijd aan in Kasteel Ryckholt. Het is druk en iedereen is feestelijk gekleed. De dames en heren genieten van koffie en heerlijk kerstbrood. De kerstman heeft nog net tijd om een kop koffie te drinken, als de "bel" gaat voor het optreden van Margriet Sjoersma en haar begeleiders. De kerstman is vol verwachting en hij wordt niet teleurgesteld. Het is anders dan hij gewend is met Kerstmis, maar daarom niet minder mooi. Een schitterend optreden met een staande ovatie. In de wandelgangen, na afloop hoort hij wel dat enkelen zijn mening niet delen. De kerstman heeft daar ook begrip voor, maar hoopt dat de mensen zeker met Kerstmis openstaan voor andere vernieuwende dingen en niet altijd aan het oude blijven vasthouden. Het is immers een feest voor jong en oud.

Na een gezellig borreluurtje wordt iedereen verzocht aan tafel te gaan. Als de deuren van de zaal worden geopend wordt de kerstman bijna onder de voet gelopen, als men zich in gezwinde spoed naar de tafels verplaatst. Na afloop van de stoelendans keert de rust weer. Iedereen krijgt wat te drinken.

Voorafgaand en tijdens het diner treedt het *trio eurale* op. Dit zijn jonge muzikanten die nog aan het begin van hun carrière staan. Het diner begint, iedereen keuvelt er gezellig op los en de musici spelen. Na verloop van tijd krijgt de kerstman het gevoel dat een en ander niet vlekkeloos verloopt. De spelers kunnen door het geroezemoes elkaar niet horen en zodoende niet geconcentreerd spelen. Ook is niet iedereen het eens met het gekozen repertoire. Sommigen laten dit min of meer duidelijk merken. De kerstman denkt in zo'n situatie: Stel dat uw kleindochter of kleinzoon een van de musici is. Hoe zou u dan reageren? Geef jonge mensen de ruimte. Openstaan voor elkaar hoort bij een mooie kersttijd. Het trio voelt aan, dat het beter is om het repertoire aan te passen. Kerstliedjes worden nu op een modernere manier ten gehore gebracht. De kerstman kan hiervan genieten. Alleen stoort het hem dat het geroezemoes dermate aanzwelt dat de gewenste kerstliedjes nauwelijks hoorbaar zijn. De jonge musici constateren dit ook en zien later af van een verder optreden.

Kerstmuziek klinkt nu uit de speakers en het diner gaat verder. De kerstman kan genieten van het eten en de gezellige conversatie. Voordat hij er erg in heeft is het al half elf en wordt het langzaam tijd om naar huis te gaan. Er volgen immers nog drukke dagen. De kerstman heeft genoten en hoopt dat het u ook zo is vergaan. Volgend jaar weer. Hij wenst u een zalig en gezegend kerstfeest en een gelukkig Nieuwjaar.

De Kerstman, Michel Severijns.

NIEUWS VAN EN VOOR LEDEN * NIEUWS VAN EN VOOR

DANKJEWEL

Blij ben ik, dat ik in zo'n goede gezondheid 80 jaar mocht worden. Krijg ik ook nog eens een prachtig boeket bloemen van de Société.

Hartelijk dank daarvoor!

Rosette Luijten.

WIJZIGING MAILADRES

Marleen Dubois-Hesemans;

duboishesemansmarleen@gmail.com

CULTURELE REISCOMMISSIE

Hoewel we het oude jaar net afgesloten hebben, is de commissie "Cultuur en evenementen" in haar nieuwe bezetting al enthousiast bezig met de agenda voor 2017.

De nieuwe commissie bestaat uit

Marlies Smits-Ummels, kartrekker
Tineke Bogaerts-Kuhr
Hélène Schefman-Beckers
Fien Smeets-Ummels

Voor 2017 hebben wij al twee evenementen op de planning staan, te weten:

Zondag 19 maart start vanaf 12.30 uur een

High Tea In Crown Plaza Maastricht

Kosten: 19.50 euro p.p.

Aansluitend om 16.00 uur Film

Toni Erdmann in Lumière

Kosten : 7.50 euro p.p.

Woensdag 10 mei vanaf 14.30 uur nemen wij in kleine

groepjes met een gids, een kijkje achter de gevels van de Universiteitsgebouwen en ontdekken deze monumentale panden met bijzondere kunstwerken; Hierna zijn we welkom in de Tapijn, waar we samen kunnen borrelen en dineren.

We zijn nog bezig met de definitieve invulling (diner en kosten).

Als bijlage vindt u het inschrijfformulier voor de film en high tea.

Aanmelden voor 20 januari .

REIS NAAR STRESA

26 augustus – 4 september.

Voorbeschouwing

Europa heeft een wormvormig aanhangsel. Het landschap is er zeer gevarieerd. Dit land dat wij Italië noemen bestond en bestaat uit elkaar beconcurrerende regio's. Of het nu vorstendommen, republieken, stadstaten, of koninkrijken waren, ze vochten elkaar door de eeuwen heen de eigen tent uit en die van de ander in. Ene Garibaldi maakte daar hardhandig een einde aan. Vooral het Vaticaan moest macht en land inleveren. Vrijwilligers vanuit heel Europa snelden toe om de Paus te helpen zijn macht te behouden. Het hielp allemaal niet. De paus besloot tot eeuwige verdoemenis van Garibaldi. Excommunicatie!! Wij katholieken weten hoe erg dat bedoeld was. De plotsklaps ontstane staat Italië kende hem eeuwige roem toe. Elke Italiaan vindt dat juist, toch vereren ze de Paus. Kerk en Staat waren althans toen even gescheiden. Bewoners van Sicilië, Lombardije, Umbrië, noem ze maar op wonen in Italië. Ze zijn echter geen Italiaan maar Siciliaan, Lombardijn of Umbriaan. Wie door dit land reist, ziet zeer verschillende landschappen. Overal staan ornamenten van een ver of nabij verleden: decorstukken in steeds andere theaters. De mensen die er wonen zijn er op uit zich te onderscheiden van de ander. Ze willen gezien worden. Het boven het maaiveld uitsteken wekt afgunst, prikkelt de toeschouwer tot concurrerende actie, maar schept vooral bewondering. In de grond speelt de Italiaan zijn leven lang theater. Het zijn acteurs naar wie het een lust is om te kijken. Wij komen in drommen hun kant uit. Een duidelijk win-win situatie, wij zijn dankbaar en betalen graag kijkgeld. Zij oogsten applaus en blijven hun rol spelen. Is dit te gechargeerd? Wellicht. Maar ik heb het over een land waar ene Berlusconi, een geweldige acteur, jaar in, jaar uit de baas was. Het is heel plezierig vertoeven in dit land. Italianen houden van versieren. Veel kitsch is immers ook mooi. Je komt hier ogen te kort. Kleden is je uitdossen, is tot kunst verheven. Omhullen of onthullen is een serieuze, kleurrijke, veel behendigheid vragende spagaat. Tenslotte: Obers zijn ober, kantoorbedienden dragen hier geen slobber-trui: stropdas en gepoetste schoenen. Hoge hakken zijn echt hoog. Een decolleté is meer dan een knoopje los.

Dag 1

De wekker liep af om 6 uur, een bus wacht niet. Zeer op tijd aan de Geusselt, taxi Frenske was er al om half negen. Vertrokken richting Luik. De eerste file kondigde zich al snel aan. Drie kwartier oponthoud. Henk, de chauffeur stelde zich voor. Bescheiden type, betrouwbaar en beleefd. Na Luik werd gestopt. Verder ging het via Luxemburg, Metz, Nancy een stukje Elzas, richting Vogezen en weer een stukje Elzas. Herinneringen te over: de prachtige gebrandschilderde ramen in Metz, Luxemburg met zijn onneembare vesting, de Place Stanislas in Nancy, het restaurant bij het station in Thionville en de prachtige stadjes in de Elzas: les Villes fleuris, waaronder Orban waar we ooit sliepen en zuurkool met drie soorten vis aten. Deze keer niet zelf aan het stuur. Henk reed. De laatste stop voor Neuf-Brisach was vlakbij Gerardmère. Neuf-Brisach is een vestingplaatsje gelegen op de grens van Frankrijk, Lodewijk de 14e heeft dat bedacht. Vauban (de Franse evenknie van onze Menno van Coehorn) was verantwoordelijk voor de bouw. Frankrijk en Duitsland, aartsvijanden voordat de euro er was!? Ze bouwden verschillende vestingen aan hun grenzen. Wij sliepen er

in een eigenlijk nogal matig hotel. Deux Roses. Maar ja... waar laat je 52 mensen? Het avondmaal bestond uit zuurkool met spek en een dikke knakworst. We namen voor alle zekerheid een bel wijn (die was lekker). Geen zomer-eten!

Dag 2

Door Zwitserland en via de Simplonpas (2005 m) naar Stresa. Een lange rit, wat is Zwitserland mooi. Elke keer weer word je er verrast of het nu winter is of zomer. De vergezichten, het verzorgde wegennet, de gepoetste steden en dorpen. Om dit te mogen meemaken betaal je wel de hoofdprijs. Het is er stervensduur. De eerste stop was Gruyère in het plaatsje Bulle aan het meer van Gruyère.

Tot dat moment had ik Gruyère slechts geassocieerd met kaas. Kaas met soms teleurstellend grote gaten maar wel heel lekker. Vanaf nu denk ik daar ook een prachtig meer bij. Wat een uitzicht.

Om het onvergetelijk te maken — van halve maatregelen houden ze daar niet — heeft de eigenaar van het restaurant grote bontgesierde koeien in de wei geplaatst. De koffie van € 4,60! smaakte er niet lekkerder door maar je bent dan toch

heel even tevreden met de situatie.

Verder ging het. In een bus hoog gezeten is het genieten geblazen. Het meer van Geneve werd links gepasseerd, Wallis werd bereikt. Brigg! In Brigg werd gestopt, Ook weer een dergelijk plaats waar alles geboend lijkt te zijn. Toch geen steriele uitstraling. Er is een kasteel, er zijn pleintjes, terrassen en restaurants. We hebben er geluncht. Yvonne een salade met mozzarella, ik Saltimbocca à la Romana. Tip: Quattro Mori in Maastricht!

Via een beeldschone route werd de Simplon-pas beklommen. Daar waar Italië begint en Zwitserland eindigt werd een stop gemaakt. Ik heb die benut om een klimmetje te maken naar een gedenkteken van de mobilisatie rond

de jaren 40. De Duce uitte dreigende taal! Vandaar. Aan de Italiaanse kant van de pas werd de weg terstond nauwer, af en toe werd het wegdek slecht en de bewijzing rommelig. In alle Zuidelijke E.E.G. landen is het wegennet gemoderniseerd via geld uit Brussel. Toeristen brengen veel geld het land binnen. Al dat geld wordt daar niet besteed aan toegankelijkheid. We naderden het Lago Maggiore. Mooi, spectaculair. Grote villa's, prachtige hotels. De Italiaanse elite maar ook rijke Engelsen hebben zich er eertijds al of niet tijdelijk gevestigd.

Rond 6 uur waren we in Stresa. We kregen een kamer toegewezen. Wassen, plassen, uitpakken en vervolgens naar de eetzaal. Uitgebreid kennis gemaakt met Anne en Ed, onze vaste tafelenoten. We vonden

elkaar prettig gezelschap.

Dag 3

OP het programma stond een tour langs het Comomeer. We zijn daar ooit een paar dagen geweest. Daarom niet meegegaan. Eerst de was gedaan in het dorp. Vervolgens kopje koffie met klein gebakje. Naar de mensen gekeken. Italianen zijn een mooi volk. Ze laten zich graag zien. Dat loont zich. Vooral voor ons maar ook voor hen. Wij genieten van het moois dat rondloopt (je hoeft niet naar een museum), zij genieten van het applaus. Tegen de middag het treintje gepakt. Dat viel tegen. We betaalden de volle mep (rondrit en park) en kregen er weinig voor terug. De rit was kort en het park niet fraai. Wat rondgewandeld. De wel zeer fraaie hotels bezocht. Wat een weelde. Geen vergane glorie. Nee: glimmer, glans en tover. Gepoetst en met hoogwaardig uitgedost personeel. De vrouwen hebben hoge hakken en een decent maar voldoende zichtbaar décolleté. De mannen, voor zover niet kaal, gel in het haar en glimmende schoenen. Het toiletbezoek in hotel Palma kan ik iedereen aanbevelen. Veel schoon, niet te glimmend marmer en design wasbekkens. De plaatselijke Rotary heeft er zijn onderdak. Terug in het hotel ging Yvonne plat. Ben aan het verslag begonnen, daarna gaan lezen. Een pilsje gedronken en een Campari als aperitief. Het avondeten genoten aan dezelfde tafel met onze vaste tafelgenoten. Wederom met een flesje wijn: Orvietto classico voor 15

euro, kom daar in Nederland eens om. Op tijd naar bed, heerlijk gepit.

Dag 4

Met zijn allen naar Verbana en Pallanza Verbana bleek een alleraardigst stadje te zijn. We liepen er lang en vruchteloos rond. Het doel van al die inspanningen werd niet bereikt. Wat was het doel? Een wit bloesjasje!! Dan maar de plaatselijke basilica in. Tussen de steigers door konden we waarnemen dat, na de verbouwing in 2018, het interieur even mooi zou zijn als de buitenkant de bezoeker nu belooft. Het werd tijd voor de lunch. Yvonne koos voor een restaurant op een binnenplaatsje, goed gekozen. De zalmtartaar was voortreffelijk, de wijn (uit Sicilië) was heerlijk en het toilet schoon en... luxueus. Maakte dus een foto van een lachende Yvonne.

Naar de boulevard waar de bus ons wachtte. Het gezelschap stapte in.

Op naar de tuin van Taranto. Een aanrader. Een Schotse rijkard, Neil Mc 'Eacharn is verantwoordelijk is voor al dat moois. Een bijzondere man. Hij kocht het landgoed in 1931. Besteedde jarenlang veel tijd en veel geld aan het inrichten van een Engelse tuin maar dan in het warmere Italië.

Toen hij klaar was in 1940 schonk hij zijn tuin aan de staat. Voorwaarde: hij wilde begraven worden in zijn "eigen " tuin. Dat gebeurde. Hij ligt al jaren in zijn eigen mausoleum. Sinds 1952 zijn de tuinen opengesteld voor het publiek, per jaar komen er 150.000 bezoekers. We hebben er twee en een halfuur in doorgebracht. De route ging langs laantjes, klimmetjes wat vijverpartijen en veel bloemen, planten en bomen. Zeer de moeite waard. Een bijzonderheid: het regende wat.

Dag 5

Milaan stond op het programma. We gingen niet mee. Een aantal jaren geleden zijn we er een paar dagen geweest. De Dom is prachtig. De Scala hebben we ooit gezien. Voor het overige vonden we er niet zo

veel aan. We begonnen de dag met de aanschaf van ja zeker: een wit bloesjasje. Naast ons vaste koffieadresje is een winkel met mooie spullen. De dag ervoor lukte dat niet. Nu werd moeiteloos gescoord. Daarna het meer op. Er liggen drie eilandjes: de Borromeïsche eilanden. In bezit van de Familie Borromeo vanaf de 15e eeuw. Over oud geld gesproken! We begonnen met Isola del Pescatori. Het was er gezellig druk, een wirwar van straatjes, restaurantjes en zo maar plekjes om weg te mijmeren. We hebben er lekker gegeten en een goed glas wijn gedronken, vervolgens een beetje slaperig, handje in handje weggedoezeld op een bankje met vrij uitzicht op het meer. Het leven is zo slecht nog niet bedachten we. Op naar het volgende eiland Isola Bella. "Beeldschoon, waarop een prachtig kasteel waarin pronkzalen en tuinen stond in het prospectus. We hebben er weinig van gezien. De wijn werkte na, de zon deed wel erg goed haar best. We bleven slaperig. We namen de boot terug. Yvonne dook het bed in: geen zin meer in cultuur. Weer lekker gegeten, onze ervaringen uitgewisseld, wat rondgekuierd en naar bed.

Dag 6

Henk zou ons naar Locarno brengen, hij beloofde ons een mooie rit langs het meer. We gingen mee. Wat reden langs en door leuke stadjes via een weg die best wat breder had kunnen zijn. Voor twee koetsen of karren met paarden volstaat de breedte. Voor twee bussen met grote zijspiegels is de weg niet aangelegd. Locarno is een verzorgd stadje, geboend en schoon zoals alle Zwitserse stadjes. We hebben er wat rondgedwaald en inkopen gedaan. In een winkel van Benetton wilde Yvonne iets passen. Uitgepast viel ons oog op een

collectie babyspullen. We hebben dus toegeslagen. Het laten zien van de foto's van Finn en Olivia (achterkleinkinderen Frank en Richard) zorgde dat Yvonne veel aandacht kreeg en een aanzienlijke korting. Voorlopig geen kwaad woord meer over Zwitserland en hun aardige bewoners. We hebben ergens een kop soep gegeten en zowaar voor mij nog iets gekocht. De rit terug verliep voorspoedig langs dezelfde beeldschone route. De avond doorgebracht ergens op een pleintje. Het was een zwoele avond en we waren op zoek naar een leeg tafeltje, Dat vonden we. Er was een dik propje met wellicht echt blond haar aan het zingen. Ze zong goed. Dat moet gezegd. We bleven, gingen zitten, keken rond en dronken een glas wijn. Al kijkend werd ik gesterkt in mijn overtuiging dat de bewoners van dit mooie land acteurs zijn. Op dit plein werd opgetreden. We woonden een voorstelling bij in een theater: een volkstheater. Twee dronken jongemannen die met vrienden een feestje vierden - er was er een jarig - werden op hun laakbaar gedrag wezen door de patron. De patron stuitte van de testeron. De jongelui verontschuldigde zich zo onstuimig dat de patron genoodzaakt werd zijn borst vol te blazen. Hij verhief zijn kin en zette een stap dicht bij de grootste van de twee. Overtuigend gedrag! De grootste ging zitten, de kleinere naast hem. De vrienden hadden zich al uit de voeten gemaakt. De grootste nam een bel wijn en vroeg daarna een aantal dames sequentieel ten dans. Hij ging daarbij telkens op een knie. Aandoenlijke geste. Echter: niemand, ook Yvonne niet, ging in op zijn avances. Grote teleurstelling werd zichtbaar. De kleinere vriend besloot opvoedkundig werk te verrichten. Hij ging voor hem staan, wees naar de dames, wees naar hem en wees naar zijn voorhoofd. De boodschap kwam niet over. Dezelfde gebaren en nu met luide uitleg. De boodschap kwam binnen. Hij nam nog een bel wijn en ging ondersteund door zijn kleinere vriend, die ook meer hormonen dan hersens in huis zal hebben naar?

Einde voorstelling

Dag 7

De club ging voor het grootste deel de boot op, de eilandjes af. Dat hadden wij al gedaan. Eerst koffie gedronken. Echte koffie want de ontbijtkoffie is in het hotel niet best. Daarna richting Carciana gelopen, een behoorlijk eind. Een stop gemaakt in hotel Borrromeus. Ongelofelijk mooi. Prachtige zalen, imponerend gemeubileerd, beelden, veel leer en een wel zeer luxueus toilet. Dat bezochten wij. Heel eventjes hoorden we bij "the Rich and Famous". In Carciana de kabelbaan

gepakt: zo hoog mogelijk naar de Mottarone, 1840 m. Rondgewandeld en van het uitzicht proberen te genieten. Jammer: het was nevelig. Naar de tussenstop afgedaald, er zou een botanische tuin zijn. Na een dik kwartier wandelen vonden we die. Die viel tegen. De plaatselijke Rotary is verantwoordelijk voor de aanleg en het onderhoud ervan, vooral veel bloemen en planten die slechts op grote hoogte gedijen zijn er te zien. We hadden gedacht er een hapje te kunnen eten. We hadden net geen honger wel grote trek. Pas helemaal beneden kregen we de kans een hapje te eten. Terug gekuierd langs de oevers van het meer. Leuke wandelweg. Yvonne was in vorm, fors gewandeld. Nog een foto gemaakt; nu van Isola Bella.

Yvonne ging uitgebreid plat. Ben zelf de lounge ingedoken, wat gelezen, een glaasje bier erbij. Het leven is zo slecht nog niet bedacht ik voor de zoveelste keer die reis. Aan tafel onze ervaringen uitgewisseld. Na twee pleintjes het bed opgezocht. Leuke dag gehad! Een gezegende nachtrust wachtte ons.

Dag 8

Met de bus naar Turijn. We waren er nooit geweest. Het bleek een prachtige stad, veel musea, mooie parken, winkelstraten met grote arcaden en leuke restaurants. We hebben er rondgedwaald. Wat was het er warm. De arcaden boden de nodige verkoeling. We zijn een aantal kerken binnengegaan. Er hangen daar Onze Lieve Heren aan het kruis met jaloersmakende spierballen en menige Maagd Maria zou zonder verdere opsmuk in een musical kunnen optreden. Duidelijke zaak: Veel kitsch is ook mooi.

In een van die kerken werd een huwelijksmis gehouden, mooie bruid en een bruidegom met boerse kop. Maar ja: Bruiden zijn altijd mooi. In die zelfde kerk heb ik een aantal foto's gemaakt van de lijkwade van Jezus na zijn kruisiging. Mic en Jo Schoonbrood hebben die gemist. Ik heb ze de foto's gestuurd. Of die lijkwade echt is weet niemand. Geloven is iets

anders dan weten en gelovigen zijn in de loop van de eeuwen in groten getale richting Turijn gestroomd. Ook gelovigen moeten eten, drinken en slapen. Mooi meegenomen voor de plaatselijke middenstand.

Op een pleintje heerlijk licht met witte wijn -dat wel- gegeten. Om 18.00 uur waren we terug in Stresa. Ben nog even naar

de wasserij gegaan. Voor 5 euro kun je daar je huishoudelijke driften bevredigen. Nog even naar het vaste koffietentje gegaan. Daarna gegeten, alvast een "voorafscheid" genomen van onze tafelenoten. Henk kwam langs om de toeristenbelasting op te halen en geld in te zamelen voor een behoorlijke fooi. We gingen koffers pakken. We zouden vroeg op pad gaan.

Dag 9

Om 6 uur de wekker! Om 6.45 de koffers beneden klaargezet. Het laatste ontbijt deze keer met omelet genoten. Vroeg met wat weemoed de bus in. Onomkeerbaar, we moeten terug. Lago Maggiore nu van de oostkant gezien. Vervolgens richting Milaan, een stukje Comomeer en ingedommeld!

Pas wakker geworden in Zwitserland. De eerste stop in Bellinzone. Een dubbele espresso naar binnen gegoten. Vanaf nu zeer wakker gebleven. Een must in Zwitserland. Het is er zoals gezegd stervensduur maar het mogen kijken naar het landschap maakt veel goed: de portemonnee wordt leger, de geest gevulder. Grote stop in Luzern, een charmante stad, prachtig gelegen aan het Vier Woudsteden meer. De stad wordt doorsneden door de rivier Ticino. De beroemde houten brug heeft een kleiner zusje. De teksten op de overkappingen zijn zeer verschillend. De teksten op de grote verheerlijken het goede leven. Geld en aanzien zijn belangrijk. Goed eten hoort daar bij. De overkappingen op de kleine brug zijn grimmig. De Dood kijkt je aan. Nederig zijn is verstandig.

Na lang wandelen, keuren en kijken er in geslaagd een lunchgelegenheid te vinden. We namen koffie en Tarte Tatin. Overheerlijk. De stad doorgekuierd. Wat is het er mooi. Uitbundig versierde gevels, beeldschone doorkijkjes, veel terrassen waar grote schotels met lekkernijen naar binnen werden gewerkt door goedgeklede mensen.

Een Zwitser in de bijstrand vangt per maand wellicht meer dan in Nederland Jan Modaal verdient, bedacht ik. Nog een foto van het 4-woudstedenmeer.

Het ging verder. Via Bazel de grens over. Het bleek nog een heel stuk rijden naar ons overnachtings- adres. Dat bleek een hotel te zijn zoals je er in Duitsland veel kunt vinden. Attente kofferservice, ruime kamers, veel licht, goede bedden, badkamers waarin je je kunt keren zonder iets te raken. Eenvoudig, maar zeer smakelijk eten. De prijzen van de drankjes leken van voor de Euro. Er werd dus snel in hoog tempo drank genuttigd. Daardoor het avondeten in aangenaam, ietwat luidruchtig gezelschap genoten. Op tijd naar bed. Goed ontbeten. Beetje brak. De tweede etappe zou voorspoedig gaan kondigde Henk aan. Dat was ook zo. Voordat we Kerkrade binnenreden (Kerkradenaars zouden daar uitstappen en Adieë wa gaan zeggen), mocht ik Henk nog namens ons allen bedanken voor de bijzonder plezierige wijze waarop hij ons grote gezelschap heeft begeleid. Hij kreeg een daverend applaus. Hoop van harte dat de fooi even daverend is geweest. We waren om 18.00 uur thuis. Lekker buiten de deur gegeten.

Nabeschouwing

We zijn terug. Word steeds enthousiaster over Italië. Zoals gezegd: Eigenlijk is het geen land. Je reist door landschappen. Er wonen ook geen mensen, er lopen acteurs rond. Ze spelen allemaal een rol, iedereen wel dezelfde: De mannen die van macho, de vrouwen die van vrouw. De eerste keren vond ik het een vermakelijk echter irritant volkje van aanstellers. Nu we er meer geweest zijn krijg ik er begrip voor. Het land is beeldschoon, de zon schijnt er continue, de gebouwen zijn mooi en de constructies van bruggen imponerend. Het ijs is er lekker en goedkoop en kent meer variaties dan waar ook ter wereld, de koffie is heerlijk en de hotels en restaurants kennen niet de kapsones van de Fransen of de arrogantie van de Nederlanders. Nee, je bent er een welkome gast. De Jezussen en Maria's in de kerken kunnen zomaar van daaruit optreden in een musical : Jesus Christ Superstar of Sister Act. Italianen zijn chauvinisten. Ja zeker. Zou je zelf ook niet chauvinistisch worden, even mooi willen worden als je omgeving en het vertikken om een ander taal te spreken dan Italiaans. Ik heb het niet over de horeca. Geld is geld! Ik moet af en toe aan Maastricht denken van 30 jaar geleden. De Maastrichtenaar praatte vast geen "Hollands". Die van boven moesten zich maar aanpassen. Wat werd ik graag Maastrichtenaar (verstandig als ik ben) en hoe graag zou ik nu Italiaan willen worden (maar ja, zo mooi zit er niet meer in). Mooi zijn is in Italië heel belangrijk. We waren ooit in het plaatsje Tabano Terme. Het is een zusterstadje van Salsomaggiore Terme, een kuuroord, bekender en ook mondainer. Elk jaar weer strijden daar een week lang 100 fraaie dames om de titel Miss Italië. We hadden geluk. We waren er als het ware in de "Goede Week". Ze stonden met zijn allen mooi te wezen in het kuurpark: 50 meter foto op billboards. Geen gemopper daar over lustobjecten of vleeskeuringen. Het uitzoeken van: wie is de mooiste is een serieuze zaak in dit land. Volgend jaar maar weer die kant uit: Waar? Dat weten we nog niet. We gaan dat onderzoeken.

Voorpret is ook pret.

Arie de Jong

MINDERE GODEN IN DE MUZIEK

Leoš Janáček

Het kostte nogal wat tijd om die moeilijke letters uit het Tsjechisch alfabet (42 letters!) er goed uit te krijgen. De computer biedt bij het zoeken zelfs de correcte uitspraak aan. Die luidt Janaatsjek, klemtoon op de tweede lettergreep, en bij ons wordt de naam hier ook vaak zo, fonetisch dus, geschreven. De voornaam wordt volgens de computer uitgesproken als Leiosj met een dikke l. In het onderstaande zal ik het hebben over Leoš Janáček.

Tsjechië is een buitengewoon muzikaal land met een schitterende muziektraditie, zowel wat betreft de volks- als de kunstmuziek. De laatste categorie kent door de eeuwen heen fenomenale musici, orkesten en componisten. Jan Zelenka, tijdgenoot van Bach en Handel, is voor liefhebbers van Barokmuziek een begrip. Praag was de stad waar in oktober 1787 Don Giovanni van Mozart in première ging. Het publiek daar droeg Mozart op handen, in tegenstelling tot Wenen waar het publiek zijn muziek maar "moeilijk" vond en de doorbraak pas in 1791 kwam met de Zauberflöte. Te laat voor Mozart; twee maanden later was hij dood. Tijdens die premièreweek in Praag logeerde Mozart bij het echtpaar Dussek. Hij, Frantisek, was een gevierd pianist en componist en zij, Josepha, een beroemde sopraan voor wie Mozart een paar schitterende concertaria's componeerde.

Uit het meer gangbare repertoire van de 19e eeuw kent iedereen Dvořák en Smetana. Janáček doet kwalitatief voor deze twee grote namen niet onder maar bij hem kunnen we niet mee neuriën met een symfonie als "De Nieuwe Wereld" of mee dobberen op de golven van de Moldau. De muziek van Janáček is minder gemakkelijk, op het eerste gehoor weerbarstiger en moderner, maar het is zeker geen atonale muziek. Kennismaking ermee is voor iedereen die Janáček niet kent dan ook zeer de moeite waard. Aan het eind van dit artikel vindt u een korte karakterisering van deze muziek.

Het zal ergens begin tachtiger jaren zijn geweest dat ik Janáčekčč leerde kennen. Kort daarna was ik met een stel vrienden in Praag. In de etalage van een platenzaak zag ik de door de zon gebleekte lege hoes van een grammfoonplaat liggen waarop nog net te lezen was dat het een opera van Janáček betrof. Die moest ik hebben! Ik naar binnen. In die tijd werd je vuil aangekeken als je als westers toerist

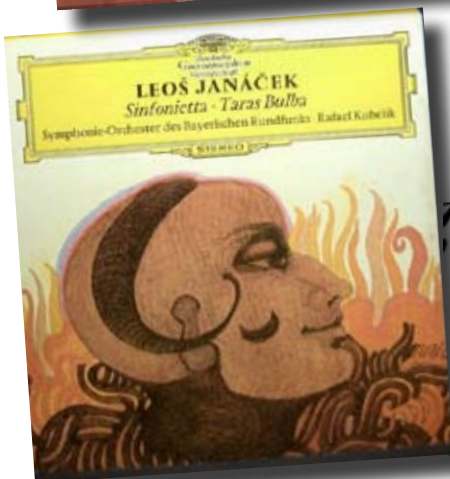
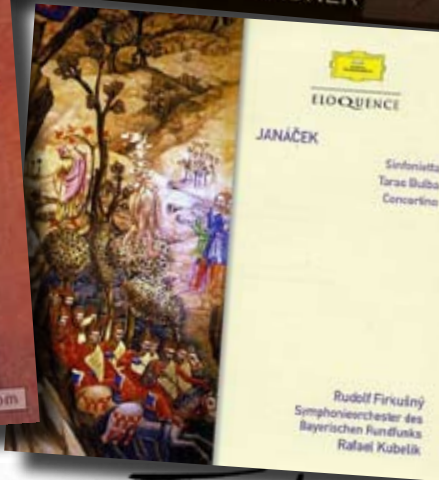
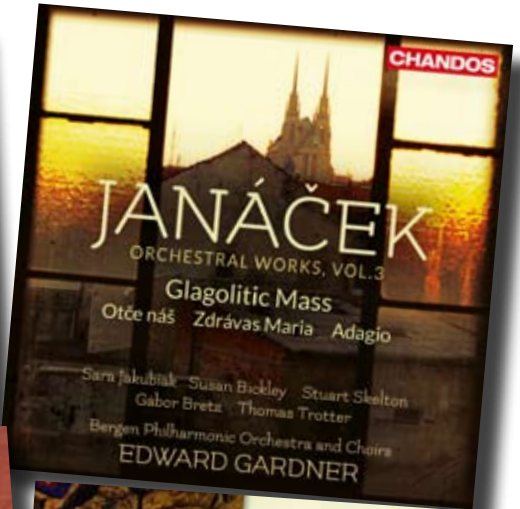
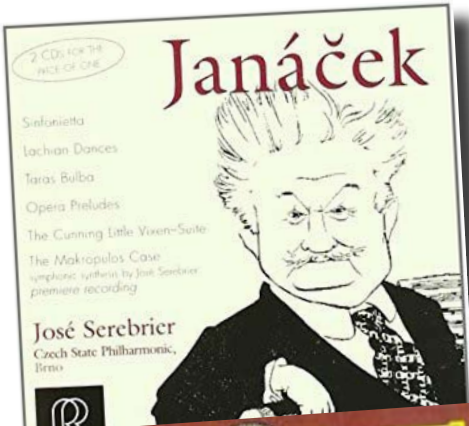

achter het IJzeren Gordijn een winkel binnen stapte. Dat betekende werken voor het personeel en daar had het noch zin in, noch belang bij. Die plaat lag in het magazijn. Toen de verkoopster de deur daar naar toe opende zag ik achter haar op een schap zo ongeveer het hele opera-oeuvre van Janáček staan. Een eldorado! O, mag ik daar eens kijken, vroeg ik, ik wil er veel meer hebben. Nee, dat kon niet, zei de verkoopster. Of ik dan de chef of cheffin mocht spreken, maar ineens verstond ze geen Duits meer en ik sprak geen Tsjechisch. Alleen die ene kon ik kopen.

Leos Janáček (1854-1928) werd geboren in een klein dorp in oostelijk Moravië niet ver van de noordelijk gelegen Poolse grens en de Slowaakse grens in het zuiden. Moravië zelf is momenteel de oostelijkste regio van Tsjechië. In die tijd maakte dit alles deel uit van de Donau Monarchie met hoofdstad Wenen. Zijn vader was dorpsonderwijzer. Die vond dat de jonge Leos dat ook moest worden maar de jongen was zo overduidelijk muzikaal begaafd dat vader overstag ging en instemde met een muzikale opleiding. Allemaal net als bij Reger, jaren later (Courier september 2015). De elfjarige Leos ging als pupil naar de Abdij van Sint Thomas in Brno, in het Duits Brünn, de grootste stad van Moravië, om in het koor te zingen en het orgel te bespelen. De leiding daar vond hem

een lastige en eigenzinnige jongen maar beval hem wel aan als leerling op de Praagse Orgelschool. Zijn karakter bleef hem dwars zitten. Dat hij kritiek niet voor zich kon houden werd niet geaccepteerd en zo werd hij eens van die school gestuurd. En weer teruggenomen; zijn talent was onmiskenbaar. Hij haalde zijn diploma

met glans. Terug in Brno gaf Janáček muziekles aan de kweekschool waar hij zijn latere vrouw Zdenka leerde kennen. Daarna volgden een paar rommelige en teleurstellende jaren op de conservatoria van Wenen en Leipzig. Hij keerde terug naar Brno als koorleider bij diverse gezelschappen en als piano- en orgeldocent. In 1881, het jaar van zijn huwelijk, stichtte hij de Orgelschool van Brno, werd er directeur en bleef in die functie aan tot zelfs nog een paar jaar nadat het instituut in 1919 tot Conservatorium van Brno werd verheven.

Dit laatste was veelzeggend voor de waardering die Janáček inmiddels had verworven. Maar in de beginjaren van die orgelschool was waardering nog ver te zoeken. Hij dacht er toen zelfs aan het componeren maar helemaal op te geven. Gelukkig ging dat weer over. Maar zijn lastige, rechtlijnige en compromisloze karakter stond lang te snelle tevredenheid met zich zelf in de weg. Dat karakter bracht hem er ook toe, als recensent een komische opera van een nu vergeten collega compleet af te branden. Tekst en muziek hadden volgens Janáček niets met elkaar te maken, voor hem een doodzonde, zie hieronder. Hij formuleerde het alleen wel erg hard. Die collega werd later directeur van het Nationaal Theater in Praag en hield daar twaalf jaar lang de opvoering van Janáček's eerste goede opera *Jenufa* tegen.

De voedingsbronnen van Janáček's persoonlijke stijl waren de Moravische volksmuziek die hij serieus bestudeerde, tragische en dramatische gebeurtenissen in zijn privéleven, zoals de dood van zijn enige dochter en zijn ongelukkige huwelijk, en tenslotte ritme en klank van de Tsjechische spreektaal in zijn opera's. In die opera's is er dan wel geen bel canto, maar Janáček's procedé levert een zeer natuurlijk effect op en fijne psychologische karaktertekening. Het Tsjechisch heeft zijn specifiek eigen klemtonen en klanken. Omzetting van deze operateksten in een andere taal is nagenoeg onmogelijk. Ik heb wel eens een Janáček-opera in het Duits gehoord maar vond het al gauw niks. Dan is het echt beter, het origineel te horen met een vertaling bij de hand.

Ik zal het verder over die opera's niet meer hebben. Dat hoeft ook niet; om een goede indruk van Janáček's stijl te krijgen kan men op YouTube integrale uitvoeringen of fragmenten beluisteren of (fragmenten van) orkestsuites daaruit. Ik heb het over *Jenufa*, *De uitstapjes van mijnheer Brouček*, *Het sluwe vosje*, *De zaak Makropoulos*, *Kát'a Kabanová* en *Uit het dodenhuis*. Prachtmuziek.

Janáček was als componist een echte laatbloeier. Zijn top bereikte hij pas na zijn zestigste nadat hij Kamila Stösslová had leren kennen, een 38 jaar jongere gehuwde vrouw die het middelpunt van zijn verzengende liefde zou worden. Of zij die beantwoordde is de vraag maar zij werd wel zijn muze en stond uiteindelijk aan zijn sterfbed. Meer dan zevenhonderd brieven van Janáček aan haar zijn bewaard gebleven en die vormen een onschatbare bron voor het onderzoek naar het scheppingsproces bij de componist Leos Janáček. Op Jenufa na ontstonden de zojuist genoemde titels in die periode. Dat geldt ook voor de twee orkestwerken die Janáček in binnen- en buitenland onmiddellijk blijvende roem brachten. Eerst de grandioze rapsodie *Taras Bulba*. Het laatste deel daarvan, de dood van Taras Bulba, is tegen het einde in één woord aangrijpend. Dan de juichende *Symfonietta*, een Zeg maar Ja tegen het Leven pur sang. Dat begint al in de eerste maten en je vergeet dat we hier een man horen die de zeventig al dik is gepasseerd.

De muziek van Janáček is heftig en gepassioneerd. En volstrekt integer. Nooit mooi om het mooie. De orkestklank is zeer persoonlijk met toonaangevende rollen voor blazers en slagwerk. Melodisch vallen de korte, obsessief herhaalde motieven op, steeds in een andere ligging en daardoor grote spanning opwekkend. Maar dan ineens bloeit midden in die schijnbare ruigheid hartverwarmende lyriek op als onverwachte bloemenpracht in de wildernis. Heerlijke momenten!

Jan Jansen

Janáček
met kamila

NU EENS OVER POËZIE

In de Courrier van oktober j.l. lees ik dat mijn stukjes geestig en soms uitgesproken poëtisch zijn.

Nu beperk ik mij eens tot uitsluitend poëtische inhoud. Ik heb namelijk enige jaren geleden veel aan poëzie gedaan. Wat ik een mooi gedicht vind, staat direct hieronder. Ik schreef het in 1977.

Sine nomine.

Waar zijn ze gebleven, de tijden van vroeger
De plechtige zondag, de wierooksfeer,
De dag des Heren: Waar zijt gij mijn Heer?

Ze zeggen: Gij zijt overal,
In schouwburg, theater, op een bal,
In werkplaats, fabrieken en kantoren.
Het zal wel zo zijn, maar ik kan U niet horen.

Maar als ik rustig ben, stil, alleen,
En niemand anders om me heen.
Dan, soms, raakt Uw machtige vinger mij aan,
Dan ben ik weer zeker van U bestaan.

Een bezoek aan het Joods kerkhof inspireerde me tot het volgende gedicht.

4 mei.

Ik heb die woorden nooit verleerd
Die ik op vele joodse grafstenen zag:
"Mede ter herinnering aan
En nooit meer terug gekeerd".

Het was in die zelfde tijd dat ik het volgende gedicht maakte.

Victorie.

Granaten hadden de grond omgeploegd.
 Napalmbommen hem zwart gebrand.
 Het was tenslotte vijandelijk land.....

Toen het overwinnen werd gemeld,
 Heeft niemand meer de doden geteld.

De vlag stond strak – wind is immers neutraal -
 Onder de goudbetreste borst klopte fier het hart.
 Maar onder de voeten was het nog zwart.....

Het overleg in de Kamer bracht mij tot het volgende gedicht.

Loquacitis.

Er zijn twee Kamerleden gestorven.
 Ze waren niet ziek,
 Hun maag niet bedorven,
 Ze hadden geen last van te nauwe boorden;
 Ze zijn gestikt, gewoon,
 in een teveel aan woorden.

En om het leuk te laten, nog dit.

De antilope

Een steenbok uit de buurt van Grouw
 Nam een antilope tot vrouw.
 Al in de eerste huwelijksdagen,
 Ving hij aan zich te beklagen,
 Roepend – toen men hem vroeg wat er dan mis was –
 “Dat ze anti-loops is merk ik nu pas.”

Leo Sins

Société Redoute

Inschrijfformulier voor

**High Tea en Film op zondag 19 maart
in de nieuwe Lumière aan het Bassin**

Prijs voor de High Tea € 19,50 per persoon en voor de film € 7,50 pp

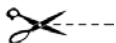
Naam:

Lidcode:

Schrijft /schrijven in voor de High Tea in Crowne Plaza met persoon/personen (aantal invullen)

schrijft/schrijven in voor de film met persoon/personen (aantal invullen)

Inschrijven:	Via website www.societeredoute.nl en dan inloggen of Middels inzenden van dit formulier naar : Société Redoute Postbus 2023 6201 CC Maastricht
Aanmelden voor:	Dinsdag 20 januari 2017
Betalen voor :	Dinsdag 20 januari met vermelding van : VF, uw lidcode en uw naam.
Bank:	Penningmeester Société Redoute ABNAMRO, IBAN nr. NL32 ABNA 044.73.50.501 BIC nr. ABNANL2A

Inzake AFMELDINGEN: Indien u na inschrijving voor een evenement, reis of excursie alsnog verhinderd bent deel te nemen, geef dat dan zo spoedig mogelijk door aan de kartrekker van die activiteit, bij voorkeur per email. Als u geen e-mail heeft dan telefonisch. Als u na de sluitingsdatum van 1 november nog iets wilt wijzigen, dient u eveneens contact op te nemen met de kartrekker.

Voor deze activiteit is de kartrekker Marlies Smits, marlies.smits@home.nl, tel. 062 953 7770

Bij afmelding bent u altijd € 5,00 per persoon administratiekosten verschuldigd. Bij afmelding na sluitingsdatum bent u eveneens € 5,00 per persoon verschuldigd op voorwaarde dat wij de afzegging nog extern kunnen doorvoeren. (bijvoorbeeld bij het restaurant, reizen of theaterkaarten) Zijn er kosten gemaakt die niet meer zijn terug te draaien, dan blijft u toch alsnog het volle bedrag verschuldigd.

Inzake AFMELDINGEN: Indien u na inschrijving voor een evenement, reis of excursie alsnog verhinderd bent deel te nemen, geef dat dan zo spoedig mogelijk door aan de organisator van die activiteit, bij voorkeur per email.

Als u geen e-mail heeft dan telefonisch.

Als u na de sluitingsdatum nog iets wilt wijzigen, dient u eveneens contact op te nemen met de organisator. Voor deze activiteit Bij afmelding bent u altijd € 5,00 per persoon administratiekosten verschuldigd.

Bij afmelding na sluitingsdatum bent u eveneens € 5,00 per persoon verschuldigd op voorwaarde dat wij de afzegging nog extern kunnen doorvoeren. (bijvoorbeeld bij het restaurant, reizen of theaterkaarten) Zijn er kosten gemaakt die niet meer zijn terug te draaien, dan blijft u toch alsnog het volle bedrag verschuldigd.

COURRIER

28^e jaargang nummer 2

februari 2017

Redactie:

Lou de Sterke, *eindredacteur*

majolo.sterke@ziggo.nl

Jan Jansen, *lid*

jwjansen.1@home.nl

Michiel Janssen, *technische opmaak*

michja@hetnet.nl

Fotografie, illustraties:

Hans Lugger, John Courtens, Michja.

Kopij voor februari-nummer 2017:

t/m vrijdag 17 februari 2017, 18.00 uur inleveren,

via e-mail naar:

redactieredoute@outlook.com

Bestuur:

Gerard Walraven, *voorziter*

gm-walraven@home.nl

Henri Albersen, *penningmeester, vicevoorzitter*

henrialbersen@kpnmail.nl

Truus Ruijpers, *secretaris*

mail@truusoomen.nl

Vacature, *2e secretaris*

John Courtens, *lid*

courtens@home.nl

Marlies Smits-Ummels, *lid*

marlies.smits@home.nl

Lou de Sterke, *lid*

majolo.sterke@ziggo.nl

Adres secretariaat: Postbus 2023

6201 CC Maastricht

Telefoon:

0032 89 47 25 96

E-mailadres Société Redoute:

redoute@live.nl

Website:

www.societeredoute.nl

Bankier:

ABN AMRO Maastricht rek.nr. 44.73.50.501

t.n.v. Société Redoute

IBAN nr. NL32ABNA0447350501 / BIC nr. ABNANL2A

Druk:

Houx Digiprint Maastricht

VAN DE REDACTIE

- Na de weer zeer geslaagde nieuwjaarsborrel, waarover in dit nummer meer, ligt er weer een heel nieuw verenigingsjaar voor ons. Een jaar vol bruisende activiteiten, voor elk wat wils. Doe mee, schrijf in en geniet ervan. U zult er beslist geen spijt van krijgen.
- Leden moeten hun adreswijzigingen, nieuwe telefoonnummers en gewijzigde e-mailadressen doorgeven aan het secretariaat. Indien gewenst kunnen deze wijzigingen in de Courrier vermeld worden. Daartoe deze gegevens mailen aan de redactie; majolo.sterke@ziggo.nl; of redactieredoute@outlook.com.
- Bij het secretariaat komen regelmatig e-mails als onbestelbaar retour, daarom wordt u verzocht om uw mailbox regelmatig te ledigen. Ook kan het zijn dat uw juiste mailadres niet bekend is. Op de ledenlijst kunt u controleren of uw vermelding correct is. Correcties kunt u doorgeven via **redoute@live.nl**

Inhoudsopgave:

➤ In Memoriam voor Helma van den Broeck leest u op	blz.03
➤ Bestuursmededelingen staan op	blz.05
➤ Over het Voorjaarsevenement op 5 maart kunt u alles lezen vanaf	blz. 07
➤ Nieuws van en voor leden	blz.10
➤ Nadere informatie over de voorjaarsfilm staat op	blz.11
➤ Een verslag van de Nieuwjaarsborrel is te vinden op	blz.12
➤ In dit nummer schrijft Jan Jansen over de componist Soler, dit is te lezen vanaf	blz.17
➤ In dit nummer weer een uitgelezen van Fons van Term op	blz.22
➤ Leo Sins is nog steeds poëtisch, kijk maar op	blz.24

LdS

Inschrijfformulier Film en Voorjaarsevenement op blz. 26

In Memoriam

Helma van den Broeck

Vrijdag 6 januari overleed plotseling ons lid Helma van den Broeck.

Wij kenden Helma al 30 jaar van de Wittemer golfclub. Hier was ze een lid dat actief deelnam aan de activiteiten van de golfclub. Ze speelde veel op dinsdag bij de dames, op donderdag bij de senioren en bij clubwedstrijden in de weekenden. De laatste tijd vooral 9 holes.

Enkele jaren geleden verhuisde ze naar haar mooie appartement in Imstenrade-Heerlen. Dat beviel haar erg goed.

Haar gezondheid was de laatste tijd goed en ze vroeg mij nog enige weken geleden of ze aan onze Kroatië Cruise in mei a.s. kon deelnemen. Helaas lukte dat niet.

Graag nam ze deel aan de onze activiteiten. Met name de reizen hadden haar belangstelling. Door haar studie kunstgeschiedenis was ze vooral geïnterneerd in landen met een rijke historie zoals ook Kroatië.

Wij wensen haar gezin en familie veel sterkte met het verwerken van dit verlies.

Harry en Phia Gosink

AGENDA:KOMENDE EVENEMENTEN EN ACTIVITEITEN

Februari

zondag 12 12 uur koffiecontact.

Maart

zondag 5 Voorjaarsevenement in Koetshuis te Ryckholt.

zondag 12 12 uur koffiecontact.

zondag 19 12.30 uur High Tea en aansluitend om 16 uur
Voorjaarsfilm in Lumière.

April

zondag 9 Geen koffiecontact i.v.m. ALV.

zondag 9 Algemene ledenvergadering.

dinsdag 25 Voorjaarswandeling.

Mei

woensdag 10 14.30 uur Excursie Universiteitsgebouwen.

zondag 14 12 uur Koffiecontact.

Juni

zaterdag 10 Vertrek voor Cruise Kroatië.

zondag 11 12 uur Koffiecontact.

Augustus

zondag 13 Zomerfeest in la Butte aux Bois.

September

zondag 10 12 uur Koffiecontact.

zondag 24 Najaarsevenement.

Oktober

zondag 8 12 uur Koffiecontact.

BESTUURSMEEDEDELINGEN

• Vervangingen.

Het kan altijd dat leden verhinderd zijn om aan een activiteit deel te nemen. De aanmelding is correct gedaan, er is op tijd betaald en in de agenda is het evenement genoteerd. Dan duiken er onverwachte zaken op die dwingend voorrang moeten krijgen. Dat is dubbel jammer: men mist de deelname waarop men zich verheugd had en men heeft voor niets betaald. Los van de redenen die tot verhindering leiden kunnen wij ons voorstellen dat er naar vervanging in zulke gevallen wordt gezocht. Daar hebben wij alle begrip voor.

Wij willen ook geen rol spelen in de manier waarop dat geregeld wordt, wel moet de kartrekker van de betreffende activiteit op de hoogte gesteld worden. Hij of zij moet, zoals bekend, aanwezigheidscontroles uitvoeren, dinervoorkeuren uitreiken enz.

Maar wel vinden wij dat alles wat wij organiseren voor de leden is en alleen de leden.

Uitnodigingen voor anderen als leden zijn niet toegestaan, de Société is er exclusief voor haar leden. Dus vervangingen dienen plaats te vinden binnen de Société Redoute.

Wij brengen dit onder uw aandacht en gaan ervan uit dat u hiervoor begrip heeft.

Het bestuur.

• Inschrijving voor activiteiten en evenementen;

* kan alleen onder vermelding van **de code** van de activiteit, zoals KV voor kerstviering, **het lidnummer en de naam van de deelnemer**.

* **Voor ieder activiteit moet apart ingeschreven en betaald worden.**

* **De sluitingsdatum is definitief, er worden daarna geen wijzigingen of aanmeldingen meer doorgevoerd.**

Het is deelnemers niet toegestaan om gewenste aanpassingen zelf op te geven via de leiding van het bedrijf, waar een activiteit plaats zal vinden.

Voor informatieve vragen kunt u terecht bij de kartrekker van het evenement of activiteit.

De bovengenoemde gegevens staan op het inschrijfformulier.

Wij wijzen nadrukkelijk op het laatste punt.
De discipline rond de betaling en aanmelding laat te wensen over.
De gevolgen voor reeds gemaakte afspraken, contracten en concrete
administratieve afhandeling laten zich raden.
Daarom zien wij ons genoodzaakt een strikte toepassing te handhaven.

Het bestuur.

VOORJAARSEVENEMENT 5 MAART 2017

Lentekriebels, maar dan anders!

Waarom we, zoals vorig jaar, ook dit voorjaarsevenement *Lentekriebels* noemen, heeft te maken met het komende voorjaar en de opzet: amuses afgewisseld met optredens.

Maar dan anders heeft betrekking op de optredens: dit jaargeen muzikale intermezzo's, maar theater, een toneel-voorstelling in 4 aktes met de titel 'De eenvoudigen'.

Op **zondag 5 maart** wordt u vanaf **15:00 uur** verwelkomd met koffie/thee en vlaai in het Koetshuis te Rijckholt.

Om 16:00 uur gaan we genieten van het theater en de amuses in de grote zaal.

'De eenvoudigen' wordt opgevoerd door acteur en regisseur *Joost Horward* en actrice en schrijfster *Esther de Koning*, die samen sinds 1999 de kern vormen van de theatergroep 'Het woelige baren'.

'De eenvoudigen' is een trilogie, geschreven door Esther, die ontstond in 2003 en gaat over de botsing tussen dromen en verlangens en de realiteit van alledag. Het centrale thema is:

'Wat als je maar drie wensen krijgt om voor-eeuwig-en-altijd-durende Liefde en Geluk te vinden, terwijl je al meer vragen hebt dan er in een dag passen?'

Met minimale middelen, eigen geschreven tekst en een slapstickachtige speelstijl wekt theatergroep 'het woelige baren' hun verhaal tot leven.

Deel één *de eenvoudige vrouw* toont ons de wens van ieder eenvoudig mens om eeuwig en altijd-durende liefde te vinden.

Het tweede deel *de eenvoudige man* gaat over de zelfde wens, maar dan van een onverwachte kant belicht: 'Want wat als je al moeite hebt om je sokken bij elkaar te houden?'

Deel drie 'de eenvoudigen' is de grote finale en misschien wel het verlossende antwoord: 'Is dit nu lang en gelukkig? Het is wel lang. Blijft dit zo?'

De drie delen zijn samengesmeed tot een voorstelling die Esther en Joost speciaal voor ons voorjaarsevenement weer oppakken en uitvoeren in 4 aktes.

Voor het eerste deel 'de eenvoudige vrouw' ontvingen Joost en Esther de Limburg Cultuur Prijs Voor Jong Ondernemerschap in 2003. Voor de gehele trilogie kregen zij de Stimuleringsprijs en in 2004 kregen zij als prijs in de Serie Nieuwe Theatermakers een uitgebreide tournee door Nederland.

Esther de Koning (44) studeerde af aan de Toneelacademie Maastricht als docent/regisseur. Als schrijfster heeft zij een groot aantal teksten voor uiteenlopende jeugd-, familie- en volwassenen voorstellingen op haar naam staan. Als actrice heeft ze gespeeld voor 'het woelige baren', Het Vervolg en diverse andere gezelschappen. Zij is nog steeds verbonden aan de Toneelacademie Maastricht als docent spel les en schrijven.

Joost Horward (42) studeerde af aan de Toneelacademie Maastricht als docent drama /regisseur. Hij is mede oprichter van en speler bij 'Karmijnrood Podiumkunst'. Joost was een tijdlang als acteur een vaste gast bij Het Vervolg, speelde als gastacteur bij de Vlaamse theatergroep 'de Queeste' en in een drietal Nederlandse televisie series.

Hij is verbonden aan de Toneelacademie van Maastricht en van Leuven als docent teksttoneel en regietraining.

Tussen de 4 aktes van de toneelvoorstelling door wordt u verrast op het volgende amusediner:

Groene asperges gratineerd met mozzarella, tomaatjes, cola en balsamico siroop

*_*_*

Licht gebonden kervelsoep met gerookte forel

*_*_*

Saltimbocca van kalkoen: kalkoenfilet omwikkeld met parmaham, gevuld met salie geserveerd met courgette en Italiaanse aardappeltjes

*_*_*

Vanille roomijs met advocaat en chocoladesaus / kletskep van gekarameliseerde suiker

*_*_*

Koffie of thee

Elke tafel wordt rijkelijk voorzien van brood en tafelwater. Alle andere dranken zijn voor eigen rekening.

De prijs voor deze Lentekriebels is **€ 39,50. p.p.**

Er kan in zeer beperkte mate rekening gehouden worden met specifieke wensen m.b.t. het amuse diner. Maar dat kan alleen als u dat, bij voorkeur per e-mail, doorgeeft aan John Courtens (courtens@home.nl / 06-11002107)

Het eind van de Lentekriebels is voorzien rond 20:00 uur.

Inschrijven en betalen kan tot de sluitingsdatum van **woensdag 22 februari 2017.**

Joost en Esther spelen 'de eenvoudigen' met geluidsversterking. Desondanks verzoeken we u dringend om tijdens de 4 aktes het gezellige praten even uit te stellen. Wij nemen aan dat u hiervoor begrip heeft.

Wij hopen velen van u te mogen begroeten tijdens deze anders dan anders Lentekriebels.

De evenementencommissie, John Courtens

NIEUWS VAN EN VOOR LEDEN NIEUWS VAN

VERHUISBERICHT

Henk en Agnes Roberts-Souren.

Oud adres:
Genzon 17
6235 AA Ulestraten.

Nieuw adres: Vanaf 1 januari 2017

Henk en Agnes Robert-Souren.
Adam de Nutta Residentie.
Dorpstraat 93 j
6361 EK Nuth.
Telefoon: 045-8880704.

PROGRAMMA ZONDAG 19 MAART

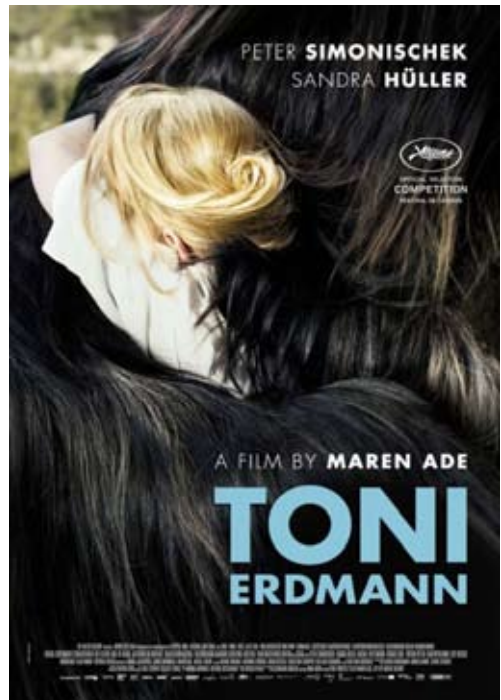
Vanaf 12.30 uur: **HIGH TEA in CROWNE PLAZA Maastricht**
Kosten: 19.50 euro pp.

Aansluitend

om 16.00 uur: **FILM LUMIÈRE, Toni Erdmann**
Kosten: 7.50 euro pp.

Inhoud:

Ines is een zakenvrouw van een groot Duits bedrijf, gevestigd in Boekarest. Als haar vader onverwachts voor de deur staat, verbergt ze haar ergernis niet. In Ines' perfect geordende leven heerst niet de minste wanorde, maar als haar vader vraagt of ze gelukkig is, blijft ze het antwoord schuldig en wordt dat het begin van een grote omwenteling. Deze hinderlijke vader waar ze zich voor schaamt, zal er alles aan doen om haar leven opnieuw zin te geven door een personage te verzinnen: de grappige Toni Erdmann.

Totaal prijs high tea en film: **27 euro p.p.**

U kunt zich vanaf nu **inschrijven** via de website www.societeredoute.nl en dan inloggen, of via inschrijfformulier.

Aanmelden voor 22 februari a.s.

NIEUWJAARSBORREL 2017

Allereerst zwaai ik John Courtens alle lof toe voor de uitstekende organisatie van deze gezellige en sfeervolle bijeenkomst. Het barpersoneel van Crowne Plaza zette zijn beste beentje voor. Een en ander geheel in stijl van onze Société Redoute. We werden rijkelijk voorzien van drankjes en smakelijke hapjes.

Het was weer heel gezellig, als altijd en aan gesprekstof hadden de deelnemers absoluut geen gebrek

Ondanks de tamelijk barre weersomstandigheden, was de opkomst toch weer talrijk. Het grootste deel van onze leden gaf acte de présence.

Na afloop deden de diverse restaurants in de omgeving weer goede zaken en op diverse plekken werden de geanimeerde gesprekken gewoon voortgezet onder verder genot van spijs en drank.

Samenvattend kan gesteld worden dat onze nieuwjaarsbijeenkomst een van de succesvolste activiteiten is binnen onze Société Redoute. Hierna treft u de tekst aan van de geïnspireerde Nieuwjaars toespraak van onze voorzitter Gerard Walraven.

Lou de Sterke

Nieuwjaarspeech 2017.

Hartelijk welkom allemaal.

Het is verheugend te merken dat de nieuwjaarsbijeenkomst een hoog opkomstpercentage kent. Vorig jaar was dat ook al zo. Als we naar het afgelopen jaar kijken dan stemt dat in het algemeen tot tevredenheid.

Misschien mag als uitschieter genoemd worden het bezoek aan de opera waar 2 volle bussen naar Luik gingen. Dat is iets om in principe opnieuw op die manier te organiseren.

Ik wil voor de echte evaluaties graag verwijzen naar de Courrier, waarin ook nu weer uitstekende verslagen hebben gestaan. Ik kan me bijna niet voorstellen dat leden daar niet door geraakt worden. Ik breng nog eens onder jullie aandacht dat voor elk evenement een kartrekker aanwezig is die erop aan te spreken is als hetgeen geboden wordt niet overeenkomt met hetgeen u verwacht.

Wij als bestuur zijn aan de ene kant bezig binnen het heden te zoeken naar creatieve oplossingen voor aangepaste activiteiten en evenementen.

Daarbij is het van belang het traditionele en het nieuwe met elkaar te matchen.

Wij vinden dat het respect voor het traditionele niet hoeft te verhinderen dat er ook ruimte komt voor andere invullingen. Dat gaat met vallen en opstaan, wij hopen op jullie begrip daarvoor. Los van het gegeven dat wie stilstaat, achteruit gaat, heeft die opvatting ook te maken met het kijken naar de toekomst.

Wij moeten ons voorbereiden op een toekomst die er anders zal uitzien. In de theaterwereld is – om eens een voorbeeld te noemen – de spreeknelheid van onze cabaretiers op geen enkele manier meer te vergelijken met die van onze Toon Hermans. En wij zullen daarin mee moeten.

Onze zorg is de toekomstbestendigheid van onze vereniging. Het veranderende ledenbestand speelt daar vervolgens ook een belangrijke rol in.

De gemiddelde leeftijd is inmiddels 74 jaar en zonder iets te doen groeit deze naar 79-80 jaar in de komende 5 jaar.

Nu nog is 59% van de leden jonger dan 74 maar ook dus 41% ouder. Kunt u zich nog voorstellen dat na de oprichting in 1989 zich 12 nieuwe leden aanmeldden met een gemiddelde leeftijd van 57,5 jaar, in 2016 was die aanmeldingsleeftijd bijna 68 jaar.

Wij zijn bezig met analyses die de grondslag moeten vormen voor eventuele aanpassingen. Wij zullen een en ander grondig en behoedzaam doen en stap voor stap, dat mogen jullie van ons verwachten. Dan kunnen jullie wel denken bij die paar cijfers, iedere ketter heeft zijn letter maar je moet daar wel bijtijds over nadenken.

Als ik heel even kijk naar 2017 dan denk ik dat een mooi programma in het verschiet ligt. Het begint met een koffiecontact op 12 februari, gevolgd door ons voorjaarsevenement in het koetshuis te Ryckholt en de high-tea en film. De cruise naar Kroatië is volgeboekt.

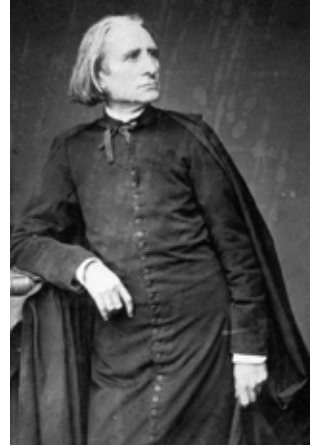
Niet onvermeld mag blijven dat er in 2017 een nieuw fotoboek in kleur komt. Voor allen die een wijziging willen is er nog maar enkele weken tijd. Ik sluit af met de constatering dat ik me weinig aan voorspellingen heb gewaagd, zeker niet wat de toekomst betreft, maar wens jullie toch allemaal een gezond en gelukkig 2017 en breng daar graag een toast op uit.

MINDERE GODEN IN DE MUZIEK

Padre Antonio Soler

Perosi - Vivaldi - Listz

Jawel, Padre. Er zijn meer voorbeelden van priester-componisten of componist-priesters. De beroemdste is Antonio Vivaldi (1678-1741) die ook al uitzonderlijk was door zijn rode haar waaraan hij de bijnaam Il Prete Rosso, de Rode Priester te danken had. Er werd in die tijd veel kerkmuziek geschreven, ook door Vivaldi, maar niet zo bijzonder veel dat daaruit zijn priesterschap valt op te maken. De verdienste van Vivaldi ligt zelfs meer in zijn wereldse muziek. Johann Sebastian Bach schatte die zo hoog dat hij heel wat concerti van Vivaldi bewerkte voor andere instrumentale ensembles en onder eigen naam liet uitgeven. Dat werd toen niet als plagiaat gezien. Muziek was geen hoogverheven aangelegenheid die tot iemands onvervreemdbare geestelijke eigendom behoorde. Het muzikvak was een ambacht, gericht op praktische uitvoering en als het goede muziek moest zijn, deed een componist er soms verstandig aan, die bij een ander te lenen.

Lorenzo Perosi die een eeuw later leefde componeerde als priester bijna niets anders dan religieuze muziek. In Nederland, maar ook in België werden zijn missen veel uitgevoerd. Het Vaticaan had die officieel goedgekeurd en dat gebeurde alleen als de componist in kwestie de misteksten volgens de in Rome vastgestelde liturgie gerangschikt had. Soms koos een componist in artistieke bevlogenheid een andere volgorde, of liet hij een onderdeel gewoon weg, maar dan mocht die muziek niet bij een Heilige Mis worden uitgevoerd. De missen van

Perosi waren helemaal in orde. Het waren prachtige voortbrengselen van het Rijke Roomse Leven, dat nu definitief voorbij is, waarmee ook de uitvoeringspraktijk van die Perosi-missen min of meer tot het verleden behoort, behalve dan in de meer traditioneel ingestelde bisdommen. Eigenlijk is dat verschrikkelijk jammer.

Een heel ander geval was Franz Liszt (1811-1886), uiteindelijk ook een componist met een zekere religieuze status. Hij begon zijn carrière als pianist en bereikte al gauw popstatus als de eerste grote pianovirtuoos van de muziekgeschiedenis. Natuurlijk, je had in die tijd ook Chopin en daarna nog meer grote pianisten, maar Liszt bespeelde als eerste grote zalen en voerde het fenomeen van het avondvullende solorecital in. En al spoedig componeerde hij spectaculaire pianomuziek voor eigen gebruik. Op een zeker moment gaf hij het virtuoosdom op en koos hij voor het componeren waarbij hij zich niet meer beperkte tot pianomuziek. Maar als hij bij gelegenheid nog eens aan een piano of vleugel plaats nam, betoverde hij zijn toehoorders prompt weer met fantastisch spel. Inmiddels was zijn religieuze belangstelling opgelaaid en vertoonde hij zich alleen nog als abt in toog met witte boord. De titel abt mocht hij eigenlijk niet voeren. Het niveau van de wijding die hij ontvangen had was daarvoor te laag. En hoger in de hiërarchie kon hij met zijn levenswijze niet komen. Liszt was namelijk alleen geïnteresseerd in mystiek en religieuze vervoering, maar zag niets in de geboden en verboden van de Kerk. Zo leefde hij decennia ongehuwd samen met eerst een Franse gravin, daarna een Poolse prinses. Liszt, zelf van eenvoudige komaf, liet het wat dat betreft breed hangen. En ook ten tijde van die verbintenissen waren er talloze slippertjes, met witte boord en al. Des te verrassender is dan de religieuze muziek die hij in zijn latere periode schreef, psalmen, missen en oratoria die frapperen door het ontbreken van effectbejag. Het is eerlijke, ingetogen en sobere muziek van hoge kwaliteit die helaas veel te weinig wordt uitgevoerd.

Dit alles ter inleiding van Antonio Soler (1729-1783), over wiens leven eigenlijk bar weinig te vertellen is. Dat aan hem dit artikel is gewijd komt door een heel bijzonder en uniek genre in zijn compositorisch werk. Met de beschrijving daarvan eindigt dit artikel.

Zoals de latere Granados en Albéniz (in de Courriers van resp. mei 2014 en augustus 2015) was Soler geboren in Catalonië. Al op zesjarige leeftijd werd hij toegelaten tot de Escolania, de koorschool van het beroemde klooster Montserrat dat 50 km ten noordwesten van Barcelona in de bergen ligt. Hij kreeg daar een gedegen muzikale opleiding en leerde

El Escorial

zo goed orgel spelen dat hij, nog maar vijftien jaar oud, werd benoemd tot organist en onderdeken van de kathedraal van La Seu d'Orgell, een oude stad aan de voet van de Pyreneeën. Daarna bleef Soler daar nog een paar jaar in de buurt door een benoeming als Kapelmeester te aanvaarden in Lleida (Lérida), ook een mooie oude stad.

Maar uiteindelijk was daar de lokroep van Madrid, meer in het bijzonder van El Escorial, het door Philips II gestichte strenge en sombere kloosterpaleis. Soler begon ook daar als kapelmeester en werd toen hij drieëntwintig jaar was tot priester gewijd waarna hij toetrad tot de kluizenaarsorde van de Hiëronymieten, een zijtak van de orde der Augustijnen.

De daarop volgende eenendertig jaar, tot zijn dood, veranderde er niets aan die situatie. Volgens de door mij geraadpleegde bronnen vulde hij zijn etmalen met twintig uur gebed, bezinning en landbouwwerk. En muziek natuurlijk, gezien zijn oeuvre van rond de vijfhonderd composities, waaronder honderdvijftig sonates voor klavecimbel. Heel in de verte doen die denken aan de sonates van Scarlatti (zie Courrier van november 2015). Men veronderstelt zelfs dat Soler bij Scarlatti in de leer is geweest en er lijkt nog een andere parallel te zijn geweest; zoals Scarlatti de huisleraar is geweest van een kroonprinses zou Soler het merendeel van zijn sonates hebben geschreven voor de Infante Don Gabriel, zoon van Koning Carlos III. Daar houden de overeenkomsten op. Scarlatti stond midden in het tijdvak van de Barok, Soler was een typische overgangfiguur van Barok naar Classicisme. Toen hij stierf waren Haydn en Mozart al op het toppunt van hun kunnen. De meeste sonates van Soler zijn langer en qua opbouw ingewikkelder dan die van Scarlatti. Sommige hebben zelfs drie of vier delen, wat al heel Classicistisch aandoet. Aanvankelijk werden ze alleen op klavecimbel gespeeld maar niet lang geleden bracht het label Naxos 2 cd's uit met zevenentwintig korte sonates die op piano worden gespeeld en prima klinken.

Soler onderhield in zijn verder heel onopvallend monnikenleven contact

met muziekgeleerden van zijn tijd en publiceerde zelfs een technische verhandeling over de kunst van het moduleren, de wijze waarop in een muziekstuk van de ene naar de andere toonaard kan worden overgegaan. Maar verder bleef Soler heel lang volstrekt onbekend; er bestaat zelfs geen portret van hem.

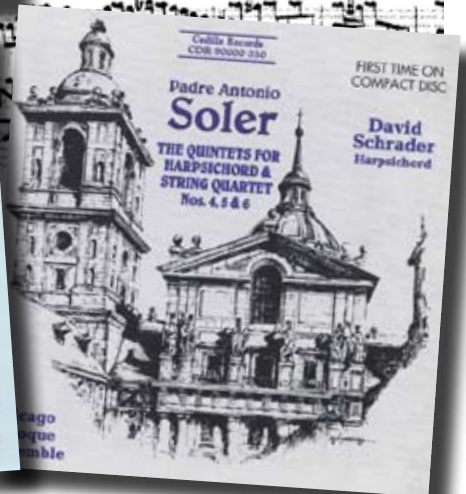
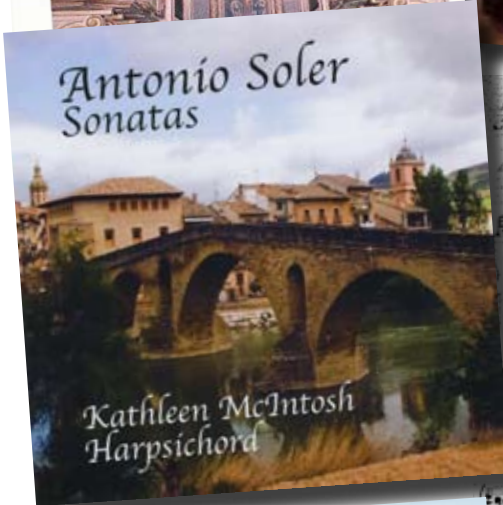
Dit artikel dankt zijn ontstaan aan de zes concerten voor twee orgels van Antonio Soler. In grotere Spaanse kerken stonden soms twee orgels in het priesterkoor opgesteld, één links en één rechts (vanaf de ingang van de kerk gezien), het *Organo di Evangelio* en het *Organo de Epistola*. De akoestische afstand tussen die twee was voor zuiver samenspel net niet te groot en zo moet Soler op de gedachte zijn gekomen, ze met elkaar te laten concerteren. We moeten ons daarbij niet de zware orgels van onze contreien voorstellen. Die Spaanse orgels waren lichter van toon, maar het waren even goed *kerkorgels* en het blijft een sensatie ze samen te horen spelen, zingen en dansen. Heerlijke muziek waarin Soler zich de ware Spanjaard toont die geen enkel probleem heeft met vrolijkheid in een religieuze omgeving. Opnamen zijn er genoeg, maar op YouTube heb ik niets gevonden. Misschien niet lang genoeg gezocht.

Jan Jansen

P.S. (Onder padre Soler is op YouTube voldoende te vinden.)

Organo di Evangelio en het Organo de Epistola.

UITGELEZEN OM TE LEZEN

ATONEMENT of BOETEKLEED

Het deed me deugd als de laatste tijd diverse leden mij vroegen: lees je nog wel een boek en schrijf je dan voor ons erover? Want ik had noodgedwongen al enige tijd een leespauze ingevoerd. Die pauze is nu gelukkig voorbij en hier is mijn nieuwste stukje. Eerst even een inleiding erover, want zowel auteur als boek zijn geen onbekenden voor jullie en mij. Enkele jaren geleden schreef ik over *Zaterdag* van Ian McEwan, het boek over één dag in het leven van een neurochirurg. En tegelijk met mijn lezen daarvan zagen wij met de Société Redoute de film *Atonement* in de Lumière. Die was gebaseerd op het gelijknamige boek van Ian McEwan. Herinneren jullie zich het verhaal? Ik niet! Maar de schrijver bleef positief in mijn geheugen hangen en daarom las ik nu dit boek van hem vol verwachting. Bovendien zijn intussen veel nieuwe leden in de SR erbij gekomen en die wil ik wel plezieren...

De roman *Atonement*, vertaald als *Boetekleed*, gaat over het leven van Briony, een meisje met grote verbeeldingskracht, die als 13-jarige haar oudere zus tweemaal op een erotische scene met haar vriend Robbie betrapt. Als dan later op de dag een nichtje wordt verkracht, getuigt ze tegen Robbie als dader. Hij wordt veroordeeld en gaat de gevangenis in.

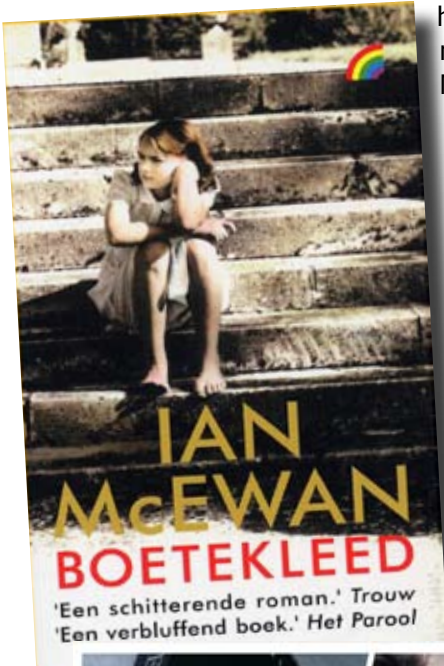
De roman verhaalt dan nauwgezet in prachtige zinnen en heldere beelden hoe hun drie levens verder verlopen en met elkaar steeds verweven raken. Met name de psychologie over liefde, boete en berouw bij Briony als ze ouder wordt, is aangrijpend verwoord.

Schrik niet van de omvang van het boek met 500 bladzijden, want het lezen is boeiend en spannend. Bovendien – want het boek telt drie tijdzones in ruim zestig jaren – krijg je uiteenlopende stukken Britse geschiedenis te lezen: het leven rond zomer 1935, de oorlog

van 1940-1945 en de periode bij 1999. Steeds worden de nieuwe ontwikkelingen van de hoofdpersonen heel zorgvuldig en beeldend geschetst.

Briony is uiteindelijk schrijfster geworden, maar lijdt nog altijd aan de gevolgen van haar jeugdige, onbezonnen daad: een traumatisch schuldgevoel. Dat beschrijft ze in haar levenswerk, de roman van haar eigen leven. Dat valt dan samen met *Boetekleed*, deze roman van McEwan.... Bijzonder knappe vondst!

Fons van Term

Briony

NU EENS OVER POËZIE

Verlangen

Lief gezicht, gevangen achter glas,
Vierkant van dagelijks bestaan.
Sluier van donker haar,
Deur -
Zal ik er binnengaan?
Ik vang jouw beeld in mijn ogen
Prent het diep in mijn hersenschors,
Ga dan verder.....

Vol van woorden en verlangens.
Zij leeft in mij.

Een ander gedicht, waaruit blijkt dat de mens wel wat zegt, maar toch niet achter zijn woorden staat.

Discriminatie

Hij had de mond vol
van mensenrechten,
en gelijke behandeling,
zonder onderscheid
van kleur en ras....

Maar toen zijn dochter
met een zwarte thuiskwam
en hem wilde trouwen....

Ja...toen....pas

Een gedicht waar uit verlangen en heimwee spreekt.

Jij

Jij bent zo ver,
zo ver,
onbereikbaar
als een ster,
en even stralend !

Ik heb ook het dialect een keer gebruikt en dat laat ik hier volgen.

Leefde.

`ne kwakvors en `nne oejevaar,
Waore verleeft, 't klonk get raar.
D'n oejevaar klepperde: 'Diech mos wete,
Iech zou oet leefde diech op kinne vrete,
Waant de leefde geit altijd door de maog'
'Jewel,' zag de kwakvors, 'dat is mer de vraog.'
Heer spróng de plomp in en heer dook,
Woort opgevrete door `ne snook.
D'n oejevaar bleef hungerig stoon,
edach wie tristig toch alles kin goon.

Een heel andere wereld heb ik beschreven in het volgende gedicht.

Verslaving

Gulzig zoekt zijn hand
In ongeduldig beven
Het poeder van een ander leven.
Begerig snuift hij het psychedelisch spul,
De wereld reduceert tot nul,
Hij zweeft naar schimmenland ...

Leo Sins

Société Redoute

Inschrijfformulier voor

**High Tea en Film op zondag 19 maart
in de nieuwe Lumière aan het Bassin**

Prijs voor de High Tea € 19,50 per persoon en voor de film € 7,50 pp

Naam:

Lidcode:

Schrijft /schrijven in voor de High Tea in Crowne Plaza met persoon/personen (aantal invullen)

schrijft/schrijven in voor de film met persoon/personen (aantal invullen)

Inschrijven:	Via website www.societeredoute.nl en dan inloggen of Middels inzenden van dit formulier naar : Société Redoute Postbus 2023 6201 CC Maastricht
Aanmelden voor:	Woensdag 22 februari 2017
Betalen voor :	Woensdag 22 februari met vermelding van : VF, uw lidcode en uw naam.
Bank:	Penningmeester Société Redoute ABNAMRO, IBAN nr. NL32 ABNA 044.73.50.501 BIC nr. ABNANL2A

Inzake AFMELDINGEN: Indien u na inschrijving voor een evenement, reis of excursie alsnog verhinderd bent deel te nemen, geef dat dan zo spoedig mogelijk door aan de kartrekker van die activiteit, bij voorkeur per email. Als u geen e-mail heeft dan telefonisch. Als u na de sluitingsdatum van 1 november nog iets wilt wijzigen, dient u eveneens contact op te nemen met de kartrekker.

Voor deze activiteit is de kartrekker Marlies Smits, marlies.smits@home.nl, tel. 062 953 7770

Bij afmelding bent u altijd € 5,00 per persoon administratiekosten verschuldigd. Bij afmelding na sluitingsdatum bent u eveneens € 5,00 per persoon verschuldigd op voorwaarde dat wij de afzegging nog extern kunnen doorvoeren. (bijvoorbeeld bij het restaurant, reizen of theaterkaarten) Zijn er kosten gemaakt die niet meer zijn terug te draaien, dan blijft u toch alsnog het volle bedrag verschuldigd.

Société Redoute

Inschrijfformulier voor

**Lentekriebels, maar dan anders !
op zondag 5 maart 2017**

Prijs per persoon € 39.50

Naam:

Lidcode

schrijft/schrijven in voor het evenement met persoon/personen (aantal invullen)

Er kan in zeer beperkte mate rekening gehouden worden met specifieke wensen m.b.t. het amuse-menu. Maar dat kan alleen als u dat, bij voorkeur per e-mail, doorgeeft aan John Courtens (06-11002107; courtens@home.nl)

Inschrijven:	Via website www.societeredoute.nl en dan inloggen of Middels inzenden van dit formulier naar : Société Redoute Postbus 2023 6201 CC Maastricht
Aanmelden voor:	Woensdag 22 februari 2017
Betalen voor :	22 febr 2017 met vermelding van omschrijving "VEV", uw lidcode en uw naam
Bank	Penningmeester Société Redoute ABNAMRO, IBAN nr. NL32 ABNA 0447 3505 01 BIC nr. ABNANL2A

Inzake AFMELDINGEN of WIJZIGINGEN: Indien u na inschrijving voor een evenement, reis of excursie iets wilt wijzigen of alsnog verhinderd bent deel te nemen, dan wordt u dringend verzocht zo spoedig mogelijk contact op te nemen met de kartrekker van die activiteit, bij voorkeur per e-mail. Als u geen e-mail heeft dan telefonisch. Voor deze activiteit is de kartrekker: John Courtens. e-mail: courtens@home.nl telefoon: 06-11002107
Bij afmelding na de sluitingsdatum - voor deze activiteit is dat **woensdag 22 februari**- kunnen we uw betaling - onder inhouding van € 5,00 administratiekosten per persoon - uitsluitend terugbetalen indien wij de afmelding nog extern kunnen doorvoeren. (bijvoorbeeld bij het restaurant, reizen of theaterkaarten)

12 februari 2017

COURRIER

28^e jaargang nummer 3

maart 2017

Redactie:

Lou de Sterke, *eindredacteur*

majolo.sterke@ziggo.nl

Jan Jansen, *lid*

jwjansen.1@home.nl

Michiel Janssen, *technische opmaak*

michja@hetnet.nl

Fotografie, illustraties:

Michja.

Kopij voor april-nummer 2017:

t/m vrijdag 17 maart 2017, 18.00 uur inleveren,

via e-mail naar:

redactieredoute@outlook.com

Bestuur:

Gerard Walraven, *voorzitter*

gm-walraven@home.nl

Henri Albersen, *penningmeester, vicevoorzitter*

henrialbersen@kpnmail.nl

Truus Ruijpers, *secretaris*

mail@truusoomen.nl

Vacature, *2e secretaris*

John Courtens, *lid*

courtens@home.nl

Marlies Smits-Ummels, *lid*

marlies.smits@home.nl

Lou de Sterke, *lid*

majolo.sterke@ziggo.nl

Adres secretariaat: Postbus 2023

6201 CC Maastricht

Telefoon:

0032 89 47 25 96

E-mailadres Société Redoute:

redoute@live.nl

Website:

www.societeredoute.nl

Bankier:

ABN AMRO Maastricht rek.nr. 44.73.50.501

t.n.v. Société Redoute

IBAN nr. NL32ABNA0447350501 / BIC nr. ABNANL2A

Druk:

Houx Digiprint Maastricht

VAN DE REDACTIE

- In deze Courrier treft u de uitnodiging voor de aanstaande Algemene Ledenvergadering van 9 april aan. Tevens zijn ook de bijbehorende stukken hierin opgenomen. De index hiervan kunt u hieronder inzien bij de inhoudsopgave van deze Courrier.
- Het verslag van de ALV van 10 april 2016 kunt u vinden in Courrier nr. 6 van juni 2016. Het verslag van de vergadering van dit lopende jaar, het verslag van de Kascontrolecommissie, het organogram van het bestuur per 9 april 2017 en het rooster van aftreden wordt gepubliceerd in de Courrier nr. 6 van juni 2017.
- Leden moeten hun adreswijzigingen, nieuwe telefoonnummers en gewijzigde e-mailadressen doorgeven aan het secretariaat. Indien gewenst kunnen deze wijzigingen in de Courrier vermeld worden. Daartoe deze gegevens mailen aan de redactie; majolo.sterke@ziggo.nl; of redactieredoute@outlook.com.

Inhoudsopgave:

➤ Bestuursmededelingen, zie	blz.04
➤ De uitnodiging voor de ALV van 9 april treft u aan op	blz.06
➤ De bijbehorende agenda is opgenomen vanaf	blz.08
➤ Het jaarverslag over 2016 is te lezen vanaf	blz.10
➤ De financiële gegevens vindt u op	blz.16
➤ Nieuws van en voor leden.	blz.19
➤ Een voor aankondiging van de Voorjaarswandeling op 25 april is geplaatst op	blz.20
➤ In dit nummer schrijft Jan Jansen over Korngold, te lezen op	blz.21
➤ Filosofische overwegingen van Leo Sins, op	blz.26

LdS

Inschrijfformulier voor de ALV op 9 april bijgevoegd.

AGENDA:KOMENDE EVENEMENTEN EN ACTIVITEITEN

Maart

zondag	5	15.00 uur. Voorjaarsevenement in Koetshuis te Ryckholt.
zondag	12	12 uur koffiecontact.
zondag	19	12.30 uur High Tea en aansluitend om 16 uur Voorjaarsfilm in Lumière.

April

zondag	9	Geen koffiecontact i.v.m. ALV.
zondag	9	15.00 uur Algemene ledenvergadering in Koetshuis/ Kasteel Rijckholt.
dinsdag	25	Voorjaarswandeling.

Mei

woensdag	10	14.30 uur Excursie Universiteitsgebouwen.
zondag	14	12 uur Koffiecontact.

Juni

zaterdag	10	Vertrek voor Cruise Kroatië.
zondag	11	12 uur Koffiecontact.

Augustus

zondag	13	Zomerfeest in la Butte aux Bois.
--------	----	----------------------------------

September

zondag	10	12 uur Koffiecontact.
zondag	24	Najaarsevenement.

Oktober

zondag	8	12 uur Koffiecontact.
--------	---	-----------------------

November

zondag	12	12 uur Koffiecontact.
--------	----	-----------------------

BESTUURSMEDEDELINGEN

• Vervangingen.

Het kan altijd dat leden verhinderd zijn om aan een activiteit deel te nemen. De aanmelding is correct gedaan, er is op tijd betaald en in de agenda is het evenement genoteerd. Dan duiken er onverwachte zaken op die dwingend voorrang moeten krijgen. Dat is dubbel jammer: men mist de deelname waarop men zich verheugd had en men heeft voor niets betaald. Los van de redenen die tot verhindering leiden kunnen wij ons voorstellen dat er naar vervanging in zulke gevallen wordt gezocht. Daar hebben wij alle begrip voor.

Wij willen ook geen rol spelen in de manier waarop dat geregeld wordt, wel moet de kartrekker van de betreffende activiteit op de hoogte gesteld worden. Hij of zij moet, zoals bekend, aanwezigheidscontroles uitvoeren, dinervoorkeuren uitreiken enz.

Maar wel vinden wij dat alles wat wij organiseren voor de leden is en alleen de leden.

Deelname van niet-leden is niet toegestaan, de Société is er exclusief voor haar leden. Dus vervangingen dienen plaats te vinden binnen de Société Redoute.

Wij brengen dit onder uw aandacht en gaan ervan uit dat u hiervoor begrip heeft.

Het bestuur.

• Inschrijving voor activiteiten en evenementen;

- * kan alleen onder vermelding van **de code** van de activiteit, zoals KV voor kerstviering, **het lidnummer en de naam van de deelnemer**.
- * **Voor ieder activiteit moet apart ingeschreven en betaald worden.**
- * **De sluitingsdatum is definitief, er worden daarna geen wijzigingen of aanmeldingen meer doorgevoerd.**

Het is deelnemers niet toegestaan om gewenste aanpassingen zelf op te geven via de leiding van het bedrijf, waar een activiteit plaats zal vinden.

Voor informatieve vragen kunt u terecht bij de kartrekker

van het evenement of activiteit.

De bovengenoemde gegevens staan op het inschrijfformulier.

Wij wijzen nadrukkelijk op het laatste punt.

De discipline rond de betaling en aanmelding laat te wensen over.

De gevolgen voor reeds gemaakte afspraken, contracten en concrete administratieve afhandeling laten zich raden.

Daarom zien wij ons genoodzaakt een strikte toepassing te handhaven.

Het bestuur.

- Bij het secretariaat komen regelmatig e-mails als onbestelbaar retour, daarom wordt u verzocht om uw mailbox regelmatig te ledigen. Ook kan het zijn dat uw juiste mailadres niet bekend is. Op de ledenlijst kunt u controleren of uw vermelding correct is. Correcties kunt u doorgeven via **redoute@live.nl**

OPROEP TOT DE JAARLIJKSE ALGEMENE LEDENVERGADERING

Op 9 april 2017 vindt de jaarlijkse Algemene Leden Vergadering van de Société Redoute plaats in het Koetshuis van kasteel Rijckholt te Gronsveld.

De ontvangst is vanaf 15.00 uur met koffie en vlaai, aangeboden door het bestuur.

Om 16.00 uur vindt de ledenvergadering plaats, die naar schatting anderhalf uur zal duren.

De agenda met de daarin genoemde bijlagen zijn in deze Courier opgenomen.

Omstreeks 17.30 uur is er de borrel en rond 18.00 uur gaan de leden die daarvoor hebben ingeschreven aan tafel.

Menu:

Mousse van geitenkaas met gebakken parmaham,
Vijgenpartjes, rucola, olijfolie en honing

*

Champignon crème soep met rozemarijn

*

Ossenhaaspuntjes met kruidenboter, haricots verts en gratin
van aardappel

Rode wijn saus met sjalotten (apart op tafel)

of

Gebakken Heilbotfilet met romige kreeftensaus,
haricots verts en mousseline van aardappel

*

Roomijs met warm rood-fruit en slagroom

of

Kaasplateau met Limburgse Appelstroop

*

Koffie of thee

Deelname aan de ontvangst met koffie en vlaai vóór de vergadering en aan de vergadering zelf is kosteloos, maar u moet zich wel aanmelden i.v.m. het aantal stoelen in de zaal en de aanmaak van de barbriefjes. Wie wel aan de borrel na de vergadering deelneemt maar niet dineert, dient de consumpties tijdens de borrel zelf af te rekenen met het barbriefje dat men bij ontvangst uitgereikt zal krijgen. Kosten diner (inclusief tafelwater en koffie na) bedragen € 32,50 p.p. Overige dranken dienen eveneens middels uw barbriefje afgerekend te worden.

Inschrijving:

- via het inschrijfformulier op de website of via het inschrijfformulier in deze Courrier.

De betaling en inschrijving dienen uiterlijk op 25 maart te zijn geschied.

Het bestuur rekt op een grote opkomst.

Namens het bestuur van de Vereniging Société Redoute,

Truus Ruijpers-Oomen, secretaris

AGENDA Algemene ledenvergadering Société Redoute op 9 april 2017

- 1 Opening en mededelingen** door de voorzitter Gerard Walraven.
- 2 Vaststelling verslag** van de algemene ledenvergadering van 10 april 2016 (zie de Courrier nr. 6 van juni 2016 pagina's 7 t/m 16).
- 3 Jaarverslag 2016** zie de Courrier nr. 3 van maart 2017.
- 4 Financiële stukken:** zie de Courrier nr. 3 van maart 2017.
 - a Bespreking en toelichting Jaarrekening en eindbalans 2016.
 - b Verslag kascommissie betreffende de jaarrekening 2016.
 - c Vaststellen Jaarrekening 2016 en déchargeverlening penningmeester/bestuur.
 - d Bespreking begroting 2017.
 - e Contributie: vaststellen contributie 2018.
- 5 Bestuursverkiezing:**
 - a Benoeming en herbenoeming van bestuursleden.
Marlies Smits is in de plaats gekomen van Harry Gosink (reis/culturele commissie), hij heeft het bestuur in december 2016 verlaten.
 - b Herkiesbaar:
Lou de Sterke, voorzitter van de redactie.
Truus Ruijpers-Oomen, secretaris.
- 6 Commissies uitbreiden of herbenoemen:**

Wandelcommissie:
Wiel Birkhölzer, voorzitter.
Leo Prompers, nieuw lid.

Reis/culturele commissie:
Marlies Smits-Ummels, voorzitter.
Fien Smeets-Ummels, nieuw lid.

Redactiecommissie:

Lou de Sterke, voorzitter.
Jan Jansen.

7 Dankwoord:

Scheidende bestuursleden en commissieleden.
Harry Gosink en Geert Walenkamp.

8 Kascommissie 2017:

Deze bestaat uit de heren Ton Creemers, Jo Bastiaans en Michiel Severijns.
De Kascommissie is benoemd voor twee jaar.
Bijgevolg is Ton Creemers thans aftredend.
Oproep aan de ALV om een nieuw lid voor de kascommissie 2018 te benoemen.

9 Epiloog.

10 Rondvraag

11 Sluiting van de vergadering door de voorzitter.

JAARVERSLAG SOCIÉTÉ REDOUTE 2016.

Het verenigingsjaar 2016 liep van 1 januari 2016 tot en met 31 december 2016.

27 Leden hebben in dit verenigingsjaar het lidmaatschap opgezegd.

Er zijn ons zes leden ontvallen: Miel Derwig, Theo Dubois, Vic Bemelmans, Kick Hurkens Ton Morren en Joke Jansen-Vermunt.

In de loop van het jaar zijn er 22 nieuwe leden bijgekomen.

Op 1 januari 2017 was het totaalaantal leden: 231, na verwerking van de opzeggingen.

Samenstelling Bestuur

Einde verenigingsjaar (31 december 2016) bestond het bestuur uit zes leden:

1. Gerard Walraven, voorzitter.
2. Henri Albersen, penningmeester en vicevoorzitter.
3. Truus Ruijpers-Oomen, secretaris.
4. John Courtens, bestuurslid (voorzitter evenementencommissie).
5. Marlies Smits-Ummels, bestuurslid (voorzitter reis/culturele commissie).
6. Lou de Sterke, bestuurslid (voorzitter redactiecommissie).

Tijdens de Algemene Ledenvergadering op 12 april 2016 waren 86 leden aanwezig.

Volgens het rooster traden de volgende bestuursleden af:

- Paul Cuijpers, bestuurslid, penningmeester-vicevoorzitter.
 - Jo Bastiaans, bestuurslid, voorzitter van de evenementen commissie.
 - Frans Boulanger, bestuurslid, voorzitter reis/culturele commissie.
 - Marianne van der Ven, bestuurslid en lid van de reis/culturele commissie.
 - Eveneens traden af als ondersteunend lid of commissie lid.
 - Frans Gaillard, financieel administrateur.
 - Annemie Bruls, lid van de reis/culturele commissie.
 - Marleen Walenkamp, lid van de redactie.
- Zij waren allen niet herkiesbaar.

Als nieuwe bestuursleden worden aangesteld:

Henri Albersen, penningmeester en vicevoorzitter.

John Courtens, bestuurslid, evenementen commissie, hij zal in september voorzitter worden, tot die tijd blijft Jo Bastiaans nog actief.

Harry Gosink, bestuurslid, voorzitter van de reis/culturele commissie.

Er zijn in het verslagjaar 11 bestuursvergaderingen gehouden.

De Programmacommissie:

De Programmacommissie wordt gevormd door de voorzitters van de evenementen-commissie, de reis/culturele commissie en de redactie.

Samen met de voorzitter, secretaris en penningmeester vormen zij het bestuur.

De kartrekkers van de wandel- bridge en kascommissie kunnen aangeven of zij bij de vergadering voorafgaand of aansluitend aan hun activiteit willen aanwezig zijn.

De financiën:

De penningmeester doet afzonderlijk verslag via de jaarrekening en de toelichting daarop die als bijlage bij de oproep tot de ledenvergadering worden gevoegd. In elke bestuursvergadering rapporteert hij mondeling over de gang van zaken en de voortgang van de realisatie t.o.v. de begroting. Eenmaal per kwartaal wordt schriftelijk gerapporteerd over de ontwikkeling van de uitgaven in relatie tot de begroting en de liquiditeitspositie van de Société Redoute. Ook dit jaar kon hij in elke vergadering zijn tevredenheid over de financiële discipline van de commissies en de deelname van de leden aan elk van de evenementen uitspreken.

Evenementencommissie.

De evenementencommissie bestond in het verslagjaar uit Jo Bastiaans; voorzitter, John Courtens en Tineke Bogaerts. Laatstgenoemde stapte in september over naar de reis/culturele Commissie.

De evenementen van het verslagjaar betroffen:

15 januari	Nieuwjaarsreceptie in hotel Crowne Plaza.
Voor deze receptie hadden zich 168 leden aangemeld.
6 maart	de Lentekriebels in het Koetshuis van Kasteel

- Ryckholt, 83 leden genoten van een optreden van Roger Moens met zijn "Troupe de l'Amuze" tijdens welke er tussendoor in de vorm van amuses werd gegeten.
- 7 augustus Het zomerfeest in La Butte aux Bois.
 's Middags eerst een optreden van Roger Villevoey. Tijdens het diner werd het muzikale gedeelte verzorgd door de Belgische coverband "de Muzikanten van de Keizer", uitnodigend voor een dansje. Er waren 115 leden aanwezig.
- 25 september Het najaarsevenement.
 Voor 78 leden gaf de heer Jac van de Boogard een lezing over Maastricht als keramiekstad.
- 18 december. De kerstviering in het Koetshuis van Kasteel Rijckholt. Met een optreden van Margriet Sjoerdsma met haar vaste begeleiders Cord Heineking en Michelle Courtens. Voor het diner waren er feestelijke bubbels, aangeboden door het bestuur. Tijdens het diner was er een optreden van trio Euryale, drie jonge muzikanten: Er waren 125 deelnemers.

De reis- en culturele commissie

In 2016 bestond deze samengevoegde commissie uit de leden Harry Gosink, Hélène Schefman en Tineke Bogaerts.

Op 28 februari: de voorjaarsfilm "Bon Dieu" met daarna diner bij Dock Five op de Bassinkade; er waren 51 leden aanwezig bij de film, 40 voor diner.

Op 8 april de operette De Geis van Mestreech, de première, met in de pauze en na afloop een drankje.

18 mei: bezoek aan het Provinciaal Archief. Er was maar plaats voor 40 personen, na afloop een drankje bij Café Forum en daarna eten bij Rilette.

25 oktober: naar Luik, Opéra de Wallonie voor de opera Nabucco. Met 2 bussen naar Luik en in de pauze Champagne, aangeboden door het bestuur. Er waren 93 deelnemers.

20 november: de Najaarsfilm "Florence Foster Jenkins" met 77 deelnemers

en 34 voor de kaasbar.

De najaarsreis naar Amsterdam is niet doorgegaan bij gebrek aan voldoende belangstelling.

Harry Gosink stelde in oktober zijn plaats als voorzitter en bestuurslid beschikbaar en werd opgevolgd door Marlies Smits-Ummels.

In juni ging de 10 daagse reis naar Ierland, deze is georganiseerd door Francis Janssen en Gerrie Schaaf. 28 Leden gingen mee.

Bridge commissie

Hetty Lugger nam de organisatie van de bridgemiddag voor haar rekening:

Op 22 november gingen 32 leden voor de trofee naar "de Pastorij" te Cadier en Keer.

De commissie wel en wee

Deze commissie bestond in 2015 uit Marijke Vaessen-Halla en Desirée Brenninkmeijer. Zij zorgen namens de Société Redoute voor passende belangstelling bij het, aan hen bekend gemaakte, wel en wee van de leden en rapporteren maandelijks aan het bestuur.

De wandelcommissie

Werd in 2016 gevormd uit de leden: Wiel Birkhölzer, Peter Niesten en Geert Walenkamp. Zij organiseerden op 8 april een voorjaarswandeling over het plateau van Margraten en de Bemelerberg met 61 wandelaars. Het afsluitend diner vond plaats in de Geulhemmermolen.

Voor de najaarswandeling op 13 oktober was er ook weer veel belangstelling (48).

Het was deze keer een wandeling door het Geuldal. Het bezoek aan de Kluis uit 1688 gaf aan deze wandeling een extra dimensie. Afsluitend diner in hotel Bemelmans in Gulpen.

De redactiecommissie - De Courrier

Deze commissie draagt zorg voor de totstandkoming van het verenigingsblad "De Courrier" dat 10x per jaar verschijnt.

De redactiecommissie bestond in het verslagjaar uit:

Lou de Sterke (eindredacteur),
Jan Jansen (redactielid) en
Michiel Janssen (lay-out en technische productie).

De redactie ontvangt graag bijdragen van de leden over o.a. de georganiseerde activiteiten die ze hebben bezocht. Er zijn enkele trouwe inzenders van een artikel waaronder Fons van Term, Leo Sins en Jan Jansen.

Miep Ubachs zorgde samen met Rita Bartels maandelijks voor de tijdige verzending van de Courier.

De kascommissie

Tijdens de Algemene Ledenvergadering op 12 april 2016 werd door de zittende kascommissie (Ton Creemers, Gerry Schaaf en Henk Soudant) een goedkeurend verslag omtrent de jaarrekening 2015 uitgebracht. De Algemene Leden vergadering verleende décharge aan de penningmeester en het bestuur van Société Redoute op grond van het door de Kascommissie in haar verslag van bevindingen daartoe gegeven advies.

Maandelijks koffiecontact.

Wij zijn in 2016 acht maal te gast geweest bij Hotel Crowne Plaza voor ons maandelijks koffiecontact op elke tweede zondag van de maand. De opkomst op een koffiecontact varieert tussen 50 – 70 leden.

Website en Ondersteunende activiteiten

Marc Ruijpers ondersteunt vrijwel alle commissieactiviteiten, door het verzorgen - opstellen en printen - van de noodzakelijke inschrijfkaarten, barbriefjes en menukaarten.

Hij houdt ook de website up to date. Op de website staan o.a. vermeld de activiteiten van Société Redoute, de inhoud van het verenigingsblad 'De Courier' in kleur, foto's van de activiteiten en de actuele ledenlijst. Uit privacy-overwegingen kunnen alleen leden via een wachtwoord de gegevens bekijken. Het inschrijven voor de activiteiten gebeurt voor 95% via de website, waardoor voor de organisatoren de aanmeldingen van de activiteiten overzichtelijk en actueel zijn.

Overige activiteiten

Op 9 november: het "Dank U Wel" diner voor het bestuur, commissie- en ondersteunende leden als dank namens de Société Redoute voor alle tijd en moeite die zij aan de Société Redoute besteden.

Epiloog

Ook dit jaar was er weer een keur aan activiteiten. Ze werden over het algemeen goed bezocht.

Het bestuur hoopt dat ook in het lopende jaar 2017 weer veel leden met plezier aan de activiteiten zullen deelnemen.

*Maastricht, 1 februari 2017, Vereniging Société Redoute,
Truus Ruijpers-Oomen, secretaris*

BALANS PER 31 DECEMBER 2016				
			31-12-2016	31-12-2015
			€	€
ACTIVA				
Kortlopende vorderingen en overlopende activa				
Vooruitbetaalde assurantiepremie			0	431
Nog te ontvangen achterstallige contributie			0	70
Nog te ontvangen rente			0	176
			0	677
Geldmiddelen				
Vast voorschot secretariaat en Wel & Wee			0	200
ABN AMRO rekening-courant			279	317
ABN AMRO spaar en vermogensrekening			35.992	32.696
			36.271	33.213
Totaal debet			36.271	33.890
PASSIVA				
Reserves				
Algemene reserve			31.123	28.039
Resultaat van de periode			1.501	3.084
Bestemmingsreserve lustrumfeest			3.000	2.000
			35.624	33.123
Kortlopende schulden en overlopende evenementen				
Vooruitontvangen inschrijfgelden evenementen			1125	32
Vooruitbetaalde kosten evenementen			-490	70
Nog te betalen kosten			12	665
			647	767
Totaal credit			36.271	33.890

EXPLOITATIEREKENING OVER 2016			
	2016	begroting lopend jaar	2015
BATEN			
Contributies	17.010	16.800	16.799
Opbrengsten door deelnemers betaalde evenementen	16.062		11.954
Opbrengsten vrije evenementen	20.578		17.277
Diversen	0	400	
Bankrente	305	200	442
	53.955	17.400	46.472
LASTEN			
Kosten door deelnemers betaalde evenementen	16.168		11.151
Kosten vrije evenementen	29.537	9.300	23.126
Kosten beheer en administratie	5.171	8.800	7.511
Kosten Wel en Wee en Onvoorzien	578	600	600
Dotatie aan Bestemmingsreserve 6e Lustrumfeest	1.000	1.000	1.000
	52.454	19.700	43.388
Exploitatiesaldo	1.501	-2.300	3.084
Niet in de Balans opgenomen posten.			
De Vereniging bezit een laptop, beamer en printer, welke geheel zijn afgeschreven.			
De ouderdom van deze activa is gemiddeld 8 jaar.			
Contributie.			
De contributie is voor het lopende jaar 2017 niet verhoogd.			
Dit houdt in dat de contributie € 70,- per lid bedraagt.			
Een indexering zal in de ALV worden besproken en toegepast, zodra de omstandigheden daartoe aanleiding zullen geven.			
<i>Henri Albersen.</i>			
<i>Penningmeester</i>			

Exploitatiebegroting Verenigingsjaar 2017	
BATEN	
Contributies	17.150
Bankrente	150
Resultaat op door deelnemers betaalde evenementen	
Bridge	
Voorjaarswandeling	
Najaarswandeling	
Voorjaarsfilm	
Najaarsfilm	
Excursie voorjaar	
Excursie najaar	
Reizen	
	0
Baten totaal	17.300
LASTEN	
Algemene Kosten	
Courrier	2.000
Porti	2.000
Bestuurskosten	300
Kantoorartikelen	800
Drukwerk en papier	300
Kosten P.R.	200
Fotoboekje	600
Bankkosten	200
DUW-avond	1.250
Bedrijfsaansprakelijkheidsverzekering en W.A. Verz.	450
Kosten automatisering	200
Overige algemene Kosten	300
	8.600
Budget voor vrije evenementen excl. souper	
Nieuwjaarsreceptie	2.800
Algemene ledenvergadering	500
Voorjaarsevenement	1.250
Zomerevenement	2.500
Najaarsevenement	1.250
Kersevenement	2.000
	10.300
Wel en Wee	500
Dotatie aan bestemmingsreserve 6e Lustrumfeest 2019	1.000
Onvoorzien	50
Lasten totaal	20.450
SALDO BATEN -/- LASTEN	-3.150

NIEUWS VAN EN VOOR LEDEN NIEUWS VAN**DANKJEWEL**

Voor mijn tachtigste verjaardag werd ik blij verrast met een prachtig boeket en goede wensen namens de Société Redoute

Mijn hartelijke dank daarvoor.
Met vriendelijke groet,

Annelies Knols

12 Februari werd ik 85.

Ben daar blij mee. Ik kreeg van de Société een mooie bos bloemen. Heel leuk ! Het was de tweede keer (met 80 kreeg ik de eerste bos). De commissie Wel en Wee blijft goed bij de les dat is duidelijk ! Op naar de ?? Blijf graag mijn bijdrage leveren aan de inderdaad wat hoge gemiddelde leeftijd van onze vereniging. Heel erg bedankt .

Arie de Jong

Société Redoute

LieveMensen

SeniMaai

Schattigen

VOORJAARSWANDELING

De voorjaarwandeling voor de leden van Société Redoute is op dinsdagmiddag 25 april.

We starten in het begin van de middag in Mesch, en zullen in het gebied tussen de grens en het Savelsbos een wandeling lopen van circa 11 km. Halverwege wordt gepauzeerd voor koffie en vlaai.

's Avonds is er een diner voor alle wandelaars (eventueel aangevuld met niet-wandelaars) in een restaurant richting Maastricht.

Alle kosten zullen beperkt blijven, en de kleding sportief. Kortom de beproefde formule.

Verdere mededelingen volgen in het aprilnummer van de Courrier, met gelegenheid tot inschrijven.

MINDERE GODEN IN DE MUZIEK

Erich Wolfgang Korngold

In de lange tijd waarin ik mijn muziek-liefhebberij beoefen is Korngold een vrij recente ontdekking. Ik had zijn naam al wel regelmatig gezien als componist van een opera met de titel *Die Tote Stadt*, waarvan ik overigens zelden of nooit iets gehoord had en ook maar meteen veronderstelde dat het hier een eendagsvlieg van een verder obscure componist betrof. Maar het was een artikel in een krant of weekblad dat mijn gerichte belangstelling wekte. Daarin was sprake van een onwaarschijnlijk vroegrijpe jongeling die als twaalfjarige pianosonates had geschreven die zo van een volwassen meester hadden kunnen zijn. Ik was meteen geïntrigeerd. Waarom kende ik die niet? Als ze echt zo goed waren, zouden die toch op het repertoire van diverse grote pianisten staan? Dat was evident niet het geval; ik had er tenminste tot dan toe geen noot van gehoord.

Ik leende uit de discotheek van de Maastrichtse Stadsbibliotheek een cd-box waarop het complete pianowerk van Korngold stond, inclusief die wonderbaarlijke sonates. Ze vielen tegen. Ik vond ze vooral rusteloos en ingewikkeld, wel helemaal passend in het laatromantisch idioom van het eerste decennium van de twintigste eeuw, maar verder leeg. Ik kon dit niet mooi vinden. Zeker, de pianist in kwestie had er een hele kluit aan, maar ik vond het zonde van de moeite. Er zat iets protserigs in deze muziek. Zo van zie mij hier eens.

Dat vond ik ook van de daarna beluisterde *Die Tote Stadt* en

andere opera's van Korngold. Geweldig virtuoos van orkestklank en zang-technisch even veeleisend als de opera's van Richard Strauss, zie Courriers van oktober-december 2014, maar ook hier weer die bombast en dat showelement. Steeds lijkt de muziek op zoek naar een nieuwe climax die al het voorgaande wil overtreffen. Heel vermoeiend. Maar ook zijn er soms prachtige melodieën die in zowel originele versies als bewerkingen de tijd lijken te hebben overleefd. Het is die af en toe blijkende melodische begaafdheid die samen met de show een beslissende rol zou spelen in Korngolds zonder meer wonderlijke carrière. Ik kom daar straks op terug, maar wil al wel bekennen, soms ondanks mezelf plezier aan die combinatie te beleven. Iets als een guilty pleasure die je wel goed moet doseren. Het is zoiets als met overrijp fruit waaraan je jezelf maar al te gemakkelijk kunt overeten.

Erich Wolfgang Korngold (1897-1957) werd geboren in Brno, nu Tsjechië, dat in de Oostenrijkse tijd Brünn heette.

We kennen die naam nog van het artikel over Janacek. Julius Korngold, zijn vader was een gevreesde muzikrecensent die als assistent bij Eduard Hanslick was begonnen.

Het verschijnsel van de recensent die carrières

kon maken of breken was in die tijd algemeen bekend.

Die Hanslick, een verschrikkelijke conservatief, was al helemaal een bullebak. Toen hij voor het eerst het vioolconcert van Tsjaikovski hoorde schreef hij: "Door Tsjaikovski 's vioolconcert worden we geconfronteerd met de afschuwelijke mogelijkheid dat er muziek bestaat die hoorbaar stinkt in het oor... het is barbaars vreselijk! De viool wordt niet langer bespeeld maar bont en blauw geslagen". En toen hij kennis maakte met het voorspel van Tristan und Isolde van Wagner was het oordeel: "Dit doet denken aan een oud Italiaans schilderij van een martelaar wiens ingewanden langzaam uit zijn lichaam worden getrokken en om een wiel worden gewikkeld". Persoonlijk ken ik zo'n schilderij niet maar het is duidelijk dat Hanslick dat voorspel niet mooi vond. Helaas is het wel

zo dat zowel vioolconcert als voorspel inmiddels gelden als onversneden meesterwerken. Wij moeten ernstig vrezen dat hoe harder Hanslick tekeer ging, hoe groter de afstand was waarmee hij de plank missloeg. Dat gold ook andersom. Hij oordeelde overdreven lovend over muziek die inmiddels als volstrekt verouderd wordt beschouwd en had het daarbij over componisten die zelfs geen staat meer mogen maken op de kwalificatie Mindere God. Richard Wagner was zo verbolgen op Hanslick dat hij de onsympathieke sukkel in Die Meistersinger von Nürnberg Hansdick wilde noemen maar vrienden raadden dit af; dit kon alleen maar op rechtszaken uitlopen. Wagner koos toen voor de onproblematische naam Beckmesser.

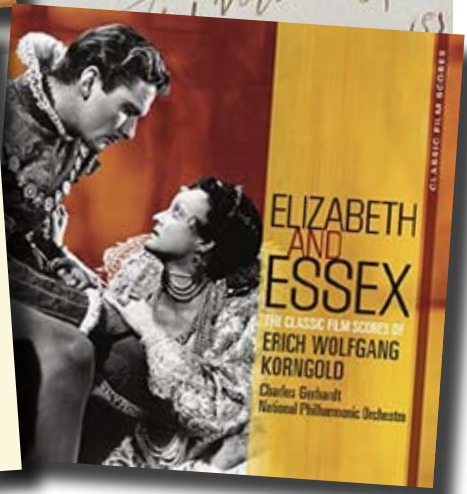
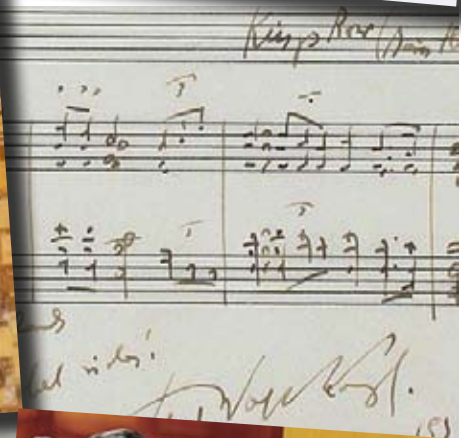
Al op zeer jeugdige leeftijd bleek de wonderbaarlijke muzikale begaafdheid van Korngold Jr. Technisch waren zijn composities op een bijna griezelige manier meteen volmaakt.

Esthetisch was het, zoals hierboven al aangegeven, een andere kwestie. Hoe de jongen het vak onder de knie heeft gekregen is niet helemaal duidelijk, maar alom was de bewondering enorm; een grote meester als Mahler maakte de vergelijking met de jonge Mozart, Puccini was onder de indruk en Strauss was van oordeel dat de negenjarige jongen op muziekgebied niets meer te leren viel. Achteraf is niet meer vast te stellen in hoeverre verbazing over het wonderkind de kritische beoordeling van het werk in de weg heeft gestaan. Hoe dan ook, Korngold was even een grote ster.

Even, want de laatromantiek liep op een eind. De orkesten voor de muziek uit deze periode waren alsmaar verder uitgedijd en de in de muziek besloten emoties deden soms uitgesproken hysterisch aan. Mahler had wat dat betreft in zijn Achtste Symfonie met de veelzeggende maar ietwat overdreven bijnaam Symfonie der Tausend, alles gegeven. De

uitvoering van de Gurrelieder van Arnold Schönberg vergde ook al zo'n reusachtig apparaat. Uit deze verstikkende omhelzing moest men zich zien te bevrijden. Voor Mahler gold dat niet; hij overleed al in 1910, maar Schönberg sloeg een radicaal andere weg in, die van de twaalftoonsmuziek, zie de Courier van afgelopen

september over Copland. Een andere uitweg uit de laatromantiek was het neoclassicisme. Daar zijn in eerdere artikelen over Mindere Goden al ettelijke voorbeelden van gegeven. Het kwam in deze stijlrichting neer op kleinere orkesten, beknopte vormen, heldere harmonie en speelsheid in plaats van loodzware ernst en heftige emotie.

Voor Korngold kwam de "redding" uit Amerika. Een invloedrijke boss uit de filmindustrie nodigde hem in 1934 naar Amerika uit voor het schrijven van muziek bij een film. Dat vond men daar wel chique, een beroemde componist uit Europa. Korngold, van joodse afkomst, vreesde het opkomende Nazisme en ging op de uitnodiging in. Hij zou daarmee de eerste "klassieke" componist voor de filmindustrie worden. Later zou hij zeggen dat van hem die zichzelf altijd als Wener had beschouwd, door Hitler een Jood was gemaakt en dat Hollywood zijn leven had gered. Wij kunnen nu ook zeggen dat Hollywood zijn carrière heeft gered. Vanaf 1935 werkte Korngold voor Warner Brothers en componeerde hij de ene muziekscore na de andere voor een kleine twintig films met bijna altijd Errol Flynn in de hoofdrol. In 1942 speelde in een van die films Ronald Reagan de rol van zijn leven. Korngold kreeg grote prijzen, waaronder een paar Oscars en werd schatrijk. Hier kwamen zijn talenten voor pakkende melodieën, kleurrijke orkestraties, pathos en bombast helemaal tot hun recht. Als we nu met onze verwerde oren de originele soundtracks horen, klinkt het maar zozo, maar ik beluisterde onlangs recente cd-opnamen van *The Adventures of Robin Hood* en *The Sea Wolf* en beleefde daar veel plezier aan.

In 1947 kreeg Korngold genoeg van het componeren van filmmuziek. Hij bleef in Amerika en woonde tot zijn dood in een chique buitenwijk van Los Angeles. In zijn laatste jaren keerde hij terug naar het klassieke genre met onder andere een vioolconcert en een symfonie. Die waren op dat moment nogal uit de mode, maar ze beleven nu een zekere revival dank zij die unieke filmmuziek.

Jan Jansen

Op de boot, op weg naar andere continenten.

POST MORTEM.

De dood nadert, misschien niet met rasse schreden, maar als 93-jarige kun je de kim bijna zien. Het maken van een vijfjarenplan heeft weinig zin. Alhoewel, je moet ook niet bij de pakken neer gaan zitten. Een tienjarenplan, nou ja, voor de optimist. Een plan voor twintig jaren, wie zal het zeggen. Misschien om de oudste inwoner van Nederland te worden. Of zo'n plan veel helpt? In de hemel hebben ze twee soorten ordners, zwarte met het opschrift 'morituri' en teerblauwe met het opschrift 'vitali'.

Van iedereen zit het curriculum in een van die klappers. Van die héél oude mensen is natuurlijk de staat met gegevens in de verkeerde ordner blijven zitten en daardoor zijn die een beetje buiten de aandacht gevallen. Tot een of andere ijverige engel de fout ontdekt en dan leven ze ook niet lang meer.

Als het zover is, brengt dat een hele hoop besognes met zich mee. Moet de overledene begraven worden of gecremeerd? Wil hij opgebaard worden tot vermaan en ontroering van iedereen of, gewoon, meteen de kist dicht? Een dode is toch al geen opwekkend gezicht en je kunt beter de herinnering aan de levende mens bewaren. In het algemeen worden die zaken tijdens het leven niet graag besproken.

De dode heeft geen boodschap meer aan al die wereldse dingen. Hij is dood en al dat aardse geneuzel, al dat gezeur op de vierkante centimeter, al dat geruzie, al die herrie, alles wat om de haverklap verandert, al die ergernis over de blauwe enveloppen van de grote graaier, al dat politieke gedraai, al die verkeersopstoppingen, alles is foetsie. Hij is op weg naar een barrière die, als hij eenmaal geslecht is, terugkeer in het dagelijkse leven onmogelijk maakt. Dat van die barrière weet ik uit de verhalen van mensen die een bijna-dood ervaring hadden. Ze vertellen over het zien van je eigen lichaam en de situatie waarin dat zich bevindt, voorts over het beleven van een reis door een tunnel, het zien van een helder licht, je komt dierbare personen tegen, krijgt een film over het eigen leven te zien en dan sta je voor de barrière. Tijd om terug te keren dus. Als je die kans niet krijgt, gaat het leven op aarde zonder jou verder. Plechtstatig zegt men

dan dat hij zijn laatste adem uitgeblazen heeft, dat hij is teruggekeerd tot het vaderhuis of hij is in de Heer ontslapen. Onder elkaar kun je zeggen dat iemand onder het groene laken ligt of naar de eeuwige jachtvelden is gegaan. Ook wel dat hij een houten jas aan heeft of kleiner is gaan wonen, een tuin op zijn buik heeft, groot verlof heeft genomen of naar zijn grootje is vertrokken. Maar dat kun je moeilijk zó bekend maken. Hoe dan ook, de familie moet rouwbrieven gaan verzenden, maar of de overledene een adreslijst heeft? Meestal denk je daar niet aan tijdens je leven. In de nagelaten papieren is moeilijk iets te vinden. Een enige en algemene kennisgeving dan maar? Dat wil de familie ook niet en met hier en daar zoeken en veel overleg, gaan er toch brieven de deur uit. En komt er natuurlijk ook iemand klagen dat hij (of zij) geen bericht kreeg. En we kenden elkaar toch zo goed, we hebben jaren samen gewerkt, ik vind het toch vervelend, zegt ze (of hij) eufemistisch.

Heeft hij nog abonnementen op het een of het ander? Wat is het wachtwoord van zijn computer? Hoe moet het met het spaargeld? Moeten er bloemen komen? Dat laatste is wel mooi, maar je kunt dat geld beter aan een goed doel geven. De bloemisten zullen me dit niet in dank afnemen, want begrafeniskransen zijn een goede bron van inkomsten. Het hoort bij het leven net zoals de dood erbij hoort.

De meeste zorg, het meeste gesteggel, komt voort uit wat een overledene aan aardse goederen achterliet. Geld, boeken, auto en nog wat van die zaken. Dan komt de hebberigheid vaak wel boven. Ik heb ze vroeger op de rechtbank zien zitten als er beslist moest worden wie de antieke kast kreeg en dat, als er geen communis opinio was, er verkoop gelast werd. De antagonisten keken elkaar bijna dood. Iedereen wilde ze hebben, maar ja, dat gaat niet. De kast in stukken zagen is geen oplossing. De hoogste bieder op de veiling heeft hem. Maar dat kan ook wel eens een wildvreemde zijn. Hebzucht, sluimerende frustraties, verborgen vetes en verdrongen herinneringen, worden vaak over de hoofden van de doden uitgevochten. Een notaris schreef eens dat hij had ondervonden wat dood, spullen en geld met achterblijvers doet. De verbetering van sommigen mensen had hem over het wezen van de mens niet optimistischer gemaakt.

Op het kerkhof en in het crematorium is er vaak gekrakeel over de as. Moet die in een siervaas, medaillon, uitgestrooid of, wat ook eens iemand wilde, in een zandloper worden bewaard. Hoe moet de grafsteen worden en welke bloemen moeten daar op?

De meeste mensen gaan dood in bed of althans in de omgeving van anderen. Men ziet die iemand dood gaan, de arts constateert het overlijden en de doodsoorzaak. Het tijdstip van overlijden en waaraan staat dan vast. Maar wanneer is een vermiste juridisch overleden of beter gezegd, wanneer kan het tijdstip vastgesteld worden? De wet geeft twee mogelijkheden: een rechtsvermoeden van overlijden of een overlijdensverklaring. Het hangt van omstandigheden af op welk tijdstip een bewijs van overlijden wordt afgegeven.

Als de dood onzeker is, omdat er geen gebeurtenissen zijn die de dood waarschijnlijk maken, is de termijn vijf jaar. Wanneer iemand inzittende was van een verongelukt vliegtuig kan de termijn korter zijn. Het is dus mogelijk van een vermiste een tijdstip van overlijden te laten vaststellen. Problemen kunnen ontstaan wanneer na de inschrijving in de registers van de burgerlijke stand de vermiste weer boven water komt.

Dood is de enig bereikbare zekerheid in het leven, alleen de datum staat niet vast. 'Gij kent dag noch uur', staat ergens. Op Aswoensdag worden we al gewaarschuwd. Memento mori, zeggen de trappisten. De dood is ook niet te begrijpen. Confucius zei het al: Hoe wil de mens de dood begrijpen? Hij begrijpt het leven niet eens. De dood is niet te ontlopen, zelfs niet als U naar Isfahan vlucht. Dus gewoon verder leven en proberen zo weinig mogelijk te denken aan het ultieme moment. Ik hoop in elk geval dat U nog lang mijn verhalen in de Courrier zult kunnen lezen.

Leo Sins

COURRIER

28^e jaargang nummer 4

april 2017

Redactie:

Lou de Sterke, *eindredacteur*

majolo.sterke@ziggo.nl

Jan Jansen, *lid*

jwjansen.1@home.nl

Michiel Janssen, *technische opmaak*

michja@hetnet.nl

Fotografie, illustraties:

John Courtens, Hans Lugger, Michja.

Kopij voor mei-nummer 2017:

t/m vrijdag 21 april 2017, 18.00 uur inleveren,

via e-mail naar:

redactieredoute@outlook.com

Bestuur:

Gerard Walraven, *voorzitter*

gm-walraven@home.nl

Henri Albersen, *penningmeester, vicevoorzitter*

henrialbersen@kpnmail.nl

Truus Ruijpers, *secretaris*

mail@truusoomen.nl

Vacature, *2e secretaris*

John Courtens, *lid*

courtens@home.nl

Marlies Smits-Ummels, *lid*

marlies.smits@home.nl

Lou de Sterke, *lid*

majolo.sterke@ziggo.nl

Adres secretariaat: Postbus 2023

6201 CC Maastricht

Telefoon:

0032 89 47 25 96

E-mailadres Société Redoute:

redoute@live.nl

Website:

www.societeredoute.nl

Bankier:

ABN AMRO Maastricht rek.nr. 44.73.50.501

t.n.v. Société Redoute

IBAN nr. NL32ABNA0447350501 / BIC nr. ABNANL2A

Druk:

Houx Digiprint Maastricht

VAN DE REDACTIE

- Onze technisch redacteur, Michiel Janssen, is in het MUMC+ stevig onder het mes geweest. Door middel van een openhart operatie heeft hij drie bypasses gekregen. Inmiddels is hij weer thuis en de operatie is goed verlopen. Daar is de rest van de redactie zeer verheugd over, Michiel is voor de Courier onmisbaar. Wel moet hij het voorlopig rustig aan doen, maar hij heeft toegezegd dat hij zijn werkzaamheden voor de Courier zal voortzetten. Al zal dat voor de komende uitgaven wel op afstand moeten zijn.

- De opkomst bij de Lentekriebels op 5 maart viel wat tegen, slechts 35 leden waren aanwezig. Ieder afwezig lid zal daar beslist geldige redenen voor gehad hebben. Toch moet gezegd worden dat deze afwezigen een buitengewoon leuk en verrassend evenement gemist hebben. Ook de catering was voortreffelijk te noemen.

- Leden moeten hun adreswijzigingen, nieuwe telefoonnummers en gewijzigde e-mailadressen doorgeven aan het secretariaat. Indien gewenst kunnen deze wijzigingen in de Courier vermeld worden. Daartoe deze gegevens mailen aan de redactie; **majolo.sterke@ziggo.nl** of **redactieredoute@outlook.com**.

- Bij het secretariaat komen regelmatig e-mails als onbestelbaar retour, daarom wordt u verzocht om uw mailbox regelmatig te ledigen. Ook kan het zijn dat uw juiste mailadres niet bekend is. Op de ledenlijst kunt u controleren of uw vermelding correct is. Correcties kunt u doorgeven via **redoute@live.nl**

*Inschrijfformulier voor Wandeling en Excursie
Universiteitsgebouwen bijgevoegd*

Inhoudsopgave:

- Bestuursmededelingen staan op blz.04
- De informatie over de Voorjaarswandeling op 25 april is geplaatst op blz.06
- Nieuws van en voor leden. blz.10
- Over de excursie naar de Universiteitsgebouwen op 10 mei kunt u alles vinden op blz.12
- Frans Vrijens maakte het verslag van de Lentekriebels, te lezen op blz.14
- In dit nummer schrijft Jan Jansen over Sibelius, te lezen op blz.18
- Wat Leo Sins bij de zomertijd denkt is te lezen op blz.24

De inschrijfformulieren voor de Voorjaarswandeling op 25 april en de excursie naar de Universiteitsgebouwen op 10 mei zijn bijgevoegd.

LdS

CARMEN OPERA LUIK zaterdag 3 februari 2018 !!!

Wegens de grote belangstelling voor de opera Nabucco afgelopen jaar, hebben we ook nu weer tijdig gekeken welke mogelijkheden er zijn voor het operaseizoen 2017/2018.

Ervan uitgaand dan twee volle bussen (maximaal 100 personen) mee naar de opera gaan, is het alleen mogelijk *op korte termijn* kaarten te bestellen voor een opera die buiten de abonnementen valt.

In overleg met mijnheer Van Hees van de Limburgse Opera Vereniging hebben wij gekozen voor de opera Carmen die zaterdag 3 februari 2018 wordt uitgevoerd.

In de volgende Courier (komende maand mei) ontvangt u meer informatie van ons over de kosten (gezamenlijke busreis en opera) en de wijze van inschrijving.

De reis- en culturele commissie

AGENDA:KOMENDE EVENEMENTEN EN ACTIVITEITEN

April

zondag	9	Geen koffiecontact i.v.m. ALV.
zondag	9	15.00 uur Algemene ledenvergadering in Koetshuis/ Kasteel Rijckholt.
dinsdag	25	Voorjaarswandeling.

Mei

woensdag	10	14.30 uur Excursie Universiteitsgebouwen.
zondag	14	12 uur Koffiecontact.

Juni

zaterdag	10	Vertrek voor Cruise Kroatië.
zondag	11	12 uur Koffiecontact.

Augustus

zondag	13	Zomerfeest in la Butte aux Bois.
--------	----	----------------------------------

September

zondag	10	12 uur Koffiecontact.
zondag	24	Najaarsevenement.

Oktober

zondag	8	12 uur Koffiecontact.
--------	---	-----------------------

November

zondag	12	12 uur Koffiecontact.
--------	----	-----------------------

December

zondag	10	Kerstviering.
--------	----	---------------

BESTUURSMEEDEDELINGEN

• **Inschrijving voor activiteiten en evenementen;**

* kan alleen onder vermelding van **de code** van de activiteit, zoals KV voor kerstviering, **het lidnummer en de naam van de deelnemer**.

* **Voor ieder activiteit moet apart ingeschreven en betaald worden.**

* **De sluitingsdatum is definitief, er worden daarna geen wijzigingen of aanmeldingen meer doorgevoerd.**

Het is deelnemers niet toegestaan om gewenste aanpassingen zelf op te geven via de leiding van het bedrijf, waar een activiteit plaats zal vinden.

Voor informatieve vragen kunt u terecht bij de kartrekker van het evenement of activiteit.

De bovengenoemde gegevens staan op het inschrijfformulier.

Wij wijzen nadrukkelijk op het laatste punt.

De discipline rond de betaling en aanmelding laat te wensen over.

De gevolgen voor reeds gemaakte afspraken, contracten en concrete administratieve afhandeling laten zich raden.

Daarom zien wij ons genoodzaakt een strikte toepassing te handhaven.

Het bestuur.

VOORJAARSWANDELING SOCIÉTÉ REDOUTE **25 april 2017**

Alweer de zevende wandeling die de "Doorstappers" voor U op dinsdag 25 april organiseren. Deze zal vanuit Mesch worden gelopen. De wandeling is 11 km lang en wordt in twee, ongeveer gelijke gedeelten gelopen. De hellingen zijn matig en minder steil dan bij de vorige wandeling rond Eys.

Vanuit de Laathof in Mesch lopen we noordwaarts langs de wijnvelden omhoog en komen uit bij de uitzichttoren die daar sinds enkele jaren staat. Er is daar een prachtig uitzicht mogelijk, als het weer meewerkt, over het land van Herve en het Maasdal. Van hieruit dalen we langzaam we via een grubbe af naar café de Bosrand voor koffie/thee met vlaai. Na de pauze gaat de wandeling verder door een mooie grubbe omhoog, langs een paar boerderijen en vervolgens een stuk langs de grens met België. Dit was ooit de Romeinse weg van Dalhem naar Valkenburg, en in de twee wereldoorlogen een vermaarde smokkelweg. We dalen af richting Voeren en lopen terug naar Mesch.

Na de wandeling wisselen we schoenen (niet de kleding), en rijden voor de borrel en het diner naar restaurant de Kwizzenjer in Gronsveld.

Het **programma** wordt:

13.15 – 13.30 uur	aankomst Mesch, nabij de Laathof, parkeren langs de weg.
13.30 – 15.00 uur	1e deel wandeling: naar café de Bosrand
15.00 – 15.45 uur	pauze de Bosrand
15.45 – 17.00 uur	2e deel wandeling terug naar Mesch, schoenenwissel
17.15 – 18.15 uur	borrel restaurant De Kwizzenjer
18.15 – 21.00 uur	diner

Adressen:

start: Mesch de Laathof, Langstraat 3, 6245 KK Eijsden

pauze: Café de Bosrand, Moerslag 4, 6265 NC Sint Geertruid,

diner: Restaurant De Kwizzenjer, Rijksweg 9A, 6247 AA Gronsveld

Het diner

Er is bij het diner plaats voor maximaal 50 Société leden. Diegenen die meewandelen, krijgen het eerst de gelegenheid in te schrijven, en als er dan nog plaatsen over zijn, zijn niet wandelaars uiteraard welkom.

Voor het diner hoeft U dit keer de keuze niet vooraf te maken, maar kunt U ter plaatse beslissen. Hieronder volgt ter voorbereiding de keuze mogelijkheid. Heeft U dieet-wensen of allergie-beperkingen, dan verzoeken we U dit uiterlijk 15 april door te geven aan de wandelcommissie.

U wordt verzocht het inschrijven bij voorkeur te doen via de website, maar diegenen die geen computer of internet hebben, kunnen ook inschrijven door het opsturen van het volledig ingevulde inschrijfformulier dat als bijlage bij deze Courier is gevoegd.

De kosten bedragen: voor de wandeling (inclusief koffie/thee met vlaai) **€ 5,00** en voor het diner **€ 23,00**. Voor beide samen dus **€ 28,00**.

*******Menukeuzen*******

Voorgerecht

- Huisgemaakte vissoep, rijkelijk gevuld met vis, garnalen en groenten
- Coburgerham met gemarineerde groene asperges met rucola, Parmezaanse kaas en truffelmayonaise
- Salade met rilette van kabeljauw, gekookt ei, augurk en uitjes met een crème van piccalilly

Hoofdgerecht

- Limburgse hoenderfilet à la coq au vin met een saus van rode wijn, uitjes, spekjes en champignons
- Stoofpotje van konijn op Limburgse wijze met peperkoek en appelstroop
- Stoofpotje van vis en schaaldieren, drie soorten vis, scampi en garnaaltjes met een sausje van de chef

Nagerecht: Grand-Dessert

Let op, uw inschrijving is pas definitief als de penningmeester het bedrag op zijn rekening heeft staan, en de **deadline is zondag 16 april**.

Vergeet dus niet dat aanmelding alleen geldig is door te betalen. Voor de planning houden we alleen rekening met de aantallen zoals door de penningmeester aan de hand van de betalingen wordt opgegeven. Hierbij is de volgorde van betalen bepalend.

Met nadruk willen er op wijzen dat in geen geval veranderingen, aan- of afmeldingen door de leden zelf aan het restaurant mogen worden

doorgegeven. Hiervoor moet U contact opnemen met de penningmeester van de Société:

Henri Albersen tel: 043 - 363 07 49

Indien deze niet bereikbaar is dan met een der leden van uw wandelcommissie:

Wiel Birkhölzer: 045 - 405 41 57,

Geert Walenkamp: 043 - 325 45 36,

Peter Niesten: 043 - 343 46 86,

Lei Prompers: 043 - 364 40 94.

We wensen ieder opnieuw een gezellige en sportieve dag toe.

NIEUWS VAN EN VOOR LEDEN NIEUWS VAN NIEUWE LEDEN

Beste medeleden van de Société Redoute,

Bedankt voor de gezelligheid van de eerste twee koffiebijeenkomsten. Graag stellen wij ons even voor:

Riny en ik (bijna 43 jaren getrouwd) zijn met (vroeg)pensioen. We zijn in de onmetelijke - althans zo voelen wij dat - rijkdom van twee getrouwde kinderen en vier kleinkinderen, waaraan we veel tijd en aandacht (kunnen) besteden.

Riny is o.a. 24 jaren werkzaam geweest als activiteitenbegeleidster bij Stichting Trajekt te Maastricht. Ze houdt van schilderen en creatief bezig zijn/maken van huis-verfraaiingen.

Ze vertoeft graag in aangename gezelschappen.

Zelf ben ik o.a. 35 jaren werkzaam geweest in het Horeca-onderwijs (door vrijwel geheel Limburg) en heb daarbij alle niveaus en soorten van opleidingen mogen verzorgen/organiseren.

Momenteel heb ik nog een eenmansbedrijfje in wijncursussen, -proeverijen, -verkoop en gastvrijheidstrainingen. Daarnaast verzorg ik - met veel plezier - stadswandelingen te Maastricht. Verdere informatie hieromtrent is te vinden op mijn site:

www.lambertsmeets.nl

Onze gezamenlijke liefhebberijen zijn wandelen, eten met vrienden, dansen en feestvieren. Daarnaast koken we (graag en vaker) uitgebreid en culinair, thuis voor de hele familie.

Op vakantie zwerven we - altijd per auto- de nodige wijnstreken af op zoek naar landschaps- en stedenschoon (en goede wijnbarretjes), want in de zon liggen, vinden niets aan.

Lambert en Riny Smeets-Swagemakers

Louis Loyensstraat 16 A

6221 AK Maastricht

GSM: 06-21938863

E-mail: lambertsmeets@hotmail.com

Erwin en Jossie Consten-Dobbelsteyn
Bodestraat 18, bus 13
B-3620 Lanaken
Tel: 003189722949
E-mail: erwin.consten@telenet.be

Eric en Marianne Schoonbrood-Ummels
Sebastianenweg 9
6212 EC Maastricht
GSM:06-42151962
E-mail: schoonbrood@zonnet.nl

Winand en Thea van de Put-Bastings
Prinses Margrietlaan 5
6241 ER Bunde
Tel: 043-3641095
E-mail: w.vdput@thewi.nl

* ARTS & HERITAGE-TOUR UNIVERSITEIT MAASTRICHT *

Op 10 mei, vanaf 14.15 u wordt u verwacht bij het studenten Servicepunt van de Universiteit Maastricht: Bonnefantenstraat 2.

We vertrekken in groepjes van max. 15 deelnemers o.l.v. een gids en nemen dan een kijkje achter de gevels van de universiteitsgebouwen. De Universiteit Maastricht is gevestigd in een aantal bijzondere gebouwen in de stad met hun eigen karakter en sfeer. Achter deze gevels zijn bovendien unieke kunstwerken te bezichtigen. De kunst- en erfgoed route heeft dit culturele erfgoed bij elkaar gebracht in een bijzondere wandelroute. Prachtige muurschilderingen, standbeelden, schilderijen, reliëfs, gedenktekens en beeldhouwwerken passeren de revue.

De duur van de wandeling is 1,5 à 2 uur en er kunnen maximaal 60 leden aan deze activiteit deelnemen.

De kosten bedragen 9 euro per deelnemer

*** DINER TAPIJN BRASSERIE ***

Vanaf 16.30 / 17.00 uur zijn we hier welkom waar binnen aan de kloostertafels ruimte voor ons is vrijgehouden.

Driegangen verrassingsmenu bestaande uit producten van het seizoen:

- *Aperitief van het huis, ons aangeboden door de Tapijn!*
- *Voorgerecht, keuze uit vlees of vis*
- *Hoofdgerecht, keuze uit vlees of vis*
- *Zoet nagerecht*

De kosten van dit diner bedragen 28,50 euro per persoon

AANMELDEN VOOR 19 APRIL

Lentekriebels op zondag 5 maart (in 3 delen) Koetshuis Ryckholt.

De dikke van Dalen, niet bekend bij onze jongere lezers en lezeressen, zij maken gebruik van internet, zegt o.a. dat lentekriebels een gevoel is van nieuw leven in te blazen, de onrust met het oog op de nadere warmte en de natuurvernieuwing. Verliefd worden en een fijn gevoel krijgen is zeker opgesloten in bovenstaande tekst.

De ontvangst was in elk geval lenteachtig. Zware regenval in combinatie met een donkere hemel deed ons verwachtingspatroon alleen maar groeien.

De ontvangst, door de heer Vliegen persoonlijk, daarna de gebruikelijke koffie met vlaai. Vervolgens de gesprekken, zoals gewoonlijk intensief en belangstellend. Het geeft het fijne gevoel van thuis komen. Klokslag vier werden we opgetrommeld om het lentekriebels gevoel te gaan ondervinden.

In de vooraankondiging in de Courrier was er sprake van drie delen: een eenvoudige vrouw heeft een wens, de eenvoudige man heeft een wens, en in deel 3 moet het wensenprobleem opgelost zijn. De wens van de vrouw, het kan ook niet anders, was het vinden van liefde en geluk en dus een man. De eenvoudige vrouw had een totaal andere mening over de juiste invulling ervan dan de eenvoudige man. Aan bod kwamen respectievelijk een zeeman, altijd veel en ver van huis, een huisarts, zoals de naam zegt, altijd thuis, en een prins, dus sprookjes bij de vleet. Het geluk duurde in alle gevallen dan ook niet eeuwig, en de liefde uiteraard ook niet.

Bovenstaande problematiek werd in de trilogie uit de doeken gedaan door een explosie aan:

Teksten – in een enorm hoog tempo uit gestrooid over onze hoofden, en zinnen geheel of gedeeltelijk afgebroken, noodzaakten tot grote oplettendheid.

Gezichtsuitdrukkingen en lichaamstaal in de mooiste vormen en zeer herkenbaar.

Woordspelingen – teveel om te onthouden, maar een genoeg om naar te luisteren. Uitingen van woede afgewisseld door kreten van blijdschap.

Het fijne van het verhaal was, dat op het end het toch nog goed is afgelopen, en daar waren wij toehoorders het helemaal mee eens.

Het was een zeer herkenbare geschiedenis, wie wil niet altijdurende liefde en geluk. Een fantastische happening, waardoor het lente-

kriebelgevoel alleen maar groter geworden is. Tussen de aktes was het genieten van lekkere amuses, de ambiance als vanouds gezellig en een prima bediening. Conclusie, evenementencommissie, John Courtens, hartelijk dank voor een mooie middag

Frans Vrijens

MINDERE GODEN IN DE MUZIEK

Jean Sibelius

Als zeventien-, achttienjarige bladerde ik bij de kapper een tijdschrift door en stuitte op een artikel over de componist Sibelius. Ik kende die naam al wel maar de muziek nog niet. De vraag in dat artikel was of Sibelius nog eens een symfonie zou componeren; de laatste, de zevende, was immers van ruim dertig jaar geleden. Op twee kortere orkeststukken uit 1926 na, was er daarna niets meer van hem vernomen. Ik herinner me de foto's bij dat artikel, zijn mooi gelegen huis en de man zelf, een nors kijkende bejaarde met een indrukwekkend kale schedel. Kort daarna overleed hij overigens. Van een achtste symfonie is het nooit meer gekomen.

Jean Sibelius (1865-1957) werd in zuidelijk Finland geboren. De familie sprak Zweeds. Zijn ouders waren van gemengd Zweeds-Finse afkomst. Op school koos de jonge Johann, die zich in zijn studententijd Jean zou laten noemen, voor het Fins. Het zou lang duren voor hij die hels

moeilijke taal even vloeiend zou spreken als het Zweeds. Vanwaar die moeite? Een korte verklaring. In de negentiende eeuw bloeide overal in Europa het nationalisme, zeker in landen als Polen en Finland die tussen twee grotere naties ingeklemd zaten. In Finland regeerden zes eeuwen lang de Zweden. In 1809 werd het land tijdens een van de vele Zweeds-Russische oorlogen door Rusland bezet, maar niet ingelijfd. Het werd een Groothertogdom onder de Tsaar. Zodra ze de kans schoon zagen, en dat was na de Russische Revolutie van 1917, verklaarden de Finnen zich onafhankelijk.

In 1918 ging Rusland daarmee akkoord, waarna een voor Finland zowel nationaal als internationaal precaire en soms tumultueuze periode aanbrak

die pas in 1995 eindigde toen het land toetrad tot de Europese Unie. Het gaat hier echter om de eerste vijftig jaar van Sibelius' leven die zich afspeelden in die context van politiek en cultureel geïnspireerd nationalisme. Wat Sibelius betrof bleef de consequentie daarvan niet beperkt tot zijn voorkeur voor de Finse taal, maar ontwikkelde hij ook een levendige belangstelling voor het grote nationale epos van Finland, de Kalevala, vijftig verzen, door de arts Lönnrot tussen 1830 en 1850 in Karelië verzameld uit mondelinge overlevering. De Kalevala zou voor de componist Sibelius een onuitputtelijke inspiratiebron blijken.

Sibelius was geen wonderkind. Hij speelde als jongen viool maar werd niet goed genoeg voor een solistencarrière. Als twintigjarige realiseerde hij zich dat. Bovendien trok het componeren hem meer en koos hij, financieel ondersteund door een oom, de daarvoor geschikte opleiding in Helsinki, Berlijn en Wenen. In het jaar van zijn huwelijk, 1892, brak Sibelius als componist door met het symfonisch gedicht *Kullervo* naar één van de helden uit de Kalevala. Het is een groots opgezet werk van meer dan zeventig minuten voor sopraan, bariton, koor en orkest en bevat prachtige muziek. Hij werd er in Finland op slag een beroemdheid mee. In het buitenland waren er naast positieve ook negatieve geluiden. Wij kunnen nu zeggen dat de orkesttechniek van Sibelius nog niet af was. Later zou hij die vervolmaken, maar de ritmisch stampende melodieën die lang in het hoofd blijven naklinken en de typisch Finse sfeer maken het werk uniek.

Daarna werd Sibelius een vruchtbaar componist die ook steeds meer succes in het buitenland zou krijgen. Jaren zat hij 's zomers ver van huis te werken in een buitenhuisje aan de uiterste zuidwest punt van Finlands met natuurschoon zo gezegende zuidkust. Naast de Kalevala was de natuur voor Sibelius een voornamelijk inspiratiebron. Hij maakte lange wandelingen langs de kust, later ook in de bosrijke omgeving van zijn sinds 1904 definitieve huis, veertig kilometer ten noorden van Helsinki.

De financiële situatie van Sibelius wisselde nogal. Er waren wat inkomsten uit muziekrechten, concertreizen in binnen- en buitenland en een docentschap aan wat later het Conservatorium van Helsinki zou worden. Sinds 1898 kreeg hij een forse staatstoelage voor het

leven. Maar Sibelius leefde verkwistend. Er waren perioden waarin hij zich te buiten ging aan champagne en kreeft en in restaurants grote schulden maakte. Zijn verknochtheid aan dure sigaren werkte ook desastreus. Van tijd tot tijd hielpen vrienden de schulden te delgen waarna Sibelius rouwmoedig aankondigde, met drinken en roken te zullen stoppen. Dit al helemaal toen in 1907 een gelukkig niet kwaadaardige keeltumor operatief moest worden verwijderd. Daarna verviel hij prompt weer in de oude fouten.

Ondanks dit zware leven componeerde Sibelius gestaag verder. Hij moet een ijzeren constitutie hebben gehad die ook blijkt uit de zeer hoge leeftijd die hij bereikte. Zijn liefhebbende vrouw die zich grote zorgen maakte over de levensstijl van haar echtgenoot schonk hem zes dochters, waarvan de derde heel jong overleed. Sibelius was een tijd ontroostbaar.

Dit leven kende een voortdurende afwisseling van ups and downs. Soms blijkt van dat laatste iets in zijn muziek, zoals in de *Vierde Symfonie*. Maar verder hield Sibelius zich niet zo bezig met de eigen gemoedsaandoeningen, zoals die voor veel van zijn collega's in die tijd leidend waren. Zijn inspiratie kwam van buiten, het culturele verleden en sfeervolle landschap van Finland. Daarmee ontsnapte hij aan de doodlopende weg waarin de laatromantiek met al die persoonlijke ontboezemingen verzeild was geraakt. Bij Sibelius geen weelderige en soms wazige samenklanken zoals bij tijdgenoten vaak het geval was. De harmoniek van Sibelius was, zoals hij het zelf zei, helder en puur als bronwater.

Het instrumentale werk van Sibelius bevat enerzijds absolute muziek, anderzijds programmamuziek, zie het artikel over Reger in de *Courrier* van september 2015. Absolute muziek vinden we in zijn zeven *Symfonieën*, waarvan ik persoonlijk de laatste drie prefereer, in het fenomenale *Vioolconcert* en in het *Strijkkwartet "Voces Intimae"*. En als Sibelius zelf beweert bij het beluisteren van zijn *Zesde Symfonie* de vers gevallen sneeuw rond zijn huis te ruiken, blijft het absolute muziek. Daarentegen is het schitterende en opwindende symfonisch gedicht *Finlandia* uit 1899 typische programmamuziek. De Russen vonden het al te nationalistisch en ophitsend en verboden voor alle zekerheid de uitvoering ervan. Vroege werken als *En Saga* (Een Legende) en de *Karelia Suite*, een loflied op Karelië, de bakermat van de Kalevala, behoren ook tot dit genre. Verder zijn daar de stukken die op de Kalevala zijn gebaseerd, zoals het al genoemde *Kullervo* en de *Vier Legendes*, waarin de held en rokkenjager Lemminkäinen

NCERTO

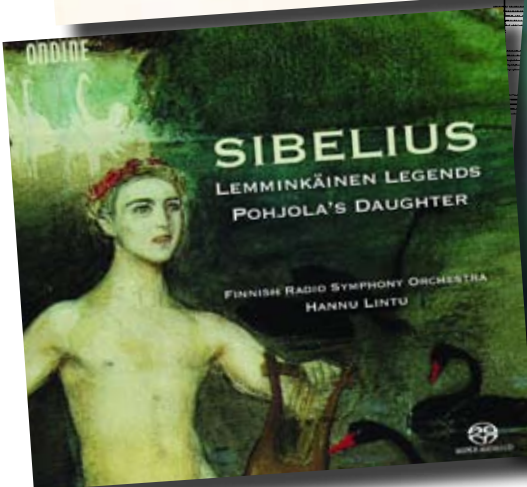
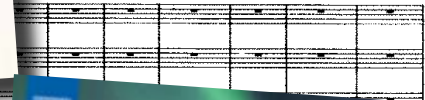
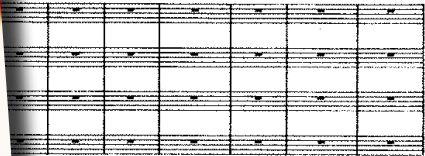
D minor

3

ND ORCHESTRA

I.

Jean Sibelius, Op. 47.

De Zwaan van Tuonela

figureert. Wereldberoemd werd de tweede legende, *De Zwaan van Tuonela* met die prachtige solo voor Engelse hoorn. En tenslotte heeft Sibelius veel toneelmuziek geschreven, ik noem *Koning Christian II*, heel mooi, en *Pelléas et Mélisande*.

Een aparte plaats in het oeuvre van Jean Sibelius neemt de pianomuziek in die hij tussen 1893 en 1929 schreef, doorgaans uit financiële noodzaak. Heel charmante, niet al te moeilijk speelbare huismuziek die gretig aftrek vond. Het platenlabel Naxos gaf dit pianowerk integraal op vijf cd's uit.

Zoals in het begin van dit artikel gezegd heeft Sibelius na zijn *Zevende Symfonie* niet veel meer geschreven. De muziekwereld begreep er lange tijd niets van. Waarom dit abrupt einde aan zo'n schitterende componistenloopbaan? Zelf gaf hij als verklaring, zijn zevende symfonie, inderdaad een prachtig beknopt werk, nooit meer te kunnen overtreffen en daarom gestopt te zijn.

Sibelius is een nationale held in Finland. Zijn geboortedag, 8 december, is een nationale feestdag. Tot 2002, het jaar van de invoering van de Euro, stond zijn beeltenis met volle haardos op het biljet van 100 markka. Vanaf 1919 was hij echter kaalgeschoren, dit uit ergernis over zijn dunnend haar.

Lang is Sibelius buiten Finland omstreden geweest. Het heeft even geduurd voordat zijn originaliteit werd gezien. Die spreekt uit zijn totaal afwijzen van modieus modernisme en uit die wonderlijke mix van heroïek en tere fijnzinnigheid in zijn werk. Eigenlijk is Sibelius helemaal geen mindere god, maar de verleiding om deze interessante figuur hier te portretteren was te groot.

Jan Jansen

ZOMERTIJD

In de nacht van 26 maart zette ik de klok
van twee naar drie,
Een uur verstrijkt in weinige seconden
Het is alsof wij even niet bestonden,
To be or not, wat moet ik daarmee.

Een half jaar terug werd twee geboren
Het klokken-zetten klonk in mijn oren.
Nu maar wachten in stille hoop,
Dat ik bij drie naar twee nog altijd loop.

Leo Sins

COURRIER

28^e jaargang nummer 5

mei 2017

Redactie:

Lou de Sterke, *eindredacteur*

majolo.sterke@ziggo.nl

Jan Jansen, *lid*

jwjansen.1@home.nl

Michiel Janssen, *technische opmaak*

michja@hetnet.nl

Fotografie, illustraties:

Michja.

Kopij voor juni/juli-nummer 2017:

t/m vrijdag 26 mei 2017, 18.00 uur inleveren,

via e-mail naar:

redactieredoute@outlook.com

Bestuur:

Gerard Walraven, *voorzitter*

gm-walraven@home.nl

Henri Albersen, *penningmeester, vicevoorzitter*

henrialbersen@kpnmail.nl

Truus Ruijpers, *secretaris*

mail@truusoomen.nl

Vacature, *2e secretaris*

John Courtens, *lid*

courtens@home.nl

Marlies Smits-Ummels, *lid*

marlies.smits@home.nl

Lou de Sterke, *lid*

majolo.sterke@ziggo.nl

Adres secretariaat: Postbus 2023

6201 CC Maastricht

Telefoon:

0032 89 47 25 96

E-mailadres Société Redoute:

redoute@live.nl

Website:

www.societeredoute.nl

Bankier:

ABN AMRO Maastricht rek.nr. 44.73.50.501

t.n.v. Société Redoute

IBAN nr. NL32ABNA0447350501 / BIC nr. ABNANL2A

Druk:

Houx Digiprint Maastricht

VAN DE REDACTIE

- Na de geanimeerde Algemene Ledenvergadering van 9 april ligt er weer een nieuw verenigingsjaar voor ons. Moge dit jaar ons veel attractieve evenementen bieden, wellicht kennismaking met nieuwe leden en voor iedereen weinig ongemakken en leed. Het verslag van deze vergadering kunt u ook dit jaar weer tegemoet zien in de Courrier van juni met daaraan toegevoegd het verslag van de kascommissie.

- Van Frans Boulanger ontving ik een tweetal boekjes te leen met Maastrichtse teksten en gedichten. Hieruit zal ik af en toe putten om eens iets Maastrichts aan de Courrier toe te kunnen voegen. Over de teksten van Guillaume Franquinet moet ik zeggen, dat het vaak enigszins gedateerde verhalen zijn. Ik zal toch een selectie maken, die niet al te antiek zal aandoen. Hierbij moet ik gebruik maken van het Maastrichts, zoals dat in die tijd geschreven werd en daarbij moet ook opgemerkt worden, dat Franquinet vaak ook nog zijn eigen schrijfwijze hanteerde. Toch wil ik de oorspronkelijke spelling graag aanhouden.

- Leden moeten hun adreswijzigingen, nieuwe telefoonnummers en gewijzigde e-mailadressen doorgeven aan het secretariaat. Indien gewenst kunnen deze wijzigingen in de Courrier vermeld worden. Daartoe deze gegevens mailen aan de redactie;

majolo.sterke@ziggo.nl of redactieredoute@outlook.com.

- Bij het secretariaat komen regelmatig e-mails als onbestelbaar retour, daarom wordt u verzocht om uw mailbox regelmatig te ledigen. Ook kan het zijn dat uw juiste mailadres niet bekend is. Op de ledenlijst kunt u controleren of uw vermelding correct is. Correcties kunt u doorgeven via ***redoute@live.nl***

Inhoudsopgave:

- ↘ Bestuursmededelingen staan op blz.04
- ↘ Informatie over het bus transfer t.b.v. de Cruise Kroatië op 10 juni, zie blz.06
- ↘ Informatie over de opera CARMEN in de OPERA LUIK op zaterdag 3 februari 2018, zie blz.07
- ↘ Mastreechter taol van G. Franquinet is te lezen vanaf blz.08
- ↘ Jan Jansen heeft het in deze Courier over componist Zweers te lezen op blz.10
- ↘ Leo Sins bespreekt deze keer an angry young man, te lezen op blz.16

Inschrijfformulier voor operabezoek op pag. 19

LdS

AGENDA:KOMENDE EVENEMENTEN EN ACTIVITEITEN

Mei

woensdag	10	14.30 uur Excursie Universiteitsgebouwen.
zondag	14	12 uur Koffiecontact.

Juni

zaterdag	10	Vertrek voor Cruise Kroatië.
zondag	11	12 uur Koffiecontact.

Juli

zondag	9	12 uur Koffiecontact.
--------	---	-----------------------

Augustus

zondag	13	geen koffiecontact i.v.m. Zomerfeest.
zondag	13	Zomerfeest in la Butte aux Bois.

September

zondag	10	12 uur Koffiecontact.
zondag	24	Najaarsevenement.

Oktober

zondag	8	12 uur Koffiecontact.
--------	---	-----------------------

November

zondag	12	12 uur Koffiecontact.
--------	----	-----------------------

December

zondag	10	Kerstviering.
--------	----	---------------

BESTUURSMEEDEDELINGEN

• **Inschrijving voor activiteiten en evenementen;**

* kan alleen onder vermelding van **de code** van de activiteit, zoals KV voor kerstviering, **het lidnummer en de naam van de deelnemer**.

* **Voor ieder activiteit moet apart ingeschreven en betaald worden.**

* **De sluitingsdatum is definitief, er worden daarna geen wijzigingen of aanmeldingen meer doorgevoerd.**

Het is deelnemers niet toegestaan om gewenste aanpassingen zelf op te geven via de leiding van het bedrijf, waar een activiteit plaats zal vinden.

Voor informatieve vragen kunt u terecht bij de kartrekker van het evenement of activiteit.

De bovengenoemde gegevens staan op het inschrijfformulier.

Wij wijzen nadrukkelijk op het laatste punt.

De discipline rond de betaling en aanmelding laat te wensen over.

De gevolgen voor reeds gemaakte afspraken, contracten en concrete administratieve afhandeling laten zich raden.

Daarom zien wij ons genoodzaakt een strikte toepassing te handhaven.

Het bestuur.

BERICHT VOOR DE KROATIE-CRUISE-REIZIGERS !

Betreft: BUSTRANSFER MAASTRICHT – ZAVENTEM /BRUSSEL

Beste cruise-deelnemers,

Langzaam aan kunt u gaan uitkijken naar de prachtige cruise die u gaat maken met reisorganisatie De Blauwe Vogel. Wij willen u er op wijzen dat deze cruise niet georganiseerd is door de Société Redoute, waardoor de verantwoordelijkheid en organisatie geheel in handen van De Blauwe Vogel ligt!!

Wij hebben contact opgenomen met De Blauwe Vogel i.v.m. de vertrek-c.q. aankomsttijden van de vlucht, maar ze kunnen ons hier nog geen duidelijkheid over geven. U als deelnemer krijgt zelf van hen bericht! Ook zult u tijdig van De Blauwe Vogel uw documenten ontvangen. Controleer deze goed!

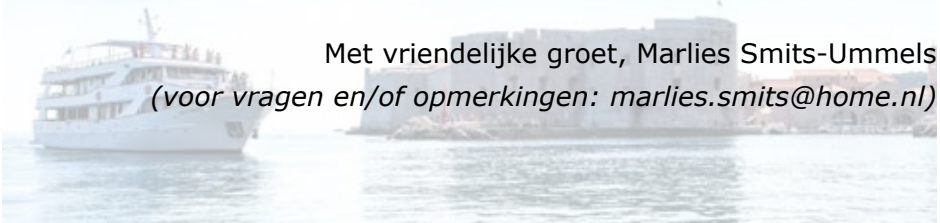
Van ons ontvangt u t.z.t. PER MAIL de vertrektijden van de bus naar Zaventem /Brussel. Zoals u bekend zal de firma Heidebloem uit Lanaken het transfer verzorgennaar Zaventem.

Er zijn twee opstap-mogelijkheden:

- 1e** bij het busstation van Heidebloem in Lanaken, waar de cruise deelnemers gratis hun auto kunnen parkeren (bewaakte stalling).
- 2e** voor Stayokay Maastricht.

T.z.t. inventariseren wij (per mail!!) van welke opstapmogelijkheid u gebruik wilt maken. Zodra er meer duidelijkheid is over de vertrektijden van de vluchten ontvangt u meer informatie van ons.

Met vriendelijke groet, Marlies Smits-Ummels
(voor vragen en/of opmerkingen: marlies.smits@home.nl)

CARMEN OPERA LUIK VRIJDAG 2 FEBRUARI 2018 !!!

Wegens grote belangstelling voor de opera Nabucco afgelopen jaar, hebben we ook nu weer tijdig gekeken welke mogelijkheden er zijn voor het operaseizoen 2017/2018.

In overleg met de heer van Hees van de Limburgse Opera Vereniging hebben wij gekozen voor de opera Carmen die vrijdag 2 februari 2018 (let op: niet zaterdag 3 februari zoals vermeld in Courrier april!!!) wordt uitgevoerd.

Ervan uitgaand dat er dan twee volle bussen (maximaal 100 personen) mee naar de opera gaan, is het alleen mogelijk op korte termijn kaarten te bestellen voor een opera die buiten de abonnementen valt. Wij realiseren ons dat het erg vroeg is om nu al in te schrijven, maar helaas is er geen andere mogelijkheid om t.z.t. zoveel toegangskaarten te bemachtigen. Wij willen immers niemand teleurstellen!

Ook dit keer wordt ons weer door het bestuur in de pauze een glas champagne aangeboden!

De kosten bedragen 93,50 per persoon (entreekaart en busvervoer).

**Het inschrijfformulier is bijgevoegd:
Inschrijven voor 1 juni a.s.**

De reis - en culturele commissie, info: marlies.smits@home.nl

MASTREECHTER TAOL

Mastreechter spraok, doe zeute taol!
 Blijf us altijd geveve,
 Es aojerslaag vaan eige leve,
 En blink us touw in leefdestraol.

Zuug 't beekske dat zen waters
 Kristalleklaor door wei en velder leidt;
 Wie stèl, wat zach geklaters!
 En toch, wieveùl verfrissing dat et spreidt!
 Zoe bis tiech ouch; - de wèls neet bleve
 Door kale blink, door gruutse praol;
 Eenvoudig schoen, mê toch vol krach, vol leve,
 Blijfs tich eus hart zen woere taol.

Jao, klankeriik
 Wie zeut musiek
 Dat zien akkoord liet speule,
 Zoe reurste zach,
 Daan weer mèt krach,
 De snaor vaan us geveule.

Al aon eus weeg, in touverkranse
 Dao kaomste zweve rontelum,
 En 't leefdewoord van mooijerstum
 Doog zeute dreumkes u mus danse.

Huur wie verheùg
 In lach en vreùg
 Den toene lùstig valle!
 Jao, huur dee zaank
 In schaterklaank
 Door loch en zaole schalle.

Mer ouch bij 't tristig rouwgeveule,
 Bij traonendouw van zielesmart,
 Dan vind bij dich 't lijend hart
 Den troes dee dreufheid deit verkeule.

Nein, nein, dao ziiin gein perels, gein brillante
Gei goud, wie fiin geciseleerd,
Dao is veur us gein straol van diamante,
Gein riiikdom mie es tich us weerd!
Doe bis de schat, us naogelaote,
Door d'ieuwe heer, van veurezaote,
Es 't meiste kosbaar leefdepand;
Doe blijfs altiid, wat maag gebeùre,
Wat twispartijen us verscheùre,
Mastreechter kinder heil'ge band.

Guillaume Franquinet, 5 mei 1861.

MINDERE GODEN IN DE MUZIEK

Bernard Zweers

Een Néderlandse componist die de moeite een beetje waard is? Hebben wij die dan? Dat zijn de bange vragen van een volk dat niet veel fiducia heeft in zijn muzikale erfgoed. En inderdaad is het waar dat wij muzikaal minder bedeeld zijn dan bij voorbeeld de Duitsers en Oostenrijkers met hun Bach, Mozart, Beethoven, Schubert en Wagner, maar we hoeven ons niet helemaal weg te cijferen. Het is verrassend dat wij zo weinig zelfvertrouwen putten uit "ons" absolute, internationaal erkende meesterschap in de schilderkunst. Ook andere verrichtingen van Nederland op artistiek gebied mogen er zijn. Ik

ben ervan overtuigd dat wij met onze literatuur internationaal hogere ogen zouden gooien als er buiten Nederland en Vlaanderen meer lezers zouden zijn die het Nederlands beheersen. Nu moet men het in het buitenland met vertalingen doen waarin de typische gevoelsnuances van het Nederlands niet altijd zuiver worden getroffen. Dat is steeds het manco van vertalingen, maar veel goede literatuur in met name het Engels, wordt tegenwoordig steeds meer door een ontwikkeld internationaal lezerspubliek in de oorspronkelijke taal gelezen en als zodanig gewaardeerd. Die kans hebben wij met onze literatuur niet. Inmiddels voldoet onze architectuur aan de hoogste internationale eisen en is de Nederlandse danskunst, internationaal gezien, ook helemaal aan de maat. En als we bij onze beschouwingen opnieuw ook de zuidelijke Nederlanden betrekken, hoeven we wat de muziek betreft ook niet zo bescheiden te zijn. Meesters als Ockeghem en Obrecht waren in de vijftiende en zestiende eeuw toppers in het toenmalige Europa, de Hollander Sweelinck was dat honderd jaar later ook en over de weer honderd jaar later levende Hollandse Graaf Wassenaer

hebben we het hier al gehad, zie de Courrier van april 2015.

Toch hebben veel (Hollandse) Nederlanders een ongemakkelijke houding ten opzichte van muziek. In het artikel over Wassenaer ging het al over diens kennelijke gêne wat betreft zijn muzikale activiteit. Dit artikel over Zweers wil duidelijk maken dat die collectieve schroom ongegrond is. En hierna zullen in deze artikelenreeks nog meer voorbeelden volgen die deze stelling onderbouwen.

De vader van Bernard Zweers (1854-1924) had een piano- en muziekhandel in de Amsterdamse Kalverstraat en was een voortreffelijke muzikamateur. Hij was aanvankelijk heel trots op zijn eveneens muzikale zoon, maar was er minder mee ingenomen dat die zich steeds meer op het componeren ging toeleggen. Al op jonge leeftijd had Bernard ten gevolge van mazelen een gehoorprobleem dat hem in de loop van zijn leven steeds meer last zou bezorgen. Merkwaardig, zo'n voor een componist wrede speling van de natuur, die ook Beethoven, Schumann, Fauré en Smetana parten heeft gespeeld. Aanvankelijk was Zweers een volslagen autodidact, maar nadat hij in 1881 in Berlijn de première van Der Ring des Nibelungen van Wagner had bijgewoond was het vuur definitief ontbrand. Hij studeerde in Leipzig bij een strenge leraar acht maanden lang vlijtig muziektheorie door zoals hij achteraf zelf zei talloze fuga's te "fabriceren". Overdag leerde ik Bach te aanbidden en 's avonds haalde ik mijn hart op aan Wagner, zei hij. Toch is de invloed van Wagner en trouwens ook van andere beroemde tijdgenoten in zijn werk beperkt gebleven. Bij anderen uit die tijd was dat vaak wel anders, maar Zweers was geen epigoon. Zijn talent was uitgesproken oorspronkelijk. Daarnaast had hij gevoel voor humor. Met laconieke zelfspot kon hij het over zijn toenemende doofheid hebben. Een keer bij een concert waarin zijn Tweede Symfonie werd gespeeld samen met een Concert-ouverture van een collega sprak de laatste hem aan om te zeggen hoe zeer hij van die symfonie had genoten. Dank u, zei Zweers, maar die staat dan ook hoger dan uw stuk. De collega keek hem stomverbaasd aan; wat een arrogantie. Zweers barstte in lachen uit. Ja, ziet u, zei hij, uw ouverture staat in D en mijn symfonie in Es, een halve toon hoger.

Om aan de kost te komen, nam Zweers enkele functies aan als dirigent en leraar, maar door zijn doofheid moest hij die na een paar jaar weer neerleggen. Nu kon hij zijn hart volgen en compositie tot zijn hoofdbezigheid maken. Hij schreef onder andere drie symfonieën, waarvan de derde uit 1890 "Aan mijn Vaderland" getiteld was. In die

tijd bloeide overal het nationalisme. De al even genoemde Smetana had ruim tien jaar eerder *Má Vlast* gecomponeerd, wat Mijn Vaderland betekent. Over Finlandia van Sibelius, ook zo'n nationaal werk, ging het in de vorige Courrier.

Op die golf van cultureel nationalisme werden in Nederland Vondel en Rembrandt herontdekt. Bij die gelegenheden schreef Zweers muziek op bestelling. De nieuwe Stadsschouwburg in Amsterdam opende in 1894 met een feestelijke uitvoering van Vondels *Gijsbrecht van Aemstel*. Zweers componeerde daarvoor de toneelmuziek, *Voorspelen en Reyen*, later tot een mooie orkestsuite omgewerkt. In 1898 bij de kroning van Koningin Wilhelmina kwam er een *Kroningscantate*. In 1906 waren er de herdenkingsfeesten van Rembrandt. Zweers was weer van de partij met een *Ode aan Rembrandt* voor mannenkoor en koperblazers en een fraaie *Ouverture "Saskia"* voor orkest.

De echtgenote van Zweers was zangeres. Vooral voor haar schreef hij liederen. Hij koos steeds Nederlandse teksten. Tegen het eind van zijn leven was de dichter P.C. Boutens zijn favoriet. In de in 1906

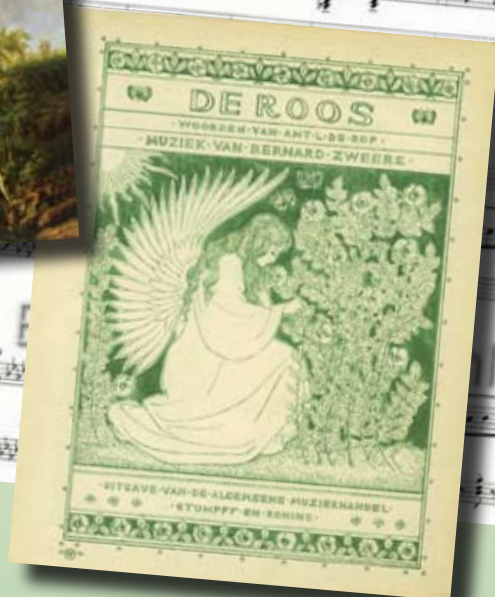
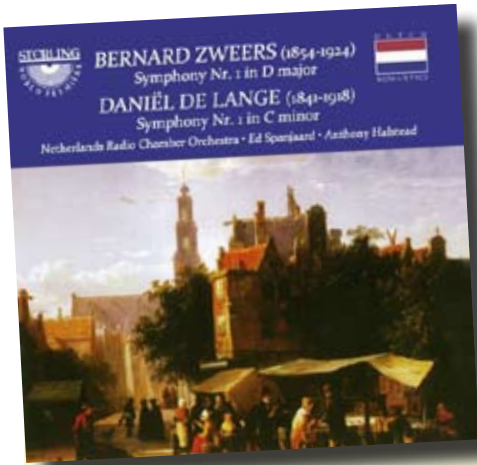
verschenen liedbundel "Kun je nog zingen, zing dan mee" (ouderen herinneren zich die titel vast en zeker) zijn enkele van zijn liederen opgenomen.

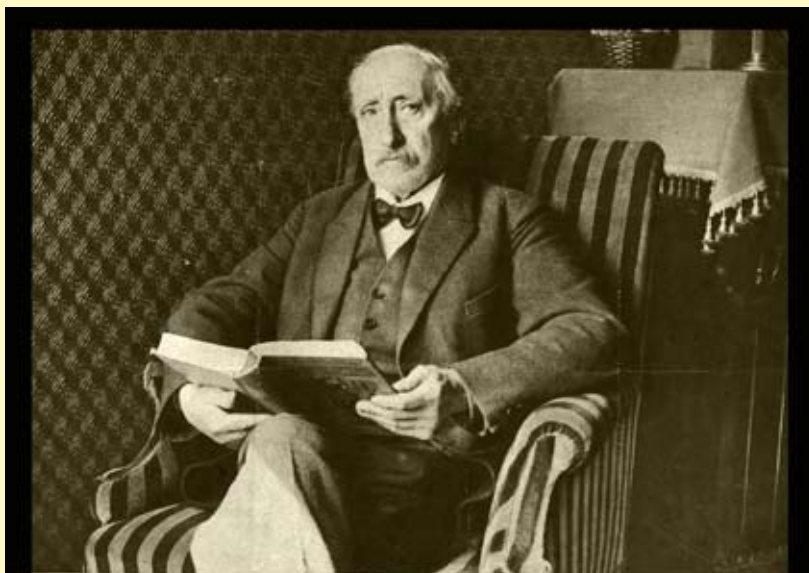
Ik eindig met veruit het beste werk van Zweers, de *Derde Symfonie "Aan mijn Vaderland"*. Sceptici met betrekking tot de kwaliteit

van onze ernstige muziek zouden van een on-Nederlandse allure spreken. De uitvoering van het werk duurt ruim een uur, waarmee het in de buurt lijkt te komen van de symfonieën van Bruckner en Mahler. Maar verder heeft het stuk van Zweers niets van deze twee

Dora de Louw Bernard Zweers

Zondag 18 Mei zal de 70ste verjaardag van Bressard Zeevers herdacht worden met een feestconcert onder leiding van Willem Mengelberg. Op dat concert zal ook worden uitgevoerd de vier deelige symphonie „Aan mijn Vaderland", een van Zeevers' belangrijkste werken, dat dateert van 1890. De vier deelen „In Nierland's woerden", „Op het Strand en op Zee" en „Ter Hoofdreef" zijn succesvolijk voltooid en ten geboorte gebracht; nu zal het geheele werk worden uitgevoerd. Wij jubileren naar aanleiding van Zeevers' 70ste verjaardag een foto, deze dag speciaal voor De Sted te zamen holte op den Willemsoordweg gemaakt. 1927

grote tijdgenoten. Wat vooral in deze symfonie opvalt is de melodische rijkdom en onuitputtelijke fantasie waarmee de thema's uit vooral het eerste en derde deel ook in de twee andere delen gevarieerd en gecombineerd voorkomen. Daardoor ontstaat een hechte structuur van het geheel, zoals het een echte symfonie betaamt. Van de andere kant maken de vier delen de indruk van losse symfonische gedichten. Zo komt zeer origineel een geslaagde mengvorm van absolute en programmatische muziek tot stand. Overigens herinnert niets in deze muziek aan het pathos en de

pretentie van de symfonische gedichten van Richard Strauss. Ook in zijn orkestratietechniek is Zweers volstrekt oorspronkelijk. Natuurlijk betreft het hier naar de eisen van de tijd een enorm orkestapparaat met in het vierde deel viervoudige houtblazers, zes F-hoorns, twee tenor- en twee althoorns. Toch blijft de klank helder en "doorzichtig". Knap dat Zweers dat met zijn slechte gehoor heeft gepresteerd.

Deel I heet *In Nederland's Wouden*, vredig, lyrisch, opgewekt, majestueus en weer vredig eindigend; deel II *Op het Land* is grappig, boertig en flitsend met aan het eind een breed koraal, uiting van dankbaarheid tegenover de Schepper; deel III *Aan het Strand* en op Zee geeft een schitterende muzikale verbeelding van de zee in al haar gedaanten; deel IV *Ter Hoofdstad* begint met een nieuw marsthema in de hoorns waarna het vervolg weer veel ontleent aan de vorige delen. Het einde is een monumentale samenvatting van het geheel.

Op YouTube is een goede complete uitvoering te beluisteren van het Residentieorkest o.l.v. Hans Vonk. Verder vindt men er ook bewerkingen voor fanfareorkest van delen uit deze symfonie.

Bij de première van de complete symfonie in het Concertgebouw in 1890 waren er meer lege dan bezette stoelen. Deze desinteresse lijkt tot op heden voort te duren. Meestal is de tijd een genadeloze maar rechtvaardige scherprechter. Meestal, maar niet altijd. Degenen die over de programma's van onze nationale orkesten gaan zouden dat ook moeten weten en daarom een keer kunnen besluiten, hun publiek nu eens deze heerlijke, puur Nederlandse muziek voor te zetten.

ANGRY YOUNG MAN

Hij was in de leeftijd waarin men meestal met zichzelf overhoop ligt, met zijn ouders, met de buurt en met de hele maatschappij.

Hij protesteerde tegen de oorlog in Afrika, tegen de werkloosheid, tegen bevriende staatshoofden, tegen onbevriende staatshoofden, tegen het socialisme en tegen nog wat andere -ismen. Hij protesteerde tegen anderen, die protesteerden. Dat is allemaal best. Iedereen komt op dat punt waarop hij alles overboord gooit, alle gevestigde meningen overhoop haalt, alles opzij smijt, om dan zelf te gaan zoeken, zelf te gaan kijken, zelf te oordelen. Karel was ook op die leeftijd gekomen. Geen protestmars of hij was erbij, hij liep mee, schreeuwde en joelde. En zijn lange haren wapperden in de wind. En zijn broek spande strak om zijn benen. En een soort uniformjas hing om zijn schouders. Hij riep dat het bevriende staatshoofd iets anders was, dat het socialisme niets was; hij joelde om het plezier van het joelen. Ook dart is nog niets op tegen. Zolang de politie het goed vindt, mag iedereen in een protestmars meelopen. Het wordt anders wanneer de politie de protestmars verbiedt.

Als men dan toch meeloopt, beginnen de risico's te komen. Dan zegt de politie: "Verspreiden, ophouden". Om, wanneer daar niet op wordt gereageerd, de van dienstwege verstrekte wapenstok te grijpen en wat gevoelige meppen uit te delen. Karel had ook wat flinke tikken moeten incasseren. Hij had dat niet genomen en de politie op wat opstoppers getrakteerd.

Dat kon de politie weer niet nemen.

Daarom stond Karel nu voor de politierechter. En zijn hele houding was protest. Hij luisterde met een trek van 'wie doet me wat' op zijn gezicht naar de officier van justitie, toen deze voorlas dat Karel niet alleen had mishandeld, maar dat het bovendien een ambtenaar in functie was geweest, die pijnlijk werd getroffen.

De politierechter bladerde met een zorgelijke rimpel op zijn voorhoofd in de stukken.

"Je hebt een politieman op zijn hoofd gemept", zei hij boos.

"Hij sloeg mij toch ook", verdedigde Karel zich.

"Dan heb jij nog niets terug te doen".

"Moet ik me dan op mijn donder laten slaan", vroeg Karel.

"Je moet maken dat je wekomt als de politie dat zegt en niet staan jennen". Waartegen ging de protestmars toen", informeerde de politierechter. "Toen", vroeg Karel en het klonk alsof hij bedoelde; "wat heeft dat er nu mee te maken"?

"Ja", zei de politierechter.

"Wilt u dat zo graag weten", vroeg de jongeling.

"Waarom denk je anders dat ik het vraag", antwoordde de magistraat. Verdachte trok zijn schouders op in een gebaar van wat kan het mij schelen.

"Ik weet het niet meer. De bom geloof ik".

"Weet je het niet meer"?

"Neen", antwoordde het jongmens. "En wat doet het er toe. De hele wereld is rot".

"Leer mij wat", zei de politierechter.

"Precies", bevestigde Karel.

"Maar je hebt toch wel vrienden hè", informeerde de politierechter.

"Allicht. Maar daar bent u niet bij". Het klonk wat fel.

"Niet", zei de politierechter geschrokken.

"Beslist niet. De rechtspraak moet ook op de helling".

"Asjeblieft. Sjonge, je bent nog wat van plan". De politierechter leunde achterover en keek naar de officier.

"We zullen eerst de verdachte maar eens op de helling zetten", zei deze. "Tweehonderd euro boete kunnen misschien wat helpen".

"Nou je hoort het", zei de politierechter. "Nog iets te zeggen"?

"Ik ga zitten", zei de verdachte.

"Dat kan hoor", deelde de politierechte hem mede. "Acht dagen dan".

"Wanneer kan ik komen zitten", vroeg de verdachte

"Je krijgt nog wel bericht", Informeerde de officier.

Het jongmens verliet de zaal zonder groet.

De politierechter leunde achterover.

"Angry young man", verzuchtte hij.

Leo Sins

- MEI** zondag 14 12 uur Koffiecontact.
JUNI zondag 11 12 uur Koffiecontact.
JULI zondag 9 12 uur Koffiecontact.

Société Redoute

Inschrijfformulier

**Vrijdag 2 februari 2018
naar de opera Carmen (Bizet)**

Prijs per persoon: € 93,50 inclusief bus en glas Champagne

Naam:

Lidcode:

schrijft/schrijven in voor de opera in Luik met persoon/personen (aantal invullen)

Datum van betaling is bepalend voor de volgorde van inschrijving.

Inschrijven:	Via website www.societeredoute.nl of Middels inzenden van dit formulier naar: Société Redoute Postbus 2023 6201 CC Maastricht
Aanmelden voor:	1 juni 2017
Betalen voor :	1 juni 2017 met vermelding van uw lidcode, uw naam en omschrijving "EXC2" . Betaaldatum= inschrijfdatum !
Bank	Penningmeester Société Redoute ABNAMRO, IBAN nr. NL32 ABNA 0447.3505.01 BIC nr. ABNANL2A

Inzake AFMELDINGEN: Indien u na inschrijving voor een evenement, reis of excursie alsnog verhinderd bent deel te nemen, geef dat dan zo spoedig mogelijk door aan de kartrekker van die activiteit, bij voorkeur per email. Als u geen e-mail heeft dan telefonisch. Als u na de sluitingsdatum van 1 juni 2017 nog iets wilt wijzigen, dient u dus contact op te nemen met de kartrekker.

Voor deze activiteit is de kartrekker Marlies Smits, marlies.smits@home.nl, tel. 062 953 7770. Bij afmelding na sluitingsdatum bent u € 5,00 per persoon verschuldigd op voorwaarde dat wij de afzegging nog extern kunnen doorvoeren. (bijvoorbeeld bij het restaurant, reizen of theaterkaarten) Zijn er kosten gemaakt die niet meer zijn terug te draaien, dan blijft u toch alsnog het volle bedrag verschuldigd.

Ranonkelveld Frankrijk

COURRIER

28^e jaargang nummer 6

juni/juli 2017

Redactie:

Lou de Sterke, *eindredacteur*

majolo.sterke@ziggo.nl

Jan Jansen, *lid*

jwjansen.1@home.nl

Michiel Janssen, *technische opmaak*

michja@hetnet.nl

Fotografie, illustraties:

Marc Ruijpers, John Courtens, Wery Brandsma, Michja.

Kopij voor augustus-nummer 2017:

t/m vrijdag 21 juli 2017, 18.00 uur inleveren,

via e-mail naar:

redactieredoute@outlook.com

Bestuur:

Gerard Walraven, *voorzitter*

gm-walraven@home.nl

Henri Albersen, *penningmeester, vicevoorzitter*

henrialbersen@kpnmail.nl

Truus Ruijpers, *secretaris*

mail@truusoomen.nl

Vacature, *2e secretaris*

John Courtens, *lid*

courtens@home.nl

Marlies Smits-Ummels, *lid*

marlies.smits@home.nl

Lou de Sterke, *lid*

majolo.sterke@ziggo.nl

Adres secretariaat: Postbus 2023

6201 CC Maastricht

Telefoon:

0032 89 47 25 96

E-mailadres Société Redoute:

redoute@live.nl

Website:

www.societeredoute.nl

Bankier:

ABN AMRO Maastricht rek.nr. 44.73.50.501

t.n.v. Société Redoute

IBAN nr. NL32ABNA0447350501 / BIC nr. ABNANL2A

Druk:

Houx Digiprint Maastricht

VAN DE REDACTIE

- In deze Courrier treft u aan;
 - Het verslag van de ALV van 9 april i.l.
 - Het verslag van de kascommissie.
 - Het organogram van bestuur en commissies.
 - Het rooster van aftreden van deze functionarissen.
- Leden moeten hun adreswijzigingen, nieuwe telefoonnummers en gewijzigde e-mailadressen doorgeven aan het secretariaat. Indien gewenst kunnen deze wijzigingen in de Courrier vermeld worden. Daartoe deze gegevens mailen aan de redactie; **majolo.sterke@ziggo.nl** of **redactieredoute@outlook.com**.
- Bij het secretariaat komen regelmatig e-mails als onbestelbaar retour, daarom wordt u verzocht om uw mailbox regelmatig te ledigen. Ook kan het zijn dat uw juiste mailadres niet bekend is. Op de ledenlijst kunt u controleren of uw vermelding correct is. Correcties kunt u doorgeven via **redoute@live.nl**

Inhoudsopgave:

↘ Bestuursmededelingen staan op	blz.04
↘ Informatie over het Zomerfeest op 13 augustus vindt u op	blz.05
↘ Nieuws van en voor leden staat op	blz.08
↘ Voor het verslag Voorjaarswandeling van Martin Butink kijkt u op	blz.09
↘ Verslagen van de ALV, de kascommissie en verdere informatie is te vinden vanaf	blz.13
↘ Peter Niesten maakte het verslag van de Arts en Heritage-tour, kijk eens op	blz.20
↘ Jan Jansen bespreekt in deze Courrier Skrjabin, nu te lezen vanaf	blz.25
↘ Deze keer een Maastrichts verhaal van Tilly Jongen-Schijns op	blz.30
↘ Leo Sins bespreekt deze keer de invloed van koude lucht, te lezen op	blz.32
Inschrijfformulier voor het Zomerfeest op 13 aug. op	blz 35

AGENDA:KOMENDE EVENEMENTEN EN ACTIVITEITEN

Juni

zaterdag 10 Vertrek voor Cruise Kroatië.
zondag 11 12 uur Koffiecontact.

Juli

zondag 9 12 uur Koffiecontact.

Augustus

zondag 13 geen koffiecontact i.v.m. Zomerfeest.
zondag 13 16.00 uur Zomerfeest in la Butte aux Bois.

September

zondag 10 12 uur Koffiecontact.
zondag 24 Najaarsevenement.

Oktober

zondag 8 12 uur Koffiecontact.

November

zondag 12 12 uur Koffiecontact.
zondag 19 S.R. Bridgedrive.

December

zondag 10 Kerstviering.

2018

februari

vrijdag 2 Opera Luik, Carmen.

BESTUURSMEEDEDELINGEN

• **Inschrijving voor activiteiten en evenementen;**

* kan alleen onder vermelding van **de code** van de activiteit, zoals KV voor kerstviering, **het lidnummer en de naam van de deelnemer**.

* **Voor ieder activiteit moet apart ingeschreven en betaald worden.**

* **De sluitingsdatum is definitief, er worden daarna geen wijzigingen of aanmeldingen meer doorgevoerd.**

Het is deelnemers niet toegestaan om gewenste aanpassingen zelf op te geven via de leiding van het bedrijf, waar een activiteit plaats zal vinden.

Voor informatieve vragen kunt u terecht bij de kartrekker van het evenement of activiteit.

De bovengenoemde gegevens staan op het inschrijfformulier.

Wij wijzen nadrukkelijk op het laatste punt.

De discipline rond de betaling en aanmelding laat te wensen over.

De gevolgen voor reeds gemaakte afspraken, contracten en concrete administratieve afhandeling laten zich raden.

Daarom zien wij ons genoodzaakt een strikte toepassing te handhaven.

Het bestuur.

ZOMERFEEST ZONDAG 13 AUGUSTUS LA BUTTE AUX BOIS TE LANAKEN

We nodigen u van harte uit voor ons jaarlijkse Zomerfeest dat we traditioneel organiseren in de prachtige locatie La Butte aux Bois.

U bent welkom vanaf 16:00 uur. Leden die eerder arriveren wordt verzocht zo lang plaats te nemen in de lobby.

De ontvangst zal bij goed weer plaatsvinden in de Napoleontuin. Bij minder goed weer zullen we uitwijken naar de Alexanderhof.

Tijdens de ontvangst wordt er koffie, thee en friandises geserveerd. In tegenstelling tot vorig jaar kunt u vanaf 16.00 uur ook genieten van bier, wijn, fris en waters, terwijl ook olijven, nootjes en bittergarnituur voor u geserveerd worden.

Rond 17.00 uur gaan we met z'n allen genieten van een feestelijk glas cava.

Het 4 gangen diner zal om ongeveer 18.00 uur geserveerd worden in de Napoleon I en II zalen.

Licht gerookte zalm

Avocado | radijs variëteiten | green curry | groene appel

Kerrie soep met citroengras en kreeftenschuim

Roodbaars

Zoete ui | sepia | Bouillabaisse-jus

OF

Lam

Provençaalse groenten | groene kruiden | kardemom jus

*Dame Blanche**Vanille ijs | warme chocoladesaus | slagroom*

Er kan in zeer beperkte mate rekening worden gehouden met specifieke wensen m.b.t. het menu. U dient dat dan, bij voorkeur per e-mail, door te geven aan John Courtens, 06-11002107; courtens@home.nl

Vorig jaar hebben we tijdens het diner genoten van het Belgische trio De muzikanten van de keizer. We zijn dan ook heel blij dat we ze dit jaar, weliswaar met een andere naam: De Muze, weer hebben kunnen contracteren. De bezetting is gelijk aan die van vorig jaar: Uiteraard kan er gedanst worden.

*Guido Torfs**Patricia de Wever*

Gan Van Wouwe

We verwachten dat het diner rond 22.00 uur afgelopen zal zijn, maar de band zal ons tot 22:30 uur op de dansvloer proberen te houden.

De all-in prijs voor dit Zomerfeest bedraagt, net als vorig jaar, € 79,50 per persoon.

Voor alle duidelijkheid:

Drankjes vóór 16.00 uur en na 22.30 uur zijn voor eigen rekening.

Sterke dranken en speciaal bieren zijn eveneens voor eigen rekening.

Inschrijven en betalen kan tot uiterlijk donderdag 27 juli.

We hopen van harte velen van u te mogen begroeten op het Zomerfeest.

De evenementencommissie, John Courtens

NIEUWS VAN EN VOOR LEDEN NIEUWS VAN

DANKJEWEL

Hartelijk dank voor de felicitatie en het prachtige boeket bloemen dat ik voor mijn 80ste verjaardag mocht ontvangen.

Martin Roosendaal.

VOORJAARSWANDELING 25 april 2017

Hallo wandelliefhebbers en ook andere leden van de Société Redoute.

Toen Lou de Sterke me afgelopen zondag vroeg om een stukje te schrijven in de Courrier over de voorjaarswandeling van 25 april j.l., heb ik niet direct ja gezegd. Maar je schrijft niet iedere dag een verhaal en dus heb ik de uitdaging aangenomen.

Toen we via de autoweg naar Mesch reden, zag het er boven de Maas in westelijke richting niet zo goed uit, terwijl de uren er voor zonnig geweest waren. Bij de Laathof aangekomen, zag je hier en daar een capuchon of een paraplu, maar de druppels waren zo gering dat het geen schade kon aanrichten op de dameshoofden.

Nadat iedereen aanwezig was, werd er tegen 13.30 uur vertrokken richting Bourgondië, alwaar op een van de heuvels, de ranken van de druiven begonnen uit te lopen en waar we ook de verwelkte bloesems van de bevroren kerselaars konden aanschouwen. Wat zullen de kersen weer duur worden. We naderden de uitkijktoren die er enige jaren geleden werd neergezet en genoten van het uitzicht, genoten is een mooi woord, want boven op de toren waaide het flink en de druk van de wind deed het gevaarte zachtjes op en neer deinen. Via landwegen, weiden en klaphekjes kwamen we via de oude weg naar St. Geertruid in het Savelsbos terecht, waar vooral de daslook hevig in de bloei stond. Nog wat valpoortjes en we arriveerden bij café de Bosrand en streek iedereen neer op het zonnige terras en genoot men van de heerlijke vlaai van Lemmens en een lekkere tas koffie of thee, ook zag men hier en daar een drankje met een schuimkraag er op. De zon liet ons al gauw in de steek en de eerste druppels vielen snel en toen togen we

maar naar binnen en profiteerden we daar van de warmte. Opeens was het raak, het regende dat het goot en waren we dankbaar, dat we op juiste moment droog zaten. Het weer veranderde snel en we wandelden verder via een oplopend pad en kwamen uit op de weg van Mesch naar Libeek, alwaar we bij de camping rechtsaf sloegen en uitkwamen op de oude grensweg tussen Nederland en België, waar de boeren hun landerijen vol gepoot hadden met aardappels (als de oogst goed wordt, dan hebben we geen gebrek aan frieten). Op de laatste weg richting de parkeerplaats, kreeg Jan Jansen het aan de stok met zijn beenspieren en haalde een vooruitgesnelde Wiel Birkhölzer hem op met zijn auto, waar Jan na enkele glazen geestrijk vocht, weer snel de oude was. Ook op deze laatste weg begaven de zolen van de wandelschoenen van John Courtens het en voltooide hij de laatste honderden meters op de binnenschoenen. Vlug werden de wandelschoenen verwisseld en werd de weg naar Gronsveld ingeslagen waar we op de bovenverdieping van restaurant de Kwiezinjère een glaasje dronken om tegen 18.30 uur te gaan genieten van een lekker 3 gangendiner.

De borden die na elke gang werden opgehaald waren akelig leeg, dus het had goed gesmaakt.

Lei, Peter en Wiel, bedankt voor jullie mooie wandeling en dat de worst naar Clara ons goed droog heeft gehouden.

Martin Butink.

VERSLAG van de Algemene Ledenvergadering gehouden op 9 april 2017 in het koetshuis te Ryckholt.

Het bestuur is aanwezig:

Gerard Walraven, voorzitter

Truus Ruijpers-Oomen, secretaris

Henri Albersen, penningmeester en vicevoorzitter

Marlies Smits-Ummels, lid (voorzitter van de reis/culturele commissie)

John Courtens, lid (voorzitter van de evenementencommissie)

Lou de Sterke, lid (voorzitter van de redactiecommissie).

1. Opening

Welkom door de voorzitter.

- De voorzitter heet iedereen van harte welkom en vraagt om een minuut stilte voor de overleden leden.
- De voorzitter vraagt de nieuwe leden om zich via een kleine tekst in de Courier voor te stellen aan de overige leden van de Société Redoute.
- Voor de vergadering hebben zich enkele leden afgemeld.
- Aanwezig zijn 84 leden. De Société Redoute telt momenteel 237 leden.
- De volgende ALV zal zijn op 8 april 2018.

2. Vaststelling verslag.

Het verslag van de ALV van 10 april 2016 wordt goedgekeurd met dank aan Truus Ruijpers.

3. Vaststellen jaarverslag.

Het jaarverslag van 2016 wordt goedgekeurd eveneens met dank aan Truus Ruijpers.

4. Financiële stukken.

I) De penningmeester, Henri Albersen bedankt Harry Gosink voor zijn hulp bij de financiële administratie. De financiële stukken zijn te vinden in Courier nr. 3 van maart 2017. De penningmeester geeft een verklarende toelichting op de jaarrekening en eindbalans 2016. Vervolgens licht hij de

begroting 2017 toe.

De leden van de ALV geven via applaus hun instemming.

II.) Ton Creemers, voorzitter van de kascommissie, geeft een toelichting over de handelwijze van de kascommissie, die hij samen met Jo Bastiaans en Michel Severijns vormt.

Begin 2017 heeft de kascommissie van de penningmeester de financiële stukken over 2016 ontvangen en eenieder heeft ze doorgenomen. Het volledige verslag van de kascommissie is verder in deze Courier te vinden.

De kascommissie adviseert aan de Algemene ledenvergadering het verslag goed te keuren en het bestuur en in het bijzonder de penningmeester te dechargeren.

Door middel van applaus stemmen de leden hiermee in.

III). Contributie.

Er wordt in 2017 wederom geen verhoging van de contributie doorgevoerd. Wel blijft de gebruikelijke indexering voor de volgende jaren een vast gegeven. Jaarlijks wordt bekeken of deze wordt toegepast.

5. Bestuursverkiezing.

Volgens rooster treden dit jaar de volgende bestuursleden af:

Truus Ruijpers-Oomen, secretaris

Lou de Sterke, bestuurslid en voorzitter redactie.

Zij zijn beiden herkiesbaar, de ALV stemt hiermee in.

Bij enkele commissies zijn nieuwe leden toegetreden of hebben de zittende leden hun deelname verlengd, zij staan vermeld in de Courier van maart 2017 De voorzitter spreekt de aftredende leden toe met een voor ieder persoonlijk dankwoord. Zij krijgen een cadeaubon voor hun inzet voor de Société Redoute in de afgelopen tijd.

Tevens doet de voorzitter een oproep voor uitbreiding van de evenementencommissie. Leden die hiervoor interesse hebben kunnen zich melden bij John Courtens.

7. Kascommissie.

Ton Creemers treedt af als lid en voorzitter van de kascommissie zijn plaats wordt ingenomen door Michel Severijns.

De voorzitter vraagt wie naast Jo Bastiaans de kascommissie wil versterken.

René Heuts stelt zich beschikbaar en de ALV is hiermee akkoord.

8. Epiloog van de voorzitter.

Over de programmering heeft het bestuur besloten om de zomeractiviteit en de kerstviering meer in traditionele sfeer te plannen. Vernieuwende ontwikkelingen zullen dan bij met name het voorjaars- en najaarsevenement vorm krijgen.

Het nieuwe programma is nog niet helemaal uitgekristalliseerd maar staat geheel in de steigers waarbij het operabezoek begin 2018 zal plaatsvinden.

Het maximaal aantal leden is een onderwerp dat geregeld de aandacht vraagt.

Om hier een objectieve kijk op te krijgen is een breed onderzoek gedaan naar de feitelijke ontwikkeling van de laatste jaren.

Alle mogelijke statistische gegevens zijn onder de loep genomen.

Het is erg positief dat de meerderheid van de leden aan de georganiseerde activiteiten deelneemt. Bovendien is de verdeling over de leeftijdsgroepen deelnemers procentueel hetzelfde exclusief de koffiecontacten (geen registratie).

Ook is er in de deelnames geen onderscheid te maken of men langer of korter lid is.

Het bestuur is daar heel tevreden over.

Om het ledental op peil te houden is er de laatste jaren een hoge instroom nieuwe leden geweest.

Tevens blijkt dat de invloed van die hoge instroom positief uitwerkt op de hoogte van de gemiddelde leeftijd.

Het handhaven van beide ontwikkelingen is dus nodig.

Zolang deze wijze van functioneren blijft, is er geen aanleiding om wijziging van statuten of huishoudelijk reglement te overwegen.

Hier ligt een uitdaging voor ons allen.

Bij wijzigingen van fundamentele aard zal het bestuur uiteraard het onderwerp opnieuw aan de orde stellen

9. Rondvraag.

Tijdens de rondvraag wordt gevraagd waarom men niet eetgelegenheden voorziet in de buurt van een activiteit zoals de film, zodat het voor iedereen beter bereikbaar is. Het is niet altijd mogelijk om dit te realiseren en vooraf wordt kenbaar gemaakt waar de deelnemers rekening mee moeten houden. In ieder geval een punt om, indien mogelijk, rekening mee te houden.

Verder wordt gewag gemaakt van het terugkerend fenomeen van de "tasjes reservering" bij een diner. Het bestuur ziet dit ook liever anders en vraagt dan ook de leden om niet vooraf al een volledige tafel te blokkeren.

De voorzitter dankt een ieder voor zijn of haar aanwezigheid

en wenst iedereen nog een genoeglijke avond maar niet alvorens samen, met ondersteuning van zijn trombonespel, het "Mestreechs Volksleed" te zingen.

Hij sluit hierna de vergadering.

Truus Ruijpers-Oomen, secretaris.

*Toen kwam er een olifant
met een lange snuit
Die blies pardoes de
vergadering uit.*

Verslag van de Kascontrolecommissie over 2016**Algemeen.**

De kascontrolecommissie bestaande uit de heren Ton Creemers, Jo Bastiaans en Michel Severijns heeft in opdracht van de Algemene Ledenvergadering van de Société Redoute de boekhouding over het verenigingsjaar 2016 gecontroleerd.

Voorafgaand aan haar bevindingen wil de commissie eerst aangeven wat haar werkmethode is geweest.

Om haar taak naar behoren uit te voeren heeft de commissie de volgende werkwijze toegepast:

- controle van de diverse activiteiten op de juiste toepassing van de fiscale regels;
- controle van de banksaldi aan het begin en het eind van het boekjaar en de aansluiting met de administratie;
- controle van de oude en nieuwe balans;
- controle van de resultatenrekening;
- steekproefsgewijze controle van de geboekte mutaties;
- aansluiting van de inkomsten met de ledenlijst.

Bevindingen van de kascontrolecommissie.

De commissie heeft, met in achtneming van bovenstaande, op 13 maart 2017 het financiële jaarverslag en de daarbij behorende bescheiden gecontroleerd en is daarbij tot de volgende conclusies gekomen:

de boekhouding is transparant en wordt secuur uitgevoerd;

Het financiële verslag is een getrouwe weergave van de financiële positie van de vereniging;

Vrijwel alle activiteiten zijn afgesloten met een positief resultaat.

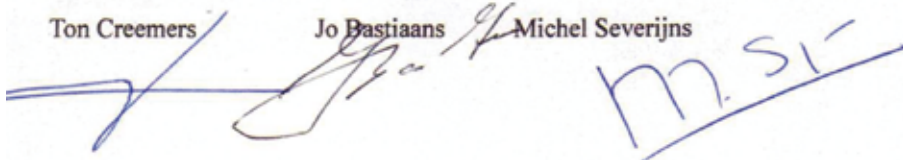
Gezien het bovenstaande adviseert de Kascontrolecommissie aan de Algemene Ledenvergadering om het financiële jaarverslag goed te keuren en het bestuur, en de penningmeester in het bijzonder, te dechargeren voor het financiële beheer over het boekjaar 2016.

Maastricht, 9 april 2017

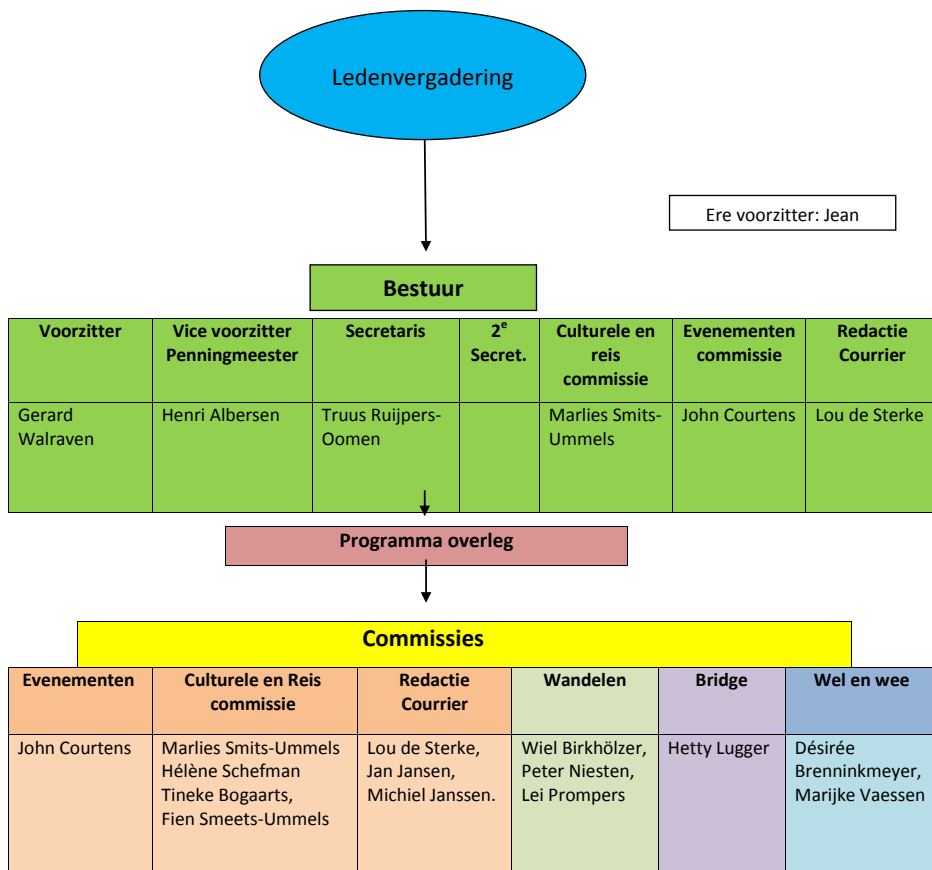
Ton Creemers

Jo Bastiaans

Michel Severijns

Organogram Société Redoute, goedgekeurd in de bestuursvergadering van 11/4/2017

Rooster van aftreden bestuursleden bij 6 bestuursleden			COMMISSIELEDEN		
vastgesteld in de bestuursvergadering van 8-5-2017					
In de ALV van het jaar	leden met de letters	Letterindeling voor de statutair mogelijke 6 bestuursfuncties	2017	Evenementen	jaar
2018	A	voorzitter	Walraven Gerard	John Courtens	2018
2019	B/E	vice-voorzitter	Henri Albersen		
2020	C	secretaris	Truus Ruijpers-Oomen		
2021	A	2e secretaris		Reis, Excursie, Cultur.	jaar
2022	B/E	penningmeester	Henri Albersen	Marlies Smits-Ummels	2017
2023		bestuurslid	John Courtens	Schefman Hélène	2019
		bestuurslid	Lou de Sterke	Bogaerts Tineke	2017
		bestuurslid	Marlies Smits-Ummels	Fien Smeets=Ummels	2019
BESTUURSLEDEN			COMMISSIELEDEN		
aldus aftredend in april 2018					
Walraven Gerard	A	voorzitter		Wandelingen	jaar
				Wiel Birkhölzer	2019
aldus aftredend op 31-12-2017					
				Nielsen Peter	2017
			Schefman Hélène	Lei Prompers	2019
			Bogaerts Tineke		
aldus aftredend in april 2019					
			Peter Nielsen	Wel en Wee	jaar
Marlies Smits	H	bestuurslid		Brennikmeijer Desiree	2017
John Courtens	F	bestuurslid		Vaessen Marijke	2018
Henri Albersen	B/E	pen/vc vz			
aldus aftredend in april 2020					
				Redactie Courrier	jaar
De Sterke Lou	G	bestuurslid		De Sterke Lou	2019
Ruijpers Truus	C	secretaris		Jansen Jan	2019
				Bridge	jaar
				Lugger Hetty	2017

* ARTS & HERITAGE-TOUR UNIVERSITEIT MAASTRICHT *

op 10 mei 2017

Onder deze veelbelovende titel heeft de Culturele en Reiscommissie een wandeling georganiseerd voor maximaal 60 leden: dat maximum is ook gemakkelijk gehaald, zo bleek op 10 mei.

4 Groepen van telkens zo'n 15 personen kregen een rondleiding door de gebouwen en vooral ook de omgeving van de universiteit in de binnenstad.

Het is bekend: de binnenstad gebouwen van de universiteit hebben een belangrijk aandeel gehad in de geschiedenis van de stad, als klooster (Bondefantenklooster, Jezuitenklooster), als oude Stadsbibliotheek (Nieuwenhofstraat en Grote Looiersstraat), als rechtbank (Minderbroedersberg) en als Oud-Gouvernement (Bouillonstraat). Wie weet, wat er van deze gebouwen terecht zou zijn gekomen als er geen universiteit in Maastricht gestart was?

Enkele hoogtepunten van de tour, ook nu altijd toegankelijk voor wie er op 10 mei niet bij kon zijn:

- De collegezaal op de Tongersestraat 53, waar kleurige wanddecoratie van Afrikaanse herkomst te bewonderen is.
- De toegangspoort van de Universiteitsbibliotheek aan de Grote Looiersstraat met een fraai hekwerk van glas en staal, gemaakt door de Tsjechische kunstenaar Borek Sipek .
- Het gedicht van de Limburgse dichter Wiel Kusters, op een buitenmuur aangebracht, als verwijzing naar de boeken van de universiteitsbibliotheek:

Het boek dat zich laat lezen in de nacht

Gloeit op, werpt licht op voor- en nageslacht.

Bij al wat het behelst, van vonk tot zon:

Elk woord werd door een ander voortgebracht.

Onze rondleiding werd afgesloten in het Commandantshuis aan de Tongersestraat 6-8, een gebouw uit de tweede helft van de 17de eeuw. In het gebouw is momenteel de Service Science Factory gehuisvest, een academische werkplaats met docenten en studenten van diverse

universiteiten en hogescholen uit de directe omgeving van Maastricht. In de hal van dit gebouw is een fraai maar tevens functioneel kunstwerk te bewonderen: Dutch Light, van studio WM, een verwijzing naar het Hollandse licht dat internationale erkenning kreeg als uniek in de wereld via de werken van landschapsschilders uit de 17de eeuw.

Onze gids, van Belgische afkomst, was er niet helemaal van op de hoogte hoe dit lichtpaneel werkt, vandaar dat Internet uitkomst moet brengen. Op de site www.kec-um.nl (kunst- en erfgoedcommissie van UM) valt de volgende uitleg te lezen: het kunstwerk bestaat uit een soort raam, waarbinnen tweeënveertig bloemen zijn vormgegeven met ieder zes LEDs. Het lichtobject reageert op veranderingen in de lucht buiten door verschillende lichtspellen te tonen die de beweging van de wolken als het ware simuleert. Wanneer er wolken over het pand komen wordt dit zichtbaar door het aan- en uitgaan van de bloemen in organische patronen. Ook dit kunstwerk kan vrijelijk bezichtigd worden tijdens kantooruren, in dezelfde ruimte op de begane grond is tevens een fraaie houtgesneden trap uit de beginperiode van de woning te bewonderen.

Al met al: een rondleiding die zeer de moeite waard was, een compliment mijnerzijds voor de commissie die dit geregeld heeft. Zo blijkt de waarde van de Société Redoute: als individu kom je immers niet op het idee van zo'n rondleiding, laat staan dat je een dergelijke tour zomaar geregeld krijgt.

Chapeau dus!!

Peter Niesten

MINDERE GODEN IN DE MUZIEK

Alexander Skrjabin

De familienaam wordt op diverse manieren geschreven, met een c als tweede letter, een i of y als vierde letter en soms zelfs een e als laatste letter, na de n. Het hangt er van af of je de omweg gebruikt van de Franse dan wel Engelse schrijfwijze. Als je zo dicht mogelijk bij het Russisch wil blijven en op de Nederlandse manier fonetisch spelt, moet je de Russische uitspraak van de cyrillische letter die op de r volgt, een soort a, als "ja" schrijven. Zo krijg je Skrjabin.

Enige decennia geleden zag ik die naam, op allerlei manieren gespeld dus, steeds opduiken in programma's van recitals van de allergrootste pianisten van die tijd, Vladimir Horowitz en Sviatoslav Richter. Dat verbaasde me dan. Wat deed die Skrjabin tussen de grote namen Chopin, Liszt, Bach, Schubert? Dat was toch van een heel andere klasse? Was hier sprake van Russisch chauvinisme? Maar toen ik later werk ging maken van Skrjabin, ging ik het soort stukken dat die grote pianisten op hun repertoire hadden steeds meer waarderen.

Alexander Skrjabin werd in Moskou geboren in een familie met een adellijke en militaire traditie. Volgens de Juliaanse kalender, in Rusland lange tijd de gebruikelijke tijdrekening, was dat op Eerste Kerstdag 1871. In de bij ons geldende Gregoriaanse kalender is dat 6 januari 1872.

De moeder van Alexander was concertpianiste en overleed een jaar na zijn geboorte aan tuberculose. Zijn vader werd kort daarna als diplomaat in Turkije benoemd en liet de opvoeding van de kleine "Sasja" over aan zijn grootmoeder en een ongetrouwde tante. Van de laatste kreeg Skrjabin op vijfjarige leeftijd zijn eerste pianolessen. Voordat hij naar het Conservatorium ging mocht hij nog bij een tweetal gerenommeerde pianopedagogen studeren. Daar was hij steevast de beste leerling hetgeen veel zegt; de later wereldberoemde Rachmaninov nam deel aan het zelfde programma. Skrjabin was een erg verlegen en sociaal onhandige jongen. Hij was meer op zijn gemak met volwassenen dan met leeftijdgenoten. In die periode is Skrjabin

die toch enigszins de familietraditie wilde eerbiedigen nog even lid geweest van een Moskous cadettencorps, maar soldatesk was hij bepaald niet. Wegens zijn schriële gestalte werd hij vrijgesteld van zware exercitie. Bovendien kreeg hij gelegenheid om dagelijks piano te studeren.

Op het Conservatorium studeerde hij piano en compositie. Voor de piano had hij eigenlijk te kleine handen maar hij zette keihard door en werd een uitnemende pianist. Skrjabin studeerde af met een gouden medaille voor piano. In compositie was hij eigenlijk ook de beste van zijn jaar, maar daar werd hij tengevolge van een conflict met zijn docent niet eens tot het examen toegelaten. Die docent was Anton Arenski, te zijner tijd mogelijk ook een gegadigde voor deze artikelenreeks. Zonder diploma voor compositie verliet Skrjabin het Conservatorium.

In 1894 had Skrjabin zijn eerste openbare optreden in St. Petersburg met eigen composities. Het was een uitgesproken succes en een beroemde Russische muziekuitgever, die ook Rimski-Korsakov en Glazoenov in zijn fonds had, ging de composities van Skrjabin uitgeven. Daarna maakte Skrjabin concertreizen, onder andere naar Den Haag en Amsterdam. In 1906 deed hij dat nog eens over, evenals in 1912, nu met het Concertgebouworkest onder leiding van Willem Mengelberg.

Tot 1903 zou Skrjabin in een fraai en beschaafd romantisch idioom componeren, vooral voor piano. Vaak wordt beweerd dat zijn stijl sterk is beïnvloed door Chopin en zelfs een gemoderniseerde versie van Chopins stijl zou zijn. Chopin is echter niet te moderniseren.

De componisten die het hebben geprobeerd mislukten jammerlijk. Brahms herschreef een etude van Chopin en ruilde dartele lichtvoetigheid in voor zware Duitse degelijkheid. Godovski bewerkte ook etudes van Chopin voor eigen gebruik, maar produceerde vooral rare travesties met allerlei vulgaire toevoegsels. Wat in het pianowerk van Skrjabin vooral aan Chopin doet denken zijn de door Chopin ook gebruikte titels: preludes, etudes, mazurka's. Verder ging Skrjabin qua inhoud zijn eigen weg.

Het jaar 1903 markeerde een ommekeer. Skrjabin verliet Rusland voor zes jaar en verbleef, ondersteund door goede gevers, beurtelings in Zwitserland, Italië, Frankrijk, België en de Verenigde Staten. In die tijd begon hij met de harmonie te experimenteren door nieuwe manieren te bedenken van de positionering van noten in samenklanken en het

supplied by: www.music-scores.com

Quillet d'Album

Alexander S Scriabin
(1872-1915)
Op.45, No. 1

op een bepaalde wijze stapelen van akkoorden. Zo dreef hij steeds verder af van het klassieke tonale systeem, overigens zonder de complete atonaliteit van de seriële twaalftoonsmuziek te omhelzen, zie het artikel over Copland in de Courrier van september vorig jaar. Deze vernieuwingsdrift leverde muziek op die gaandeweg steeds minder toegankelijk werd. Het waren dan ook bijna nooit werken uit die periode die in de recitals van de hierboven genoemde grote pianisten te horen waren. Momenteel zijn overigens de muziektheoretici bijna zonder uitzondering vol lof over de zorgvuldigheid en concentratie waarmee Skrjabin ook die moeilijke muziek componeerde.

Na 1909 was Skrjabin weer in Rusland waar hij zijn vernieuwingen in praktijk bracht. De dragende kracht daarbij was zijn geloof in de universele werking van muziek. Daar ging hij heel ver in. Volgens Skrjabin was er een samenhang in het beluisteren van muziek, het waarnemen van kleuren en het ondergaan van religieuze, emotionele en sensuele gewaarwordingen. Dit vraagt enige uitleg.

Muziekakkoorden hoorden volgens Skrjabin bij een eigen specifieke kleur. Mooi was wel dat Skrjabin met collega's hevig van mening kon verschillen over de vraag om welke kleur het bij dit of dat akkoord dan wel ging. Iedereen had daar zijn eigen ideeën over hetgeen bewees dat het hier een uitermate speculatieve aangelegenheid betrof. Voor velen was en is dit nogal zweverig en het speciaal voor de uitvoering van *Prométhée, le poème du feu* ontwikkelde kleurenorgel of kleurenklavier dat tijdens de muziek kleureffecten in de zaal kon projecteren is dan ook weinig gebruikt. Ook latere experimenten met gekleurd laserlicht beklifden niet. En dat gedoe is ook helemaal niet nodig; dit grandioze werk voor orkest, piano en koor is zonder meer imposant genoeg.

Verder moest muziek in Skrjabins visie religieuze gevoelens en lichamelijke sensaties kunnen opwekken. Het betrof hier de *Derde Symfonie "Le Divin Poème"* en *Poème De L'Extase*. Voor degenen die het zonder hulp misschien niet zouden begrijpen werden vóór de uitvoering van deze stukken filosofische en theosofische voorberichten uitgereikt. En naar nu blijkt kunnen ook deze schitterende werken het daarzonder prima stellen.

Opmerkelijk is dat de muziek van de drie hier genoemde orkestwerken veel toegankelijker is dan de pianostukken uit diezelfde periode die daar bijna de voorstudies voor lijken te zijn. Maar als het er op aan kwam wilde Skrjabin in die orkestmuziek kennelijk zo ver niet gaan.

Het lekkerste bewaar ik voor het laatst, het *Pianoconcert* uit 1896, een schitterend lyrisch en poëtisch discours tussen piano en orkest. Met de twee pianoconcerten van Chopin, ruim 65 jaar eerder geschreven, is dit voor mij het mooiste voortbrengsel van de 19^e eeuw op dit gebied. Bij Chopin is de piano volstrekt soeverein en is de rol van het orkest begeleidend. Bij Skrjabin is er een volledige gelijkwaardigheid tussen piano en orkest. De sfeer van serene rust en kalmte laat trouwens geen enkele ruimte voor wedijver of dispuut, begrippen die in de oorspronkelijke betekenis van het woord concert besloten liggen. Op Eerste Paasdag 1915 volgens de Juliaanse kalender, zie boven, overleed Skrjabin in Moskou onverwachts aan een bloedvergiftiging tengevolge van een pukkel op zijn bovenlip. Een erg triviaal einde voor iemand als Alexander Skrjabin met die hoogverheven, mystieke en hemelbestormende ideeën waaraan enige naïeve zelfoverschatting overigens ook niet vreemd was.

Jan Jansen

Aleksandr Skrjabin en Vera Ivanovna Issakovitsj (1898) met wie hij 4 kinderen kreeg.

Skrjabin met tweede vrouw Tatiana Schloezer 1909, met wie hij 3 kinderen kreeg Adriadna, Marina, Yulian.

BEELDSPRAAK.

Beelde oonderein.

"Es ste 't mie eh vreugs ... " begós 't Mooswief, "Geine vraag diech get", veel Minckeleers häör in de rei. "Diech bis nog gaaroet neet aon de beurt".

't Mooswief heel häöre aosem in vaan sjrik.

Zoe waar heer nog noets tege häör oetgevallen.

't Góng euver 't nui standbeeld wat op de Vriethof zouw koume.

't Veerde.

Die 'Veer' oet Wiek waore e bitteke obstenaot.

"Jonges, geer moot dat ins mètmake, daar bij us" zag Monny.

'Naotot ze die rotonde boe veer op stoon, kleiner höbbe gemaak, is

't levensgevierlek. Rakelings sjäöre ze langs us aof. Verleie week

kós iech nog zjus miene mantel intrekke aandere had eine e stök

droet geveeg." Hoebeer had nog e sterker verhaol,

"Gisteraovend, koelek zeve oor. Nów iech höb miech zoe dun

meugelek gemaak, aandere had miech eine mien kneje in de sop

gevere".

't Waor eine vaan de Staar, want die stond vöör op ziene foto.

Kloetmevee's zien 't.

"A'm sorry", zag Vöös plechteg.

Dat had heer ins 'ne Amerikaon hure zègke.

'Neet zoe'n lieleke wäörd, foj".

"Noe sjeit toch ins oet", zag Minckeleers. "Veer höbbe gein

raodsvergadering, veer höbbe 't euver 't nui standbeeld".

't Waor twee minute stel. Toen vroeg de Stadsingel 't woord.

"Iech wèl allein mer zègke, vreuger kaome allein heilege in

aonmerking veur e standbeeld, allewijl kin edere gek eint kriege!"

"Dat wel iech ins oetgelag kriege", zag de Mestreechter Geis.

"Diech bis get aandere" zag d'n Ingel. "Diech bis e symbool".

"Iech bin veur te stikke", zag Monny.

"Die 't lèste bijkoume, kriege de sjoenste plaots".

"Wat sjoenste plaots", zag 't Mooswief, "dao onder die buim,

móste ins loere euver e jaor of zeve, wie 't daan oetzuut".

"Es 't daan nog dao steit", zag de Geis, "zeve jaor is lang".

"En trouwens dao steit al zoeget op de Vriethof: Hajt uuch vas".
 "Nou" zag Minckeleers, "die hōbbe `t zoe leuk neet, altied dat ieskaajd water euver d'n prij en mer lache, geefmiech mer mien vlam, lekker werm".

"Noe is `t sjloes" zag de Stadsingel, "ederein heet `t euver zien eige leid, iech krijg get devaan. Huurt geer miech klaoge? Zawweleers zeet geer!"

Ederein heel versjrik ziene moond.

D' n Ingel had geliek.

"Dat beeld, dat nui beeld weurd op de Vriethof gezat es hommage aon de Mestreechter Vastelaovend en `t hermeniekes-konkoer. Daorum kump dat in `t hart vaan eus stad te stoon, tōsse de lui."

"Tot `t oonder de buim kump te stoon is bekind, meh boe örgens", vroeg `t Mooswief nuisjierig wie `n vrouw noe einmaol is.

"Dat moot nog oetgezeuk weure", zag Antonius, "es ze `t mer good vaszette, aandere geit `t zjus wie mèt mien vesse. Geklajd."

Servaos had ziech dat allemaol aongehurd en dach bij z'n eige, dat geit e paar cent koste.

Mesjien weurt `t get sjoens, daan blijf iech hei stoon en aandere ...
 Servaos steit noe op `t Keizer Karelplein.

Heer steit dao gere, en zien fontein löp weer, dat kōs nog zjus devaan aof, want zoe nui standbeeld kōs e paar cent.

Tilly Jongen-Schijns

DE LUCHT

Wanneer ge zo in vrede met uzelf en in eenheid met de natuur naar boven staart in de lucht en daar een vlucht duiven ziet, dan zijn het misschien de duiven van Jozef. En de lucht die ge dan met volle teugen in uw longen zuigt, zie dat is dezelfde lucht, die Jozef fataal werd. De lucht de duiven en de fiets; dat waren de blokken waarover hij struikelde. En niet te vergeten, het feestje. Een feestje van de duivenvereniging. Dat wil zeggen: een feestje voor de houders van reisduiven. Jozef was daar een van. En wie gunt de duivenmelker niet een feestje? Kijk, ge moet dat allemaal eens goed en juist bezien. Zo'n duivenmelker heeft het hele jaar door zorgen om zijn duiven. Heeft de ene duif misschien de krop? Heeft een andere misschien de reutel? Komt de beste duif wel terug van een wedstrijdvlucht, of wordt ze misschien onderweg opgevreten door een hongerige havik? U hebt dat mogelijk wel eens gehoord. Een simpel radioberichtje: De duiven werden gelost te Dyon om acht uur 's avonds. Al die duiven fladderen dan uit de korven, stijgen omhoog in de lucht, draaien wat rondjes en vliegen dan op hun instinct feilloos terug naar het hok. Ook de duif van Jozef. Jozef zit dan van 's avonds acht uur tot de dag erna in spanning, of zijn duif het wel haalt. Of ze al dan niet een prijs krijgt, of misschien nooit en nooit meer terugkomt. Foetsie. Weg.

Allee, al die spanningen en al die zorgen mogen wel eens wegebben in een gezellig festijn, waar de zang schalt en het bier in de beslagen glazen schuimt. Om vervolgens langs de orale weg in het lichaam te verdwijnen en daar het alcoholpromillage tot niet meer toelaatbare hoogte op te voeren. Zo ook in het lichaam van Jozef. Daarbij kwam dan de lucht en de fiets. Want Jozef ging op de fiets naar huis. En was daartoe niet in staat. Aldus constateerde de politie, die altijd paraat is. Ook als feestgangers in de late uurtjes huiswaarts zwabberen.

Zo kwam het dan dat Jozef voor de politierechter moest verschijnen. En er waren waarlijk geen rapporten voor nodig om vast te stellen dat Jozef hem best lustte. De kleur van zijn gelaat en de tint van zijn neus wezen op een ruim en regelmatig gebruik van spiritualiën.

De politierechter bladerde, met een diepe frons in zijn voorhoofd, in de stukken.

"Nou, het was nogal raak", zei hij en richtte een strenge blik op de zondaar. Jozef deed er het zwijgen toe.

"Of niet soms", wilde de politierechter weten.

"Jawel edelachtbare", bekende Jozef deemoedig.

"O zo, en behoorlijk ook".

"Het ging nogal, edelachtbare".

"Het ging helemaal niet, verdachte", klonk het boos boven de witte bef. U bent nota bene met fiets en al omgevallen. Zo dronken was u".

"Dat kwam door de lucht", legde Jozef uit.

De politierechter leunde verbaasd achterover in zijn zetel.

"Door de lucht? Leg me dat eens uit".

"Nou, edelachtbare, dat zat zo....".

De rechter neeg belangstellend naar voren, want hij is steeds dankbaar als ge zijn kennis van de criminologie wilt vermeederen.

"Hoe zat dat dan verdachte"?

"Het zat zo", verklaarde Jozef. "We hadden een feestje van de duivenmelkers en ik had nogal wat gedronken. En toen ik buiten kwam, pakte de lucht me. Ja en toen...."

Hij zweeg omdat de rest wel bekend was

"Nu moet u eens goed luisteren, verdachte. Ik gun u best uw feestje. Voor mij mag dat. Maar dan moet u niet op een fiets kruipen".

Jozef neeg het hoofd.

"Het kwam door de lucht", fluisterde hij.

"U hebt wel eens meer gedronken", vermaande hem de politierechter.

"U bent al driemaal voor artikel 26 veroordeeld. U moet toch wel weten dat de lucht u kan pakken als u te veel drinkt".

"Mijnheer de officier"!

De officier van justitie vond dat Jozef nu vaak genoeg gewaarschuwd was, dat hij desondanks bleef drinken en dan als een zatladder het verkeer nog gevaarlijker maakte dan het al is. Jozef moest maar eens een week de gevangenislucht inademen.

"U hebt het laatste woord, verdachte. Hebt u nog iets te zeggen"?

"Het kwam echt door de lucht", zei Jozef.

"Dan zal verandering van lucht u misschien goed doen", oordeelde de politierechter. Een week gevangenisstraf voor u. Volgende zaak".

De deurwaarder riep de volgende zaak uit. Jozef ging heen. Op zijn

tengere schouders rustte een nieuwe last. Want wie moest er nu die week voor de duiven zorgen?

Leo Sins

Société Redoute

Inschrijfformulier voor het

Zomerfeest op zondag 13 augustus 2017

Prijs per persoon € 79,50 all in
La Butte aux Bois, Paalsteenlaan 90 in Lanaken

Naam: **Lidcode:**

Schrijft/schrijven in voor het zomerfeest met persoon/personen (svp aantal invullen)

Menukeuze hoofdgerecht: Vlees , Vis (svp aantal invullen)

Er kan in zeer beperkte mate rekening gehouden worden met specifieke wensen m.b.t. het menu. U dient dat dan, bij voorkeur per e-mail, door te geven aan John Courtens (06-11002107; courtens@home.nl)

Inschrijven:	Na inloggen op de website www.societeredoute.nl of Middels inzenden van dit formulier naar : Société Redoute Postbus 2023 6201 CC Maastricht
Aanmelden ten laatste op	Donderdag 27 juli 2017
Betalen ten laatste op :	Donderdag 27 juli 2017 met vermelding van uw lidcode, uw naam en omschrijving "ZF" .
Bank	Penningmeester Société Redoute ABNAMRO, IBAN nr. NL32 ABNA 0447 3505 01 BIC nr. ABNANL2A

Inzake AFMELDINGEN of WIJZIGINGEN: Indien u na inschrijving voor een evenement, reis of excursie iets wilt wijzigen of alsnog verhinderd bent deel te nemen, dan wordt u dringend verzocht zo spoedig mogelijk contact op te nemen met de kartrekker van die activiteit, bij voorkeur per e-mail. Als u geen e-mail heeft dan telefonisch.

Voor deze activiteit is de kartrekker: John Courtens. e-mail: courtens@home.nl telefoon: 06-11002107
 Bij afmelding na de sluitingsdatum - voor deze activiteit is dat donderdag 27 juli- kunnen we uw betaling - onder inhouding van € 5,00 administratiekosten per persoon - uitsluitend terugbetalen indien wij de afmelding nog extern kunnen doorvoeren. (bijvoorbeeld bij het restaurant, reizen of theaterkaarten)

Het grootste communicatie probleem is dat
we niet luisteren om de ander te begrijpen,
we luisteren om een antwoord te geven!

COURRIER

28^e jaargang nummer 7

augustus 2017

Redactie:

Lou de Sterke, *eindredacteur*

majolo.sterke@ziggo.nl

Jan Jansen, *lid*

jwjansen.1@home.nl

Michiel Janssen, *technische opmaak*

michja@hetnet.nl

Fotografie, illustraties:

Lou Drielsma, Sonja Vissers, Hans Lugger, Michja.

Kopij voor september-nummer 2017:

t/m vrijdag 25 augustus 2017, 18.00 uur inleveren,

via e-mail naar:

redactieredoute@outlook.com

Bestuur:

Gerard Walraven, *voorzitter*

gm-walraven@home.nl

Henri Albersen, *penningmeester, vicevoorzitter*

henrialbersen@kpnmail.nl

Truus Ruijpers, *secretaris*

mail@truusoomen.nl

Vacature, *2e secretaris*

John Courtens, *lid*

courtens@home.nl

Marlies Smits-Ummels, *lid*

marlies.smits@home.nl

Lou de Sterke, *lid*

majolo.sterke@ziggo.nl

Adres secretariaat: Postbus 2023

6201 CC Maastricht

Telefoon:

0032 89 47 25 96

E-mailadres Société Redoute:

redoute@live.nl

Website:

www.societeredoute.nl

Bankier:

ABN AMRO Maastricht rek.nr. 44.73.50.501

t.n.v. Société Redoute

IBAN nr. NL32ABNA0447350501 / BIC nr. ABNANL2A

Druk:

Houx Digiprint Maastricht

VAN DE REDACTIE

- In deze Courier treft u een verslag aan van de Kroatiëcruise. Een prachtige reis voor een groot aantal van onze leden. Helaas had de boottocht een dramatisch verloop.

Vlak voor het vertrek overleed Irene Gaillard, echtgenote van Frans. Zij zouden deelnemers geweest zijn. Op de laatste dag overleed, ook plotseling, onze oud-voorzitter Ton Creemers, echtgenoot van Els. Voor beide leden, die ons zo plotseling ontvallen zijn en die voor alle leden van onze vereniging een grote leemte achterlaten, treft u in deze editie een passend In Memoriam aan.

- Ook in deze Courier weer een toepasselijk, Maastrichts gedicht van Guill. Franquinet. Weer overgenomen uit zijn "Mastreecher Veerskes" en geschreven in zijn persoonlijke spelling. Mocht dat soms niet heel duidelijk zijn voor de lezer, dan neem nog maar een glaasje en alles wordt helder.

- Leden moeten hun adreswijzigingen, nieuwe telefoonnummers en gewijzigde e-mailadressen doorgeven aan het secretariaat. Indien gewenst kunnen deze wijzigingen in de Courier vermeld worden. Daartoe deze gegevens mailen aan de redactie;

majolo.sterke@ziggo.nl of **redactieredoute@outlook.com**.

- Bij het secretariaat komen regelmatig e-mails als onbestelbaar retour, daarom wordt u verzocht om uw mailbox regelmatig te ledigen. Ook kan het zijn dat uw juiste mailadres niet bekend is. Op de ledenlijst kunt u controleren of uw vermelding correct is. Correcties kunt u doorgeven **via redoute@live.nl**

Inhoudsopgave:

- Een In Memoriam voor Irene Gaillard staat op blz.04
- Voor Ton Creemers staat het In Memoriam op blz.05
- Bestuursmededelingen staan op blz.07
- Nieuws van en voor leden staat op blz.10
- Alles over het Najaarsevenement op 24 september op blz.11
- Informatie over de dagtrip naar Leuven op 12 oktober, zie blz.14
- Een verslag van de Kroatiëreis is te lezen vanaf blz.16
- Een "Mastreechter Veerske" van Guillaume Franquinet op blz.24
- Jan Jansen bespreekt Villa-Lobos, te lezen vanaf blz.25
- Leo Sins over Hongkong in Maastricht op blz.31
- Leuk om te weten!! blz.32

Inschrijfformulier voor het najaarsevenement en dagtrip Leuven zijn bijgevoegd.

LdS

In Memoriam Irene Gaillard

Het plotseling overlijden van Irene bracht een grote schok teweeg en kwam onwezenlijk over. Een gevoel van ongeloof overheerste en je weet niet wat je zeggen moet. Voor ons betekende Irene een lieve vriendin met veel aandacht en een luisterend oor voor de ander.

Zij had een groot besef van wederzijdse afhankelijkheid en trad graag op als vreedestichter wat altijd gepaard ging met een vrolijke noot. Met volle teugen heeft ze genoten van de vele reizen die ze samen met Frans, familieleden en vrienden heeft gemaakt.

De cultuur had haar grote belangstelling evenals de literatuur. Altijd met een boek onderweg! Soms, tijdens een discussie over bv. de oude geschiedenis, werd je op een vriendelijke maar beslissende wijze gewezen op de feiten. Hieruit bleek haar belezenheid. Luisteren naar muziek en ook het bezoeken van een opera was een geliefde bezigheid met stevast daaraan gekoppeld een bezoek aan een goed restaurant. Lekker eten daar hield ze van.

Tijdens het mooie en indrukwekkende afscheid van Irene in de St. Jan te Maastricht werd haar veelzijdigheid nog eens belicht. Zo schreef ze o.a. kleine verhaaltjes en had ze als lerares een nieuwe leer methode ontwikkeld op haar school.

Een schilderij met daarop Irene geportretteerd in een bourgondische omgeving stond prominent op de voorgrond omgeven door een zee van witte rozen, haar lievelingsbloemen.

Als introductielied konden we luisteren naar het lied Jerusalem. Prachtig gezongen en ontroerend.

Ook liederen van de zanger Leonard Cohen werden een paar keer ten gehore gebracht.

Velen, velen hebben afscheid genomen van onze geliefde Irene. Wij wensen Frans en familieleden veel sterkte.

Lieve Irene, voor altijd uit het oog maar altijd in het hart. Een lege plek een groot gemis.

De herinnering blijft. Rust zacht.

Annelies en Francis Jansen

In Memoriam Ton Cremers

Op de laatste dag van een mooie vakantie in Kroatie is Ton Creemers overleden. Hij heeft nog heel erg genoten van deze reis van de Société, hoewel zijn gezondheid de laatste tijd wat te wensen overliet. Hij heeft samen met Els aan heel wat reizen deelgenomen. Ton zijn werkzame leven heeft zich hoofdzakelijk afgespeeld in het westen van het land, eerst in de textielbranche en later bij ABN-AMRO als directeur van een regio-kantoor. Hun laatste woonplaats was Nootdorp (waar ze nog steeds contact hebben gehouden met goede vrienden.) Ongeveer 20 jaar geleden zijn ze weer teruggekeerd naar Maastricht en zijn al heel snel lid geworden van de Société Redoute en toen er in 2002 een nieuwe voorzitter moest worden benoemd hebben ze Ton hiervoor weten te strikken. Hij werd in januari benoemd en heeft deze functie op perfecte wijze uitgevoerd. Hij is een geliefde voorzitter geweest, hij had veel belangstelling voor alles wat speelde binnen de vereniging. Als mensen ziek waren ging hij altijd even op bezoek. De bestuursvergaderingen wist hij altijd in goede banen te leiden.

Daarnaast verrichtte hij nog allerlei werkzaamheden, zo was hij o.a. financieel adviseur bij de Stichting Dienst aan Kerk en Samenleving, penningmeester van de Bridgebond en de Golfclub Maastricht. Vol overgave was hij stadsgids bij de V.V.V., met een bijzondere voorliefde voor de O.L. Vrouwe Basiliek. Heel enthousiast kon hij altijd vertellen over zijn ontmoetingen tijdens de rondleidingen.

Naast het lidmaatschap van de Société Redoute, was Ton ook lid van de PastRotary Maastricht Jekerdal.

Hij zorgde ook voor de nodige ontspanning: bridgen met Els in clubs en thuis met vrienden. Op de golfbaan, eerst in Maastricht en later in Bunde-Meerssen, voelde hij zich thuis. En naast het bridgen en golfen was Ton een fanatiek lid van Jeu de Boules club de BUT-lers.

Maar zijn grootste passie was zijn schitterende tuin, hij had echt groene vingers.

We wensen Els en de kinderen veel sterkte. Wij en veel anderen, zullen hem missen.

Hans en Hetty Lugger.

AGENDA:KOMENDE EVENEMENTEN EN ACTIVITEITEN

Augustus

-
zondag	13	geen koffiecontact i.v.m. Zomerfeest.
zondag	13	16.00 uur Zomerfeest in la Butte aux Bois.

September

-
zondag	10	12 uur Koffiecontact.
zondag	24	14.45 uur Najaarsevenement in het Koetshuis te Rijckholt

Oktober

-
zondag	8	12 uur Koffiecontact.
Donderdag	12	8 uur dagtrip naar Leuven, vertrek vanaf de Geusselt.

November

-
zondag	12	12 uur Koffiecontact.
zondag	19	S.R. Bridgedrive.

December

-
zondag	10	Kerstviering.

2018

februari

-
vrijdag	2	Opera Luik, Carmen.

BESTUURSMEEDEDELINGEN

Kroatiëreis, een andere benadering.

Bijna altijd gaat de voorbereiding van een vakantie reis gepaard met het nemen van een voorschot op de te verwachten plezierige gebeurtenissen. Dat is voor wat de Kroatiëreis betreft bepaald niet het geval.

Het waren geen randgebeurtenissen maar rampzalige ontwikkelingen voor en tijdens de reis die een heel grote schaduw wierpen op het geheel. Geheel onverwacht overleed in haar slaap Irene Gaillard slechts korte tijd voor de afreis, Frans in de groots mogelijke verslagenheid achterlatend. De wereld staat dan voor hem en vele anderen stil.

Een vrolijk vooruitzicht verandert van het ene op het andere moment in een nachtmerrie.

Wat een mooi perspectief leek verandert volledig en structureel. De groep vakantiegangers heeft er in het begin van de reis nog eens stil bij gestaan in herinnering ook aan de bijzonder mooie dienst die voor haar begrafenis werd gehouden.

De gedachten gingen en gaan uit naar Frans die alleen verder moet in het leven. Alsof dat niet genoeg was overleed Ton Creemers op de laatste dag van de reis in Dubrovnik op de boot.

Na enkele dagen waarop hij zich minder goed voelde en enkele excursies aan zich voorbij liet gaan, werd hij op zaterdag onwel en overleed. De hulp vanuit de ambulance mocht niet meer baten.

Dat moet een enorme schok voor Els zijn geweest.

Een complicerende factor is dan in alle verdriet, de manier van verdere afhandeling in een ver land met een andere taal en andere regels. Het doet goed, in alle ellende, dat er enkele leden van onze Société op een bewonderenswaardige manier Els hebben bijgestaan.

Els stond naast het verschrikkelijke verlies ook nog eens voor het dilemma om te blijven of haar Ton achter te laten. Ook in die schoenen wil niemand staan.

Al met al een reis om nooit te vergeten, in het bijzonder dus door de zeer verdrietige omstandigheden waarin de reis plaatsvond. Het is te hopen dat dit nooit meer zal gebeuren.

Wij wensen alle betrokkenen nog eens langs deze weg veel sterkte met het dragen van het intense verdriet bij het verscheiden van hun naaste.

Als bestuur menen wij er goed aan te doen op deze manier nog eens te memoreren dat wij meelevens en nog lang onze gedachten naar hun uit zullen laten gaan.

Namens het bestuur: Gerard Walraven, voorzitter

- Recent stuurden wij u allen een kennisgeving van overlijden. De reden hiervoor was, zoals aangegeven, dat de trieste gebeurtenis plaatsvond tijdens een activiteit van de Société. Dat heeft tot verschillende positieve reacties geleid. Ook het vaker aangegeven probleem dat sommigen om verschillende redenen geen overlijdensberichten onder ogen krijgen, stemt tot nadenken. Wij hebben daarom besloten om voortaan kennisgevingen van overlijden aan jullie via de mail bekend te maken. Voordat hier absolute conclusies uit worden getrokken brengen wij nog het volgende onder de aandacht. Alleen als het bestuur bijtijds op de hoogte is van het overlijden mag een publicatie verwacht worden. Ook moeten in technische zin alle faciliteiten aanwezig zijn. Wij plaatsen deze kanttekeningen niet voor niets. Het gaat om trieste gebeurtenissen die meestal geheel onverwacht plaatsvinden en dan om heel snel handelen vragen. Dat betekent dat niet altijd adequaat gehandeld zal kunnen worden. Desondanks hechten wij aan het gegeven dat we onze uiterste best doen om jullie van de juiste en bijtijde informatie op dit punt te voorzien. Wij gaan ervan uit met deze nieuwe benadering de juiste weg te kiezen.
- Zoals wij eerder berichtten, bereiden wij een nieuw fotoboek voor. Begin oktober van dit jaar hebben wij gepland om dat nieuwe "smoelenboek" af te ronden. Daarvoor zijn nog een aantal activiteiten nodig.

Wij als bestuur letten erop dat ook de jongste aanwas in het fotoboek komt te staan.

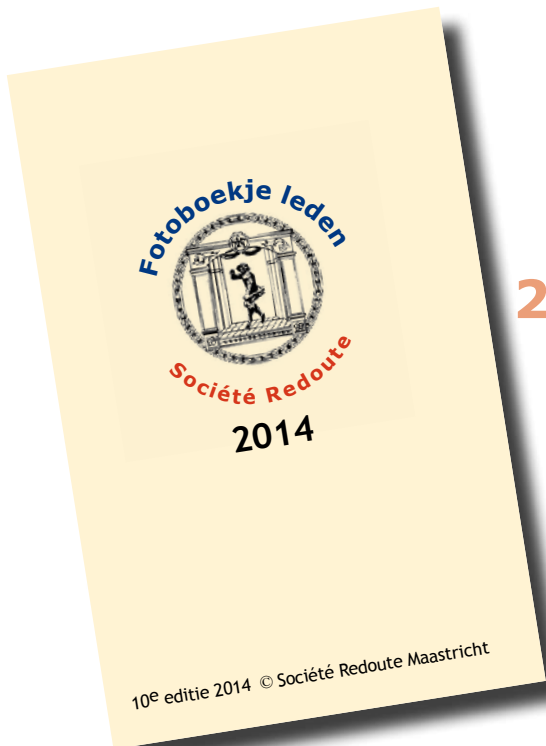
Maar van jullie verwachten wij ook activiteit.

Wie er om welke reden dan ook op andere wijze in wil staan moet tijdens een koffiecontact ervoor zorgen dat de heer Hans Lugger een nieuw statieportret van u kan vervaardigen. Extra attentie vragen wij aan diegenen waarvan de status is veranderd omdat de partner er niet meer is.

Het lijkt nog ver weg maar realiseert u zich dat er feitelijk nog maar één relevant koffiecontact is n.l. zondag 10 september.

Wij hopen dat allen die het aangaat zich melden.

Het fotoboek gaat daarna weer een hele tijd mee voordat een nieuwe versie over drie tot vier jaar weer verschijnt.

2017

NIEUWS VAN EN VOOR LEDEN NIEUWS VAN**DANKJEWEL**

Namens Els en mij willen wij vele vrienden van de Société bedanken voor de felicitaties, goede wensen en het mooie boeket bloemen ter gelegenheid van ons 50 jarig huwelijk.

Nogmaals bedankt, **Els en Jo Bastiaans**

NIEUWE LEDEN

**HELEN EN JOHN STIJNEN
WONEND TE HOUTHEM**

Wie wij zijn....

Hij 18...zij 19... December a.s. 50 jaar geleden, werden zij aan elkaar voorgesteld... Eén blik...was voldoende... Hij "Zong uit volle borst" ... Zij "Toonde al haar charmes"... Op 10 maart 1973, een dag met een "staalblauwe hemel", beloofden zij elkaar eeuwig trouw...

Bijna 45 jaar, is al een beetje eeuwig...
Op de ooievaar wachtten zij vergeefs...
Samen een hotel gerund...Beiden hard gewerkt...
Zij "raapte op" wat hij liet liggen... en andersom...

1999: Het was mooi geweest! Na 35 jaar horeca, tijd voor vervroegd pensioen... Golfen, wandelen, tuinieren en ...veel reizen...
Zij gingen bij de Société Redoute, om dat daar veel van hun vrienden en kennissen bij zijn.
En zij leefden nog lang en gelukkig... Tenminste...DAT...hopen zij.

Houthem 16-06-2017

Vroenhof 44, 6301 KG Valkenburg. Tel. 043-604 17 32
e-mail: jstijnen6@gmail.com

NAJAARSEVENEMENT 2017 OP ZONDAG 24 SEPTEMBER

Vanaf **14:45 uur** bent u van harte welkom in het Koetshuis te Rijckholt. Wij ontvangen u dan weer zoals altijd met koffie of thee en vlaai, aangeboden door de Société Redoute.

Vanaf **15:30 uur** presenteren wij voor u:

EVERGREENS AND STORIES EEN MUZIKALE TIJDREIS DOOR ENKELE DECENNIA (MUZIEK)GESCHIEDENIS

De show Evergreens and Stories is een middag vullende theatervoorstelling in het genre muziektheater. Tijdens deze voorstelling wordt u getrakteerd op een groot aantal tijdloze songs (evergreens) die live door Guus Feron gezongen worden.

De muziek wordt door Jo Warnier, als chroniqueur, op een ludieke en visuele wijze met lichtbeelden aan elkaar geschakeld met

relevant nieuws (wereldnieuws, showbizz, gebeurtenissen, etc.) uit de periode dat de song een echte hit was. Zo wordt u als toeschouwer meegenomen op een muzikale reis met veel herkenningpunten. Een reis die in het jaar 1940 begint en u langs een groot aantal wereld-sterren voert zoals Frank Sinatra, Elvis Presley, The Beatles, Tom Jones en nog veel meer wereldsterren.

Kortom, een zeer gevarieerd en middagvullend theaterprogramma. Om **16:30 uur** zal het programma voor een korte pauze onderbroken worden.

Een voorproefje van deze show? Kijk op Youtube : "Evergreens and Stories" en luister alvast naar enkele bekende hits.

Zoals de afgelopen bijeenkomsten gebruikelijk worden tijdens de show de stoelen in kleine groepjes rondom tafels geplaatst zodat u ook een drankje mee de zaal in kunt nemen. Tijdens de optredens wordt er echter niet geserveerd.

Na de show gaan we rond **17:45 uur** naar de bar voor de borrel.

Het diner staat gepland om ongeveer **18:30 uur** en het Koetshuis heeft voor ons het volgende menu samengesteld:

Rijk gevulde Noordzee vissoep met grote garnalen en witvis

-0-

Twee bereidingen van gekonfijte parelhoenbout en gebakken filet van parelhoen, mousseline van aardappelen, in honing en tijm gesmoorde witlof en lavendelsaus

Of

*Filet van rode poot met een antibiose van tomaat en olijven
Aardappelmousseline en zeekraal*

-0-

*Rood-fruit mousse met sorbetijs Huisgemaakte kletskep van
amandel*

-0-

Koffie of thee

De kosten van het diner bedragen **€ 32,50 p.p.** (excl. dranken).

Er kan in zeer beperkte mate rekening gehouden worden met specifieke wensen m.b.t. het menu. U dient dat dan, bij voorkeur per e-mail, door te geven aan:

John Courtens (06-11002107; courtens@home.nl)

Het eind van najaarsevenement is voorzien rond 20:00 - 20:30 uur.

Inschrijven en, indien u aan het diner deelneemt, betalen kunt u tot uiterlijk **woensdag 13 september**.

Wij hopen velen van u te mogen begroeten op deze

Najaarsbijeekomst.

De evenementencommissie. John Courtens

DAGTRIP LEUVEN DONDERDAG 12 OKTOBER

Een rijk historisch patrimonium, groene stadsoases in Leuven, de eeuwenoude universiteitsstad biedt het allemaal.

08.00 uur: VERTREK BUS vanaf De Geusselt

09.30 uur: AANKOMST IN LEUVEN.

In Brasserie Notre Dame drinken we een kopje koffie met een lekkere verse croissant

10.15 uur: START STADSWANDELING

We gaan de stad ontdekken onder leiding van stadsgidsen. In de ochtend maken we een wandeling langs de voornaamste bezienswaardigheden en krijgen we een mooi beeld van de stad. We wandelen langs de Grote Markt met het prachtige 15e eeuwse stadhuis en de St. Pieterskerk. Vele universiteitsgebouwen en leuke plekjes krijgen aandacht en we brengen een bezoek aan het Groot Begijnhof door Unesco uitgeroepen tot Werelderfgoed.

12.30 uur: BRABANTSE KOFFIETAFEL in Brasserie DOMUS

- 14.00 uur: We worden weer opgehaald door de stadsgidsen en bezoeken o.a. de universiteitsbibliotheek en nemen een kijkje in de mooie leeszalen. Voor de sportievelingen is gelegenheid om via een smalle wenteltrap de toren te beklimmen waar ze beloond worden met een spectaculair uitzicht over de stad en wijde omgeving.
- 16.00 uur: nemen we afscheid van de gidsen waarna ieder op eigen gelegenheid Leuven verder kan ontdekken of even uitrusten op een van de vele terrassen op de gezellige Oude Markt .
- 18.00 uur: DINER bij Brasserie Domus
Voorgerecht: Tomatensoep of champignonroomsoep
Hoofdgerecht: Stoofvlees bereid met Nostra Domusbier of
 Schartongrolletjes in witte wijnsaus (geserveerd met een slaatje en frietjes en kroketten).
Dessert: Dame blanche of coupe vers fruit
- 20.00 uur: Terugreis

De kosten voor deze dagtrip bedragen **69 euro** per persoon, waarbij we uitgaan van 50 deelnemers!!

Het inschrijfformulier is bijgevoegd in deze Courier, aanmelding **voor 31 augustus**

KROATIË REIS 10/6-17/6 2017

Zaterdagmiddag wordt er om half twee vanuit Lanaken en Maastricht vertrokken naar Zaventem met busonderneming "De Heidebloem". Perfect geregeld door Marlies Smits. Henri Albersen heet iedereen in de bus welkom en we houden 1 minuut stilte voor Irene Gaillard, die plotseling overleden is. Samen met haar man Frans zouden zij ook meegegaan zijn. Ook zijn er nog een paar zieken te melden. Dus met een totaal van 44 personen, op weg naar Dubrovnik.

Daar aangekomen, een vlotte kennismaking met onze hostesses Charlotte en Solange. Een korte bustocht van 25 minuten, met nog een prachtig zicht op Dubrovnik, volgt. Aankomst bij onze boten, de APOLON en de ATLANTIC. Wauw! Prachtig! Nadat onze bagage in de comfortabele hut is gebracht, volgt nog een gezellig en heerlijk 4-gangen diner en maken we kennis met de bemanning, 6 personen. Daarna allemaal naar de "hut".

Op het mededelingenbord staat: morgenvroeg vertrek om 7.30 u. Schrikken! Maar dat geldt alleen voor de boot. Wij mogen ontbijten tot 9 uur. Na het ontbijt vertrekken de zoonanbidders, maar vooral "-bidsters" naar het bovendek om bij te praten of te lezen. Anderen zoeken een rustig plekje in de schaduw. Al kabbelend en kwebbelend varen we door een prachtige natuur naar het eiland Mljet. Na een korte zwemstop, waar een aantal "diehards" de sprong in zee wagen, leggen we aan. Na de lunch maken we een wandeling via een trappen pad, naar een prachtig aqua-blauw/groen meer in dit Nationale Park. Met een korte boottocht bereiken we het eilandje St. Mary met daarop een 12de eeuws Benedictijner klooster en kerkje. Moe en voldaan zoeken we daarna een terrasje voor een lekker drankje. We reserveren meteen enkele tafels voor de avond.

Maandag varen we rustig naar het eiland Hvar, genietend op het zonnedeck of in een luie stoel. Twee grote schalen fruit staan elke dag tot onze beschikking en rond 11 uur hebben velen zin in een fruithapje. Een nieuwe scheepsboy – Henry Albersen - loopt vlijtig met de afvalzak rond want wij, van de Société, zijn een net gezelschap! Het zwembad(je) wordt vandaag gevuld, want er is geen tijd voor een zwemstop. De reden? De kapitein wil op tijd zijn voor de tewaterlating van een nieuwe

boot van de rederij! Drank, bloemen en felicitaties worden uitgewisseld en wij worden getrakteerd op een sjnepske en kijken vanaf onze boot toe op de trotse familie. Na de lunch is er toch nog tijd voor een korte zwemstop. In Hvar wacht onze Engelstalige gids. Zij leidt ons door het gezellige, Italiaans aandoende stadje over trappen en door steegjes en vertelt ons over de geschiedenis. Er is een kloostertje met 6 slotzusters die apart haakwerk maken van de draden van de agaveplant. Na de rondleiding verkennen we op eigen gelegenheid het gezellige stadje. Iedereen kiest weer zijn eigen restaurantje. Op weg naar de boot wordt nog een lekker ijsje gekocht. Daarna moeten we nog 6 boten "doorsteken" om bij de onze te komen, zo druk bezocht is deze haven. Op het dek bij de bar wordt bij terugkomst weer alles geëvalueerd onder het genot van een slaapmutsje.

Dinsdag. Al om 6 uur in de morgen worden we gewekt door de startende motoren. We varen van het drukke Hvar naar het rustige Bol in het zuiden van het eiland Brac. Een heerlijke wandeling in de schaduw naar de "goudkaap" of het klooster-museum behoort tot de mogelijkheden. Na al dat eten en drinken, een goed idee! Na de lunch vertrekken we naar Split. Hier wacht de Nederlandstalige gids Goron op ons. Hij leidt ons met veel humor en persoonlijke visie door de mooie stad. Het centrum van Split bestaat uit een enorm paleis, gesticht door keizer Diocletianus. In de gewelven bevinden zich nu veel souvenirwinkeltjes.

Op woensdag varen we vanuit Split weer naar het eiland Brac, maar nu doen we het plaatsje Pucisca aan in het noorden. Hier bevindt zich een opleidingscentrum voor steenhouwers, maar de vakantie is vandaag begonnen, dus een bezoek is niet mogelijk. Wel bezoeken een aantal mensen de kleine kapel waar kunstenaar Joseph Raditsch aanwezig is en een kleine expositie heeft. Op het ogenblik werkt hij aan een miniatuur van de St. Pieter. Deze wordt later aangeboden aan de paus en tentoongesteld in Rome. De steen uit Pucisca is bekend om zijn witte kleur. Het Witte Huis in Washington is van deze steen gebouwd. Na de lunch varen we richting het vaste land en doen Makarska aan Het is erg warm en drukkend, dus de meesten van ons blijven nog even aan boord. Later wordt er nog flink geshopt in de kleine kledingzaakjes en na de nodige oh's en ah's lopen daarna een aantal dames van ons, met dezelfde plastic tasjes rond. Na een heerlijk diner gaan we s'avonds

weer moe en voldaan aan boord. De lucht blijft dreigend.

En inderdaad. **Donderdag** staan we op met regen. Ook na het ontbijt blijft het nat en zwoel. Dus de bridgetafels lopen al snel vol. Intussen varen we naar het eiland Korcula met zijn gelijknamige stad. Ook na de lunch blijft het somber en regenachtig, maar toch nog 25 graden. Nog even een zwemstop en dan wacht in de namiddag alweer een plaatselijke gids. Het oude stadje is gebouwd in de vorm van een blad, met een hoofdstraat met links en rechts smalle steegjes met trappen die allemaal iets afbuigen, zodat de zeewind als het ware een koele lucht erdoor kan blazen. Airco uit de Middeleeuwen! Over de gladde natte stenen zoeken we onze weg, trappen op en af, met als middelpunt: de Kathedraal. Na de rondleiding zien we iedereen weer links en rechts op de terrasjes zitten met koffie of iets fris (met schuim).

Eddy Willems: "het is net alsof ik over de Vrijthof loop, allemaal Maastrichtenaren"! Waarop Peter Schefman: "Daar zijn ook spuitbussen voor"! In de vroege avond trekt onder klokgelui, de Sacramentsprocessie door het stadje. Indrukwekkend. Anderen bezoeken de Zwaardvechters, een middeleeuws tafereel, de strijd om een mooie vrouw. Dansende mannen en kletterende zwaarden, begeleid door trommels en trompetgeschal. We hebben genoten van deze speciale sfeer.

Vrijdag, onze laatste "volle dag" aan boord. De stralende zon is er weer en we varen naar Dubrovnik. Het zonnedeck ligt in een mum vol. We meren wat later aan dan gewend, vanwege de drukte in de haven. Met het openbaar vervoer rijden we naar de stadspoort waar we opgewacht worden door een voortreffelijke gids. Niet alleen vertelt zij over de oude gebouwen maar ook de recente geschiedenis komt aan bod, 85% van alle daken in de stad zijn in de oorlog in de negentiger jaren vernietigd. En nu 20 jaar later is alles grotendeels weer hersteld. Op de rondgang over de stadsmuren kun je heel goed de kleurverschillen in de dakpannen zien, Helaas is nog maar weinig ouds te bekennen. Een heel persoonlijk relaas over die zware tijd!

Het is erg warm en enorm druk in de stad, dus een koel drankje in de schaduw is meer dan welkom. Op eigen gelegenheid rijden we weer met de bus naar de haven.

Zaterdag, onze laatste dag, ziet er eerst niet zo rooskleurig uit. De

boot mag namelijk niet aan de kade blijven en moet een aantal uren "op anker" en dan kunnen wij er niet af. Gemor alom, maar bij het ontbijt krijgen we goed nieuws. Er is een andere aanlegplaats voor ons! Dus wie wil kan nog een bezoek brengen aan Dubrovnik en/of ergens lunchen. Wij kiezen voor beide en genieten van het prachtig uitzicht vanaf de stadsmuren.

Helaas heeft zich tijdens het middaguur een drama voltrokken. Ton Creemers is onwel geworden en kort daarna overleden. Hier schieten woorden tekort.

Stil en verdrietig hebben we samen nog enkele uren op de boot gezeten en op de bus gewacht die ons om 18 uur naar de luchthaven bracht. Gelukkig mocht Els met ons mee. Allen waren we zeer onder de indruk. Een prachtige reis met een heel verdrietig einde.

José Zwarts en Sonja Vissers

D RINKLEEDJE

Dee noets heet ene roesch gehad,
 Dee is gei christe maan;
 Want Noach heet te drouf gezat
 Veur dat ze laove kaan,
 En Christus wou gei water zien,
 Heer maakde daovan lekk're wiin.

Mer veùl te drinke da's neet good;
 En eeder kint zen maot,
 Es op en oer mer steit ten hood,
 Dan is m'in gooie staot.
 Mer zup me wie'n gezwolle beek,
 Dan deit me niks es gekkestreek.

Es, goudgeliik, et droeveblood
 Hei in eus glazer blink,
 En eeder drinker, blijegemoed,
 Zich e klein ruuschke drink,
 Wat scheelt us dat et nidoers spit
 En haat us in 't geheim verrit?

Veriert et gleeske; want et deit,
 Zoe leeg en zoe gevùld,
 Vergete 't dreuvig wereldsleid
 En alles zien vergùld.
 Wee dich versmiet, doe lekkre wiin,
 Dee is neet weerd van mins te ziin.

Dus drink mer trouw, en drink mer braaf,
 Wijl uch et wijntje smaak,
 Zoe lang tottat ger in et graaf
 Al struk'lenteere raak.
 Dao zwimelt us neet mie de kop
 En hèlt van zelles 't drinken op.

Januari 1872.
 G.D.L. Franquinet

MINDERE GODEN IN DE MUZIEK

Heitor Villa-Lobos

Heel Brazilië zou over deze titel heen vallen; hún Villa-Lobos een mindere god?! Toegegeven, de scheidslijn tussen de echt grote componisten en mindere goden is maar dun en bovendien nogal subjectiefgetrokken. Het leidt geen twijfel dat Villa-Lobos (1887-1959) de grootste componist is die Latijns Amerika heeft voortgebracht en

dat hij onsterfelijke verdienste heeft gehad voor de muziekcultuur van Brazilië en voor het muziekonderricht aan jongere generaties in dat land. En dat terwijl zijn eigen onderricht in de muziek maar zozo was. Mijn eerste kennismaking met muziek van Villa-Lobos was in de vijftiger jaren van de vorige eeuw en betrof de *Bachianas Brasileiras* no. 5. Daar komt een sopraanstem in voor die ik toen, vermoedelijk ten onrechte, associeerde met Yma Sumac, een in die tijd wereldberoemde Peruaanse zangeres die het ongelofelijke bereik van vier octaven had. Ik kom hieronder nog op dit muziekstuk terug.

Brazilië was na de eerste kolonisatie door de Portugezen lang een puur immigratieland. Heitors vader was in Spanje geboren en heette Villalobos en zijn moeder in Portugal, in beide gevallen uit ouders die zich uit armoede en uitzichtloosheid genoodzaakt hadden gezien, naar Brazilië te emigreren. Daar werd de Spaanse naam veranderd in het kennelijk meer Braziliaans aandoende Villa-Lobos. De ouders van Heitor hadden gevoel voor cultuur en deden aan muziek, zij het niet professioneel. Als kind leerde Heitor van zijn vader cello spelen en luisterde hij, terwijl hij eigenlijk in bed had moeten liggen, heimelijk boven aan de trap naar amateurmuziekuitvoeringen die zijn ouders thuis organiseerden. Brazilië maakte in die tijd grote politieke omwentelingen door. De vader werd uit zijn overheidsbetrekking ontslagen na kritiek op de toenmalige regering maar mocht een jaar later weer terugkeren. In dat jaar zat de familie min of meer ondergedoken op het platteland en daar hoorde Heitor voor het eerst volksmuziek die tot dan uit het officiële muziekleven was geweerd. Hij bleef gedurende zijn schoolopleiding en een jaartje of wat mislukte

universitaire studie spelen in bioscoop- en theaterorkestjes en voorzag daarmee na de plotselinge dood van zijn vader in zijn levensonderhoud. Hij spaarde er zelfs van en maakte in 1905 een eerste reis naar het Amazonegebied waar hij zich nog meer verdiepte in de muzikale folklore. Een jaar later zou er nog eens zo'n reis, nu naar het zuiden, volgen. De derde reis, nog eens het onmetelijke Amazonegebied in, vond plaats in 1912. Inmiddels was er nog een halfslachtige poging tot officiële muziekstudie maar eigenlijk bleef Villa-Lobos autodidact die uit de eigen volksmuziek en de hem bevallende Europese muziekrichtingen een eigen uniek mengsel brouwde. Dat ging het steeds beter doen. Tijdens de Eerste Wereldoorlog maakte hij kennis met Darius Milhaud, zie Courrier mei 2016, die secretaris was van de Franse ambassadeur in Brazilië. In de twintiger jaren kwam dit goed van pas toen Villa-Lobos twee maal langere tijd in Parijs verbleef, waar hij de hele culturele fine fleur van die tijd ontmoette. Na dat tweede bezoek keerde hij in 1930 terug als componist van internationale faam die vanuit de hele wereld opdrachten kreeg, ook voor de filmindustrie.

Brazilië kreeg in dat jaar na een militaire coup een enigszins fascistoïde bewind naar de mode van die tijd, maar lang niet zo wreed en bloed-dorstig als in Duitsland, Spanje en Italië.

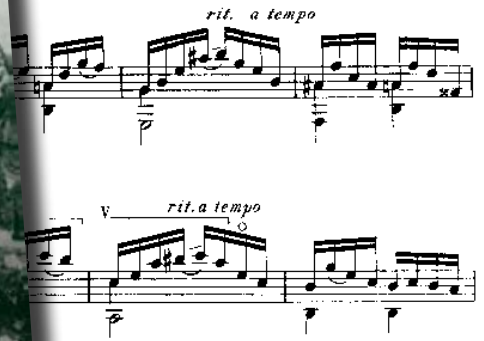
Villa-Lobos ging mee in die nationalistische stroming door het steeds verder ontwikkelen van een Braziliaanse stijl in zijn eigen muziek, maar ook door extra aandacht te besteden aan het muziekonderwijs op school. Hij bedacht zelf een muziklessysteem en componeerde daar ontelbare gemakkelijk zingbare koorwerken voor waarin die kinderen spelenderwijs de eigen muzikidentiteit moesten leren kennen. Villa-Lobos werd in Brazilië door zowel oudere als jongere generaties op handen gedragen en gaandeweg steeds meer beloond met officiële functies. Zo werd hij voorzitter van een commissie die de definitieve versie van het Braziliaanse Volkslied moest vaststellen.

Al die bezigheden hielden hem niet af van het componeren van een ongelofelijk groot en veelzijdig oeuvre dat meer dan 2000 werken zou bevatten. Een enkele keer was het publiek niet meteen positief over een nieuw werk maar daarvan raakte Villa-Lobos niet van zijn stuk. Ik ben gewoon te goed voor ze, was een keer zijn laconieke commentaar op boegeroep.

In de dertiger jaren en de jaren na de Tweede Wereldoorlog tot medio vijftiger jaren bereisde Villa-Lobos de hele wereld. Bijna elk voorjaar verbleef hij een poos in Parijs. Hij leerde overal de grote topsolisten

H. Villa-Lobos

kennen zoals Arthur Rubinstein die hem aanzette tot het schrijven van pianomuziek en de beroemde gitarist Andrés Segovia voor wie hij een prachtige reeks van *Twaalf Etudes* componeerde. Villa-Lobos speelde naast cello zelf ook gitaar, trouwens ook klarinet. Latere virtuozen als John Williams en Julian Bream zouden de grote pleitbezorgers van deze gitaarmuziek worden. De laatste is daar op YouTube volop mee te beluisteren.

In veel van zijn orkestwerken bezingt Villa-Lobos de schoonheid van zijn land. Titels als Oorsprong van de Amazonerivier en Dageraad in een Tropisch Woud zeggen genoeg. Daarnaast zijn er twaalf symfonieën met titels die nu eens verwijzen naar het schitterende landschap, dan weer naar de nogal roerige geschiedenis van Brazilië. Allemaal heel kleurrijke, niet "moeilijke" muziek.

Uit één bron putte Villa-Lobos nooit, die van de atonale ofwel seriële muziek. Dat werd hem, ook in eigen land, door would be modernisten wel kwalijk genomen maar voor Villa-Lobos moest muziek meteen toegankelijk zijn. Zoals gezegd, componeerde hij in alle genres. Hij gebruikte daarbij uiteen lopende instrumentale bezettingen, ook als het werken betrof die in een reeks van vele jaren onder eenzelfde titel werden uitgegeven. Bijvoorbeeld de stukken die *Choros* hetten, hetgeen klaagzang betekent, waren nu eens voor orkest geschreven, dan weer voor kamermuziekbezettingen van diverse omvang, in beide gevallen al dan niet met een vocale partij erbij, of als liederen met pianobegeleiding. Hetzelfde gold voor de *Bachianas Brasileiras*, hierboven al genoemd. Daar zijn er negen van, tussen 1930 en 1945 geschreven. De titel Bachiana lijkt moeilijk verklaarbaar. Maar het helpt als we weten dat Tsjajkovski zijn vierde orkestsuite waarvan elk deel op een klein pianostukje van Mozart was gebaseerd, Mozartiana noemde en dat Glazoenov, een andere Rus, Chopiniana componeerde, eveneens een orkestsuite met ditmaal bewerkingen van composities van Chopin. In beide gevallen is de oorsprong gemakkelijk te horen, maar dat geldt niet voor die Bachianas. We weten dat Villa-Lobos enorm van Bach hield, maar letterlijke citaten van diens muziek horen we niet of nauwelijks. Het ging er meer om dat in Braziliaanse muziek, ook al was het straatmuziek, harmonie en contrapunt uit de Barok à la Bach konden worden toegepast. Misschien was ook een zekere analogie met de Brandenburgse Concerten de inspiratiebron. Bach schreef die voor orkest, waarin de diverse instrumentalisten nu eens een solopartij voor hun rekening nemen dan weer in de begeleiding

meespelen als een ander solistisch aan de beurt is. Vele tijdgenoten van Bach deden het ook zo en latere componisten hebben dit genre tot op heden eveneens beoefend.

De vijfde Bachianas Brasileiras, heel beroemd, is voor sopraan en zes of acht celli. Die spelen in wisselende maatsoorten guirlandes van zestiende noten, heel strak en mooi meerstemmig, waarboven de sopraan vocaliserend, dus alleen de klinker a zingend, in wijde cantilenen zweeft, een enkele keer onderbroken door het volgen van een groepje van vier zestiende noten of het daar poliritmisch tegenin zingen van een triool. Het wordt te technisch! Maar wie op YouTube de muziek met meelopende partituur volgt, ziet wat hier bedoeld is. Als het goed is raakt de luisteraar in de ban van deze geheimzinnige natuurmuziek. Bij mij is dat vanaf die eerste keer luisteren, heel lang geleden, nog steeds het geval.

Jan Jansen

HONGKONG

Vijf cola tics en enige glazen bier hadden gemaakt dat hij het leven van de zeer vrolijke kant bekeek. Geen relletjes, geen oorlog, niets kon hem meer deren. Hij zag alles door de roze bril van de dronkeman. Zingend, terwijl lantaarns en huizen gezellig heen en weer zwaaiden, liep hij door de straten van de stad waar hij placht te leven, te slapen en te eten. Aan eten dacht hij toen ook, maar zo ver kwam hij niet. Want een diender versperde hem de weg en nam hem ter ontzuivering mee en maakte proces-verbaal op. En schreef daarin dat de verdachte op zijn, verbalisante, vraag waar hij heenging, als niet terzake dienend antwoord gaf: "Naar Hongkong".

Nu was, zoals iedereen met enige ontwikkeling dient te weten, Hongkong de Britse kroonkolonie aan de zuidkust van China, met een van de grootste natuurlijke havens ter wereld. En als iemand zegt, dat hij daar naar toe moet, terwijl hij onvast ter been door de straten loopt...nou ja, zeg dan zelf..

De kantonrechter vond het een geheide zaak.

"Je had nogal gedronken, hè", vroeg hij.

"Och, dat ging nogal Edelachtbare", deelde de verdachte mee.

"Maar man, je had nota bene vijf cola met cognac en vijftien glazen bier op. Dat is nogal wat".

"Ik vond anders dat het nog wel ging", hield de man voor het hekje vol.

"Maak het hem nou een beetje", kwam de kantonrechter gemoedelijk. "Je wilde nota bene naar Hongkong".

Op het gezicht van de verdachte tekende zich verbazing af. Het werd een vraagteken.

"Is dat zo gek", vroeg hij toen.

"Nee, we zullen zeggen dat het normaal is dat iemand naar Hongkong wil".

"Ja maar Edelachtbare, ik had honger".

"Dan hoef je toch niet naar Hongkong", vond de kantonrechter.

De verdachte begreep het niet erg.

Hij keek vragend naar de officier van justitie en daarna naar de griffier.

Ja, Hongkong", zei de officier van justitie en het klonk als een kanonschot.

De griffier zei niets, want hij voert slechts de pen.

"Maar dat is toch gewoon een Chinees restaurant", zei de verdachte "en ik had zin in nasi goreng".

Op het gezicht van de kantonrechter verschenen lachrimpeltjes; toe zelfs een glimlach. De officier van justitie rommelde nerveus in zijn papieren; daar ging zijn bewijs. De griffier verborg een brede glimlach achter zijn bef.

"Maar je was toch wel dronken", wilde de Kantonrechter voor alle zekerheid weten.

"Jawel, Edelachtbare", zei de verdachte, "maar ik drink nu niet meer".

"Dat is dan maar goed ook. Vijftien euro boete voor deze keer".

"Dank u wel, Edelachtbare", zei de veroordeelde.

Toen draaide hij zich om en liep zeer vast ter been de zaal uit. Misschien toch met een spijtig gevoel, want vijftien euro betekent een keer eten in Hongkong.

Leo Sins

Toetsenbord

De computertoetsenborden van tegenwoordig werken eigenlijk niet anders.

U drukt op de " -toets en daarna op de **e**. Het teken **ë** verschijnt
Handig om te weten toch?

Dus een ` met een *a, e, i, o, u, of y*, geeft respectievelijk een *á, é, í, ó, ú, of ý*.

Een ˆ met een *a, e, i, o, u, of y*, geeft respectievelijk een *ä, ë, ï, ö, ü, of ÿ*.

Een ` met een *a, e, i, o of u*, geeft respectievelijk een *à, è, ì, ò, of ù*.

Een ^ met een *a, e, i, o of u*, geeft respectievelijk een *â, ê, î, ô, of û*.

Een ~ met een *a, o of n*, geeft respectievelijk een *ã, õ, of ñ*.

TABEL	Gloeilamp	LED-lamp	Spaarlamp	Halogeenlamp
Wattage	25W	4W	5W	18W
Lumen	220 lm	300 lm	270 lm	204 lm
Wattage	40W	6W	8W	28W
Lumen	415 lm	500 lm	430 lm	370 lm
Wattage	60W	10W	12W	42W
Lumen	710 lm	810 lm	741 lm	625 lm
Wattage	75W	12W	15W	53W
Lumen	930 lm	1055 lm	970 lm	835 lm

COURRIER

28^e jaargang nummer 8

september 2017

Redactie:

Lou de Sterke, *eindredacteur*

majolo.sterke@ziggo.nl

Jan Jansen, *lid*

jwjansen.1@home.nl

Michiel Janssen, *technische opmaak*

michja@hetnet.nl

Fotografie, illustraties:

John Courtens, *Michja*.

Kopij voor oktober-nummer 2017:

t/m vrijdag 22 september 2017, 18.00 uur inleveren,

via e-mail naar:

redactieredoute@outlook.com

Bestuur:

Gerard Walraven, *voorzitter*

gm-walraven@home.nl

Henri Albersen, *penningmeester, vicevoorzitter*

henrialbersen@kpnmail.nl

Truus Ruijpers, *secretaris*

mail@truusoomen.nl

Vacature, *2e secretaris*

John Courtens, *lid*

courtens@home.nl

Marlies Smits-Ummels, *lid*

marlies.smits@home.nl

Lou de Sterke, *lid*

majolo.sterke@ziggo.nl

Adres secretariaat: Postbus 2023

6201 CC Maastricht

Telefoon:

0032 89 47 25 96

E-mailadres Société Redoute:

redoute@live.nl

Website:

www.societeredoute.nl

Bankier:

ABN AMRO Maastricht rek.nr. 44.73.50.501

t.n.v. Société Redoute

IBAN nr. NL32ABNA0447350501 / BIC nr. ABNANL2A

Druk:

Houx Digiprint Maastricht

VAN DE REDACTIE

- Sinds enige tijd plaatst de redactie in de Courier nostalgische, Maastrichtse verhalen van, afwisselend, Guill. Franquinet en Tilly Jongen-Schijns. Graag willen we van de lezers vernemen, of dit al of niet gewaardeerd wordt. Uw reacties kunt

u mailen naar:

majolo.sterke@ziggo.nl Uw meningen, opmerkingen of kritiek nemen wij graag ter harte.

- Leden moeten hun adreswijzigingen, nieuwe telefoonnummers en gewijzigde e-mailadressen doorgeven aan het secretariaat. Indien gewenst kunnen deze wijzigingen in de Courier vermeld worden. Daartoe deze gegevens mailen aan de redactie; **majolo.sterke@ziggo.nl** of **redactieredoute@outlook.com**.

- Bij het secretariaat komen regelmatig e-mails als onbestelbaar retour, daarom wordt u verzocht om uw mailbox regelmatig te ledigen. Ook kan het zijn dat uw juiste mailadres niet bekend is. Op de ledenlijst kunt u controleren of uw vermelding correct is. Correcties kunt u doorgeven **via redoute@live.nl**

Inhoudsopgave:

- Laatste herinnering!! blz.05
- Informatie over de najaarswandeling op 26 oktober staat op blz.06
- Nieuws van en voor leden staat op blz.10
- Een verslag van het Zomerfeest is te lezen vanaf blz.11
- Een nostalgisch verhaal van Tilly Jongen over de 'September Kèrmes' staat op blz.18
- Jan Jansen bespreekt Ralph Vaughan Williams, te lezen vanaf blz.19
- Leo Sins over 'les amoureux' op blz.26
- Musiconlogica.... blz.28

Inschrijfformulier voor najaarswandeling bijgevoegd.

LdS

RECTIFICATIE: In het In Memoriam voor Ton Creemers in de vorige Courier, is een storende fout ontstaan. Ook in de aanhef had de naam van Ton met dubbele **e** vermeld moeten worden. **Ton Creemers**
Onze excuses hiervoor.

AGENDA:KOMENDE EVENEMENTEN EN ACTIVITEITEN

September

- zondag 10 12 uur Koffiecontact.
zondag 24 14.45 uur Najaarsevenement in het
Koetshuis te Rijckholt

Oktober

- zondag 8 12 uur Koffiecontact.
Donderdag 12 8 uur dagtrip naar Leuven,
vertrek vanaf de Geusselt.
donderdag 26 13.30 uur. Start najaarswandeling te Mechelen.

November

- zondag 12 12 uur Koffiecontact.
zondag 19 S.R. Bridgedrive.

December

- zondag 10 Kerstviering.

2018

februari

- vrijdag 2 Opera Luik, Carmen.
Onvoldoende deelname, dus gaat niet door!!

Zoals wij eerder berichtten, bereiden wij een nieuw fotoboek voor. Begin oktober van dit jaar hebben wij gepland om dat nieuwe "smoelenboek" af te ronden.

Daarvoor zijn nog een aantal activiteiten nodig.

Wij als redactie letten erop dat ook de jongste aanwas in het fotoboek komt te staan.

Maar van jullie verwachten wij ook activiteit.

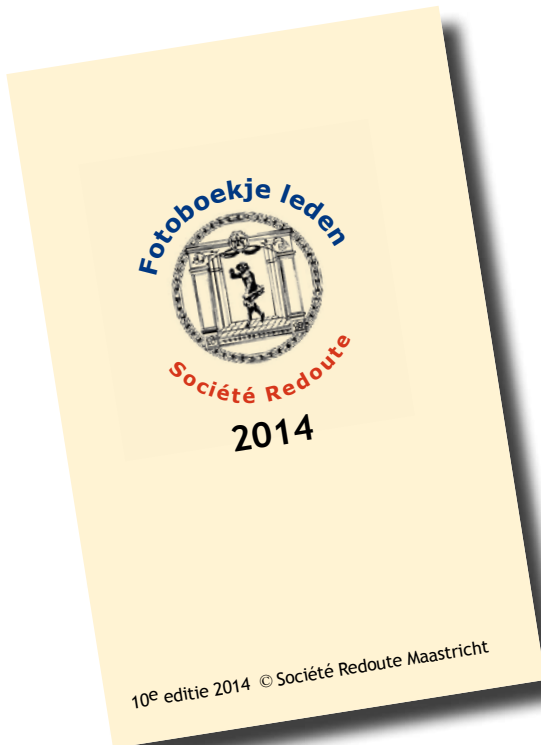
Wie er om welke reden dan ook op andere wijze in wil staan moet tijdens een koffiecontact ervoor zorgen dat Hans Lugger een nieuw statieportret van u kan vervaardigen.

Het lijkt nog ver weg maar realiseert u zich dat er feitelijk nog maar één relevant koffiecontact is n.l. zondag 10 september.

Extra attentie vragen wij aan diegenen waarvan de status is veranderd omdat de partner er niet meer is.

Wij hopen dat allen die het aangaat zich melden.

Het fotoboek gaat daarna weer een hele tijd mee voordat een nieuwe versie over drie tot vier jaar weer verschijnt.

2017

Wandeling Société Redoute donderdag 26 oktober 2017

Om te voorkomen dat meerdere Redoute-activiteiten te dicht op elkaar komen te liggen, hebben wij onze wandeling verschoven naar een later moment dan U van ons gewend bent. De Najaarswandeling zal ditmaal worden gehouden op donderdag 26 oktober. De wandeling zal starten in Mechelen, is 10 km lang en wordt in twee, ongeveer gelijke gedeelten gelopen. Voor bijna iedereen zal het een onbekende route zijn. Het wordt een zeer verrassende wandeling door landerijen met mooie vergezichten. Het aantal hellingen is beperkt en zijn matig en zijn in principe niet steil.

Vanaf de kerk in Mechelen lopen we oostwaarts richting Vijlen. Het wordt "een smalle wandeling". Via smalle paden, grotendeels niet toegankelijk voor ander verkeer komen we in "het hoogste bergdorp van Nederland". Hier, in Taverne Oud Vijlen, hebben we de koffiepauze met vlaai en vanaf het terras een fantastisch uitzicht over het Limburgs heuvelland.

Ook na de pauze gaat de wandeling verder over smalle weggetjes met weids uitzicht, maar zonder verkeer. Via de achterdeur komen we

Voor het diner moet U een aantal keuzes maken. Daarbij kunt u ook uw wensen in verband met allergieën of dieet aangeven. U wordt verzocht het inschrijven bij voorkeur te doen via de website. Maar diegenen die geen computer of internet hebben, kunnen ook inschrijven door het opsturen van het volledig ingevulde inschrijfformulier dat als bijlage bij deze Courrier is gevoegd.

De kosten bedragen:

- voor de wandeling (inclusief koffie/thee met vlaai) € 5,00
- voor het diner € 25,50.
- Voor beide samen dus € 30,50.

Let op, uw inschrijving is pas definitief als de penningmeester het bedrag op zijn rekening heeft staan, en **de deadline is zondag 8 oktober.**

Vergeet dus niet dat aanmelding alleen geldig is door te betalen. Voor de planning houden we alleen rekening met de aantallen zoals door de penningmeester aan de hand van de betalingen wordt opgegeven. Hierbij is de volgorde van betalen bepalend.

Met nadruk willen er op wijzen dat veranderingen, respectievelijk aan- of afmeldingen, in geen geval door de leden zelf aan het restaurant mogen worden doorgegeven. Hiervoor moet U contact opnemen met de penningmeester van de Société: Henri Albersen tel: 043-363 07 49 Indien deze niet bereikbaar is dan met een der leden van uw wandelcommissie:

Peter Niesten: 043-343 468 6

Wiel Birkhölzer: 045-405 415 7

Op de wandeldag zelf is de wandelleiding bereikbaar op GSM 06 - 42 86 72 11

We wensen ieder opnieuw een gezellige en sportieve dag toe.

Menukeuzes:

Voorgerecht, keuze uit:

Krachtige heldere bouillon met bospaddenstoelen
óf

Vleespastei uit Aubel met pompoenchutney

Hoofdgerecht, keuze uit:

Lende van 'Ulvender Varken' met Limburgse mosterdsaus
óf

Zeebaarsfilet met mediterrane-saus

Beide vergezeld van groente- en aardappelgarnituur

Nagerecht:

U hoeft niet te kiezen, iedereen krijgt: 'Herfst-Snuutzerei'
van der Chef'

We wensen ieder een gezellige en sportieve dag toe.

NIEUWS VAN EN VOOR LEDEN NIEUWS VAN

DANKJEWEL

Bedankt voor de felicitaties en goede wensen bij gelegenheid van mijn 90ste verjaardag, alsmede het prachtige boeket dat ik mocht ontvangen !

Met hartelijke groet,

Thea Jansen

SOCIÉTÉ REDOUTE ZOMERFEEST 13 AUGUSTUS 2017.

Het Zomerfeest, als traditioneel onderdeel van onze jaar-activiteiten, was ons de vorige keer prima bevallen, zodat we ons weer vroeg aanmeldden.

Toen we echter de laatste week alleen druilerige beelden op TV zagen van campinggasten in de omtrek, gingen we toch even twijfelen aan de naam ZOMERfeest.

Nog eerder dan de weerberichten beloofden, werd het plotseling mooi weer. Dit kan geen toeval zijn...

We arriveerden met velen tegelijk en op de parkeerplaats begon al meteen de grote begroetingsceremonie.

Butte Aux Bois bleek een forse renovatie te hebben ondergaan. Er was een modern ogend nieuw bouwdeel toegevoegd. Maar ons Zomerfeest was als van ouds gepland in de vertrouwde Napoleonzaal met aangrenzend buitenterras.

Om 16.00 uur waren we nagenoeg compleet aanwezig en werden we onder een zomerse hemel ruimschoots vergast op allerlei drankjes met bittergarnituur op het gezellig ingerichte terras. Dat er meteen vanaf het begin al goed geschonken werd, bleek goed aan te slaan.

Onze Redouters weten er goed raad mee.. Ik zag weinig geheelonthouders. Het aantal deelnemers (95) was wat minder dan vorig jaar.

De voorzitter hield omstreeks 17.00 uur zijn openingspeech waarbij hij even terugblikte op de achterliggende gebeurtenissen en attendeerde op de komende evenementen, welke de activiteitencommissies weer voor ons in petto hebben. Met een toast met bubbels door- en op ons allen verklaarde hij ons samenzijn formeel voor geopend.

De organisator, John Courtens, was druk in de weer met het maken van de foto's, zodat we onze Courrier en deze tekst kunnen verluchtigen met de vrolijke gezichten van de aanwezige figuranten.

Alsof we ons al heel lang niet meer gezien hadden, zo werd er geanimeerd gebabbeld, terwijl de obers hun uiterste best deden.

Rond 18.00 uur werden we uitgenodigd aan tafel voor een heerlijk diner. De gebruikelijke tafelindeling van oneven aantallen zorgde er voor, dat men nieuwe tafelburen leerde kennen.

Net als vorig jaar konden we weer genieten van de livemuziek van het Belgische trio " De muzikanten van de keizer" dat, nu onder een

nieuwe naam " De Muze ", de dansmuziek verzorgde.

Een puntje om op te letten vind ik toch vaak de geluidsboxen, welke voor een te hoog geluidsniveau zorgen. Een decibel-begrenzer lijkt me geen overbodige eis.

Alhoewel de gemiddelde leeftijd van de aanwezigen niet gedaald was ten opzichte van vorig jaar, werd de dansvloer nog altijd goed bezocht. Het lijkt duidelijk, dat een dansje op z'n tijd onze biologische leeftijd aanmerkelijk lager houdt dan ons paspoort aangeeft.

We moesten het deze keer doen zonder een optreden van eigen talenten. De vorige keer werd er nog het Maastrichts volkslied voor-geblazen door onze voorzitter en de voorlaatste keer hadden we een gelegenheids-koor van eigen leden, dat een compilatie zong van bekende meezingers. Benieuwd of de organisatie voor volgend jaar weer iets origineels weet te bedenken om ons mee te verrassen.

Uit bijgaande foto's blijkt, dat er volop genoten werd en dat is voor de organisatie een bewijs, dat we het volgend jaar weer graag uitkijken naar de aankondiging van "ONS ZOMERFEEST".

Paul Cuijpers.

SEPTEMBER-KÈRMES.

E Batteräöfke vaan e jaor of tien
góng naor de kèrmes tow,
zien sent hiel stevig in zien voes
heer wis zjus wat heer wouw.

De dreimeule intrèsserde häöm neet
allein de brandweeroto voont heer sjiek
dee roeje, mèt lèdder en kopere bel
die kloontk toch wel magnefiek.

Meh nein, heer voont zien eige te groot
de bóts-otoos waore zie leve
dat voont heer 't fijnste vaan allemaol
dao kos heer zien lèste sent aon geve.

Heer zaot dao wie 'ne ginneraol
Mèt e straolend geziech, heer genoot
Mèt ein hand heel heer 't stuur steveg vas
En e bitsje verkramp ziene voet.

Nao de zoevöölste rit en de lèste munt
Zien de sent op. 't Is gedoon,
E bitteke spieteg steit heer dan op,
't is tied um naor hoes touw te goon.

En 's aovends in bèd, druimp heer nog devaan,
En wèt, de kèrmes is noe veurbij,
Meh lang ligk heer dao neet wakker vaan'
't is jammers toch gaw weer mei.

Tilly Jongen-Schijns

MINDERE GODEN IN DE MUZIEK

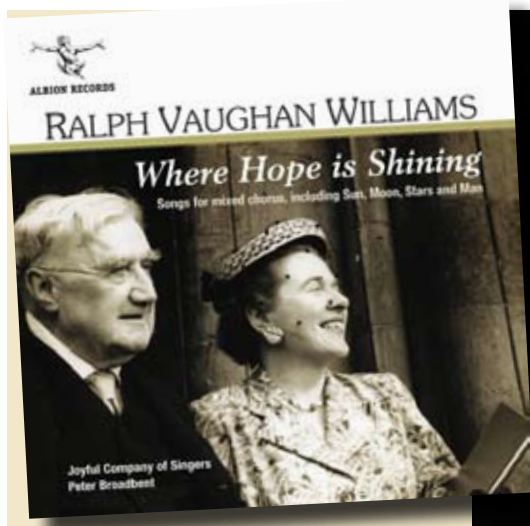
Ralph Vaughan Williams 1872-1958

Een verre voorvader schoof eind 18^e, begin 19^e eeuw zijn tweede voornaam Vaughan door naar de achternaam Williams. Kennelijk kon dat en de nakomelingen lieten het zo. Ettelijke generaties Vaughan Williams hadden prestigieuze functies in kerk, advocatuur en rechterlijke macht. De vader van Ralph, de Eerwaarde Arthur Vaughan Williams was predikant in de Anglicaanse Kerk en de moeder stamde uit de vooraanstaande familie Wedgwood, die van het porselein. Ze was ook een nichtje van de beroemde Charles Darwin. De atmosfeer in het welgestelde gezin waarin Ralph opgroeide was progressief en tolerant. Toen de jonge Ralph zijn moeder eens iets vroeg over het toen zeer controversiële boek van Darwin, *On the Origin of Species*, zei ze, de Bijbel zegt dat God de wereld in zes dagen heeft gemaakt. Oudoom Charles denkt dat het langer heeft geduurd, maar daar moeten wij ons niet druk over maken, want, hoe het ook gegaan is, het blijft wonderbaarlijk.

De familie woonde in het graafschap Gloucestershire, zuidwestelijk Engeland, even onder Bristol, maar verhuisde na de plotselinge dood van de vader, Ralph was toen drie jaar, naar een huis van de familie Wedgwood in Surrey, een klein graafschap ten zuiden van Londen. Daar kreeg Ralph pianoles van een ongehuwde tante, zoals we dat ook zagen bij Saint-Saëns en Skrjabin, zie Courriers van februari '15 en juni '17, maar in tegenstelling tot deze twee had Ralph niet veel met de piano. Een jaar later zou hij veel meer plezier beleven aan zijn vioollessen.

Als 11-jarige ging hij naar kostschool en vier jaar later naar vervolgonderwijs waar men zijn verdere muzikale ontwikkeling aanmoedigde. In 1890 begon Vaughan Williams muziek te studeren aan de Royal College of Music (RCM) in Londen waar onder anderen Hubert Parry zijn docent was. Parry is tot op heden bekend van zijn onsterfelijke *Jerusalem* dat we elke jaar, uit volle borst meegezongen door de zaal, horen tijdens de Last Night of the Proms. Vaughan Williams verafgoedde Parry die hem ooit zei, schrijf koormuziek zoals het een

Adeline en Ralph

Gustav Holst en Ralph

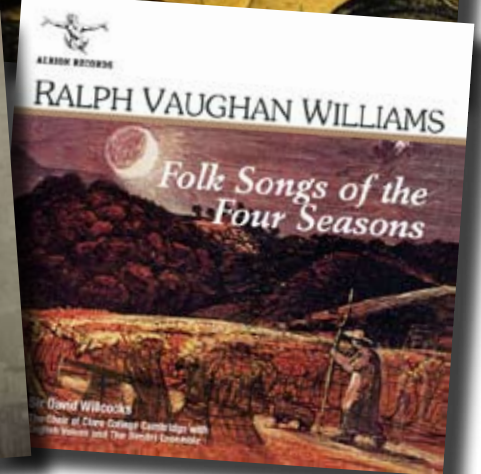
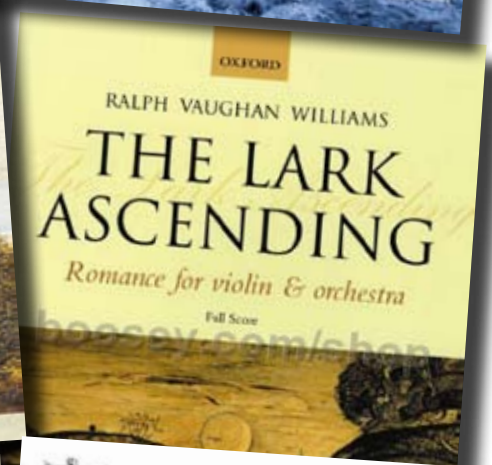
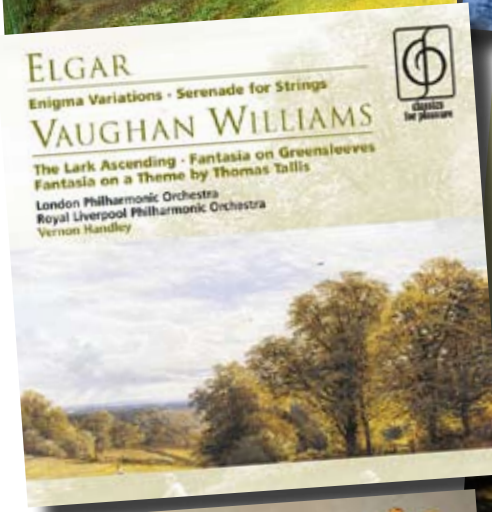
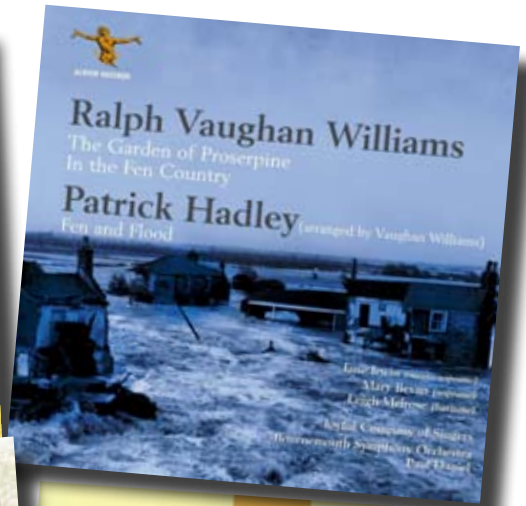
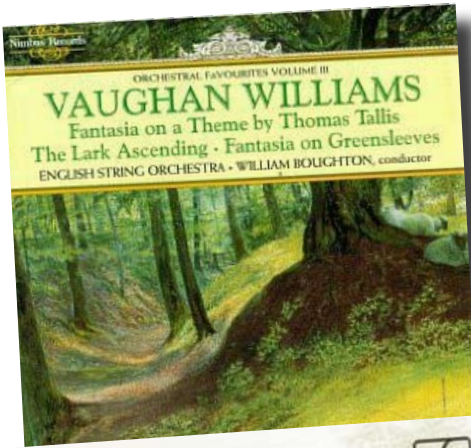
Engelsman en een democraat betaamt. Leerlingen van Parry zouden daar volgens Vaughan Williams inderdaad goed aan doen, om recht te doen aan de Engelse koortraditie die vanuit de 16e eeuw met Tallis, zie hieronder, in één lijn doorloopt naar Parry. Parry, zegt hij, heeft ons die toorts doorgegeven en wij moeten hem brandend houden.

Een andere docent is de ook nu nog bekende Charles Villiers Stanford, een Ier met het daarbij horende temperament. In de loop der jaren was Stanford nogal conservatief geworden. Hij had een grote voorliefde voor de Duitse muziektraditie met Brahms en Wagner. De moderner georiënteerde Vaughan Williams liet, meer dan andere studenten durfden, duidelijk blijken, daar niets van te moeten hebben en zo was de relatie docent-leerling nogal eens stormachtig. Toch had Stanford waardering voor zijn leerling en hielp hem onder meer zijn onhandige orkesttechniek te verbeteren.

Om zijn familie die niet zo overtuigd was van zijn muzikaal talent te plezieren bezocht Vaughan Williams tussendoor drie jaar het Trinity College van Cambridge en studeerde daar muziek en geschiedenis. Daarna rondde hij op het RCM zijn opleiding af. In die laatste jaren was zijn vriendschap met medestudent Gustav Holst, zie Courier februari '16, van enorm belang. Zij recenseerden elkaars werk met wederzijds respect en toch kritisch. Vaughan Williams zou later zeggen dat die vriendschap voor hem meer betekend heeft dan heel die officiële studie.

Zijn eerste jaren als componist brachten nauwelijks iets op. Hij deed er van alles bij. Zijn betrekking als kerkorganist, voor £ 50,00 per jaar, was de enige die Vaughan Williams in zijn lange leven heeft gehad. Hij had er een hekel aan, maar hield het vier jaar vol en deed kostbare ervaring op door de gedwongen samenwerking met een kerkkoor. Verder verdiende hij iets met het schrijven van muziekartikelen. In 1903-04 begon Vaughan Williams Engelse volksliederen te verzamelen zoals jonge componisten in andere landen (Brazilië, Hongarije, Rusland, Spanje, Tsjechië) dat ook deden. Hij ging die muziek, of liever de vormgeving van die muziek gebruiken in zijn eigen composities. Dat samen met zijn liefde voor de muziek die aan de koningshoven van de Tudors en Stuarts (16e eeuw) heeft geklonken, zou steeds meer richting gaan geven aan de muzikale stijl van Vaughan Williams.

Er was nog één verfijning nodig en die zou Vaughan Williams in Parijs vinden en wel bij de drie jaar jongere Maurice Ravel. Ravel nam altijd maar weinig leerlingen aan en stond bekend als een uiterst veeleisende

leermeester. Niet veeleisend wat de theoretische beheersing van het vak aangaat maar wel wat betreft de ontwikkeling van de eigen muzikale persoonlijkheid. Ravel zei over Vaughan Williams, dit is mijn enige leerling die niet mijn muziek schrijft. Dat was een compliment. Gedurende drie maanden in de winter 1907-1908 werkte Vaughan vier of vijf keer per week enkele uren met Ravel. Zijn muziek werd er helderder en scherper door. Zelf zou hij zeggen dat Ravel hem heeft geholpen te ontsnappen aan de zware "Teutoonse" manier van contrapuntisch componeren.

In de jaren daarna tot het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog rees de ster van Vaughan Williams. Op grote regionale muziekfestivals had hij succes met zijn indrukwekkende Eerste Symfonie, *A Sea Symphony* die als enige van zijn negen symfonieën een grote koorpartij bevat, en de *Fantasia on a Theme by Thomas Tallis*. Dit laatste werk is een prachtige synthese van de oude muziek van Tallis, grondlegger van de Anglicaanse kathedraalmuziek in de zestiende eeuw en de muziekstijl van vier eeuwen later. Recensenten wisten niet wat ze hoorden, of iets heel ouds of iets helemaal nieuws. Het stuk is geschreven voor dubbel strijkorkest en strijkkwartet en klinkt door het haasje over van de twee orkestgroepen en het kwartet machtig mooi.

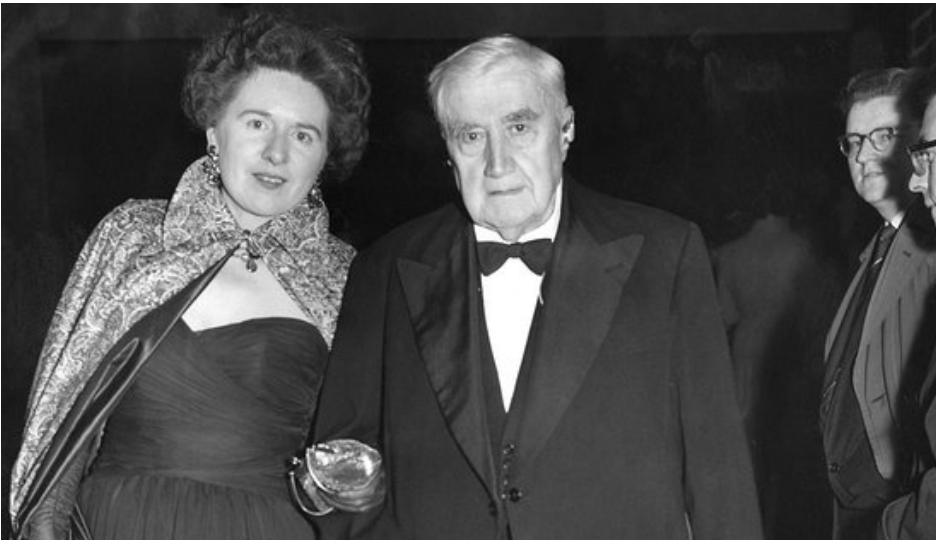
Het resultaat van Vaughan Williams' spitten in oude volksmuziek vinden we in de onweerstaanbaar leuke *English Folksong Suite* en *The Running Set*. De typisch Britse liefde voor de natuur klinkt in het zeer beroemde *The Lark Ascending* waarin de leeuwerik kwinkelerend tot grote hoogten stijgt en ook in de Derde Symfonie met de naam *A Pastoral Symphony*. Een deel van de inspiratie voor dit laatste werk vond Vaughan Williams die als 42-jarige dienst had genomen, in Noord-Frankrijk tussen de loopgraven. In de lente- en zomermaanden zongen tijdens gevechtspauzes de vogels boven de bloeiende velden met klaprozen alsof er niets aan de hand was. Maar de luisteraar hoort in het ver verwijderd requiem en in de woordloze klacht van de sopraan dat er wel degelijk iets aan de hand was. In groot contrast hiermee staat het stadsgewoel van *A London Symphony* met rammelende karren, roepende kooplui, straatliedjes en de Big Ben op harp. Dat was de Tweede Symfonie. De eerste drie symfonieën hadden dus namen. De volgende kregen nummers, vier tot en met negen. Vaughan Williams verdient ook onsterfelijkheid met het aan de vergetelheid ontrukken van Green Sleeves in zijn *Fantasia on Green*

Sleeves. Dat was de naam van een bloedmooie doch niet onberispelijk levende dame in het Engeland van de zestiende eeuw. De legende zegt dat Hendrik de Achtste de componist ervan was. Latere musicologen, de droogkloten, wijzen op iets Italiaans in stijl en structuur van het lied en die invloed was in de tijd van Hendrik de Achtste nog niet tot Engeland doorgedrongen. Maar om bij de Italianen te blijven, si non è vero, è ben trovato. En het blijft een wereldmelodie, de volmaakte verklanking van de Renaissance:

Jan Jansen

Ralph Vaughan Williams
1872 - 1958

LES AMOUREUX

Tien jaar lang was ze getrouwd, toen haar man uit het leven stapte.

Op een avond haastte hij zich om thuis te komen. Het resultaat was, dat hij er nooit meer kwam. Hij verkeek zich op de snelheid van een auto en nadat de brokstukken waren opgeruimd, bleek zijn vrouw weduwe te zijn geworden. Haar verdriet was fel en hevig. En snel voorbij. Omdat zij zich eenzaam voelde, besloot ze uit te kijken naar een nieuwe levenspartner. Behalve van het feit dat er meer vrouwen dan mannen zijn, had ze ook last van enige onaantrekkelijkheid. Daarom duurde het even. Maar tenslotte vond ze iemand.

Zoekt men op jeugdige leeftijd zijn levenspartner met het hart, op gevorderde leeftijd gaat het verstand de boventoon voeren. Toen de weduwe dan ook in de gaten kreeg dat haar uitverkorene – en laten we hem maar Jakob noemen – behalve háár diep in de ogen, ook zeer diep in het glaasje keek, maakte ze het uit. Terecht, zal men zeggen. Want wie kent niet het edele lied: “Vader toe laat dat nou”. Nu was Jakob nog wel geen vader, maar de weduwe dacht kennelijk dat voorkomen beter is dan genezen.

Jakob was verdrietig. En na enkele glaasjes werd zijn verdriet nog intenser, nog heviger. Zijn verlangen naar de weduwe groeide zo erg, dat hij het niet meer kon bedwingen en naar haar woning toog. Daar verkondde hij met luider stem, dat hij van haar hield en ter wille van haar nooit meer zou drinken, nooit meer hoor je! En dat hij naar binnen wilde. De weduwe hield zich echter Oost-Indisch doof en de knip op de deur.

Wat toen gebeurde, beschreef de officier van justitie in de dagvaarding als opzettelijke en wederrechtelijke vernieling van zes, althans een aantal ruiten.

Jakob had aandachtig geluisterd.

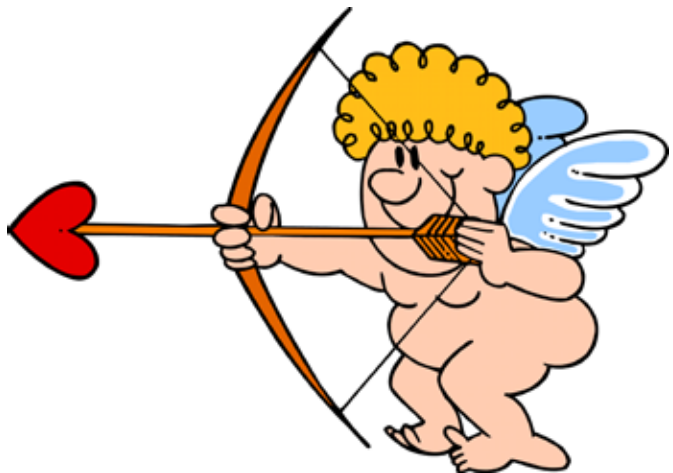
“Klopt”, zei hij toen de officier klaar was.

“Wat klopt”, wilde de politierechter weten.

“Zes ruiten”, antwoordde Jakob, “precies zes”.

"En heb jij die kapot gegooid", vroeg de politierechter.
"Allicht", kwam Jakob, "ik was furieus".
"Dat heb ik gemerkt". De politierechter keek Jakob streng aan.
"Maar dat mag niet, dat weet je toch wel".
Jakob haalde zijn schouders op in een gebaar van: wat wil je.
De officier wilde negentig gulden of vier dagen.
"Nou Jakob, wat zeg je ervan", informeerde de magistraat.
"Het is veel Edelachtbare", vond Jakob.
De edelachtbare rekende hem voor Dat het op vijftien gulden per ruit kwam.
"Tja", berustte Jakob, "als het moet dan moet het maar". Hij keek somber.
"Hoe is het met de weduwe"? Wilde de politierechter nog weten.
Jakobs gezicht klaarde helemaal op.
'We gaan trouwen".
"Eerlijk"?
"Ja edelachtbare, deze maand nog. "Hij boog zich vertrouwelijk voorover. "Dat had U niet gedacht, hè". Zijn gezicht glunderde.
"Ik had gedacht vijftig gulden", zei de politierechter.
"Dank u wel, edelachtbare.

Leo Sins

Musiconlogica 1

altviool	- (z.nw.)	germanisme: oude viool
amuzikaal	- (bijw.)	muziek geschreven in A-groot
asbest	- (z.nw.)	toonzuivere As
bessnijdenis	- (z.nw.)	rituele verwijdering van de Bes
besturen	- (ww.)	oogafwijking bij musici waarbij de ogen gefixeerd blijven op de Bes
charleston	- (z.nw.)	vat behorend tot het persoonlijk bezit van prins Charles
dakkapel	- (z.nw.)	klein muziekkorps spelend op het dak
demonteren	- (ww.)	in een bestaand muziekstuk alsnog een D plaatsen
determineren	- (ww.)	een muziekstuk beëindigen in D
detoneren	- (ww.)	uitsluitend de toonsoort D gebruiken
distel	- (z.nw.)	Dis met de notenwaarde van een tel
emotie	- (z.nw.)	voorstel tot het componeren in E
engelse wals	- (z.nw.)	voertuig t.b.v. de wegebouw in Engeland
eskader	- (z.nw.)	muzikale omlijsting in Es
gesluierd	- (z.nw.)	uiterst langzaam gespeeld stuk in Ges
incest	- (z.nw.)	verwerpelijk misbruik van de Ces in een toonrelatie
kalebas	- (z.nw.)	mannelijke zanger zonder haargroei
kruis	- (z.nw.)	post mortale aanduiding in de muziek
piston	- (z.nw.)	in onbruik geraakt verouderd urinoir
prima vista	- (z.nw.)	uitstekend uitzicht

COURRIER

28^e jaargang nummer 9

oktober 2017

Redactie:

Lou de Sterke, *eindredacteur*

majolo.sterke@ziggo.nl

Jan Jansen, *lid*

jwjansen.1@home.nl

Michiel Janssen, *technische opmaak*

michja@hetnet.nl

Fotografie, illustraties:

Michja.

Kopij voor november-nummer 2017:

t/m vrijdag 20 oktober 2017, 18.00 uur inleveren,

via e-mail naar:

redactieredoute@outlook.com

Bestuur:

Gerard Walraven, *voorzitter*

gm-walraven@home.nl

Henri Albersen, *penningmeester, vicevoorzitter*

henrialbersen@kpnmail.nl

Truus Ruijpers, *secretaris*

mail@truusoomen.nl

Vacature, *2e secretaris*

John Courtens, *lid*

courtens@home.nl

Marlies Smits-Ummels, *lid*

marlies.smits@home.nl

Lou de Sterke, *lid*

majolo.sterke@ziggo.nl

Adres secretariaat: Postbus 2023

6201 CC Maastricht

Telefoon:

0032 89 47 25 96

E-mailadres Société Redoute:

redoute@live.nl

Website:

www.societeredoute.nl

Bankier:

ABN AMRO Maastricht rek.nr. 44.73.50.501

t.n.v. Société Redoute

IBAN nr. NL32ABNA0447350501 / BIC nr. ABNANL2A

Druk:

Houx Digiprint Maastricht

VAN DE REDACTIE

- Tot genoegen van de redactie en waarschijnlijk ook van onze lezers ontvingen we weer eens een bijdrage van Fons van Term. We hopen weer vaker een boekbespreking van hem te ontvangen. Zijn leestips kunnen de boekenliefhebbers onder ons weer opmerkzaam maken op lezenswaardige boeken.
- Leden moeten hun adreswijzigingen, nieuwe telefoonnummers en gewijzigde e-mailadressen doorgeven aan het secretariaat. Indien gewenst kunnen deze wijzigingen in de Courrier vermeld worden. Daartoe deze gegevens mailen aan de redactie; **majolo.sterke@ziggo.nl** of **redactieredoute@outlook.com**.
- Bij het secretariaat komen regelmatig e-mails als onbestelbaar retour, daarom wordt u verzocht om uw mailbox regelmatig te ledigen. Ook kan het zijn dat uw juiste mailadres niet bekend is. Op de ledenlijst kunt u controleren of uw vermelding correct is. Correcties kunt u doorgeven **via redoute@live.nl**

Inhoudsopgave:

- Bestuursmededelingen te zien op blz.05
- Nieuws van en voor leden staat op blz.05
- Informatie over bridgedrive op 19 november staat op blz.06
- Aan de Mastreechter vröukes, van Guill. Franquinet staat op blz.07
- Wat is nu tijd ... blz.08
- Uitgelezen om te lezen vanaf blz.09
- Jan Jansen over Edvard Grieg, te lezen vanaf blz.11
- Leo Sins en het paard, zie blz.18

Inschrijfformulier voor bridgedrive is bijgevoegd.

LdS

AGENDA:KOMENDE EVENEMENTEN EN ACTIVITEITEN

Oktober

- zondag 8 12 uur Koffiecontact.
Donderdag 12 8 uur dagtrip naar Leuven,
vertrek vanaf de Geusselt.
donderdag 26 13.30 uur. Start najaarswandeling te Mechelen.

November

- zondag 12 12 uur Koffiecontact.
zondag 19 S.R. Bridgedrive.

December

- zondag 10 Kerstviering.

2018

februari

- vrijdag 2 Opera Luik, Carmen.
Onvoldoende deelname, dus gaat niet door!!

BESTUURSMEEDELINGEN

Ter informatie: Ons verenigingsblad 'De Courier', is ook in te zien op onze website www.societeredoute.nl en ook nog in kleur.

NIEUWS VAN EN VOOR LEDEN NIEUWS VAN

Lieve Mensen

Schrijven

Gewijzigd mailadres van Frans Gaillard

Oud mailadres; gaillard@hetnet.nl

Nieuw mailadres; fransgaillard@hotmail.com

BRIDGE IN DE PASTORIJ 19 NOVEMBER 2017.

Op zondag 19 november a.s. gaan we weer samen bridgen in de Pastorij, Dorpstraat 45 te Cadier en Keer.

Inschrijven met partner, lid van de Société. Beginners en gevorderden, alle bridgers zijn welkom! We proberen er weer 'n gezellige en sportieve middag van te maken.

VERGEET NIET JE BIDDING-BOX MEE TE NEMEN.

Na afloop gaan we samen dineren, bij de inschrijving kunt U te kennen geven of U een voorkeur heeft voor vlees of vis.

De ontvangst is om 13.30 uur, aanvang bridge 14.00 uur, apéritief om 18.00 uur en omstreeks 19.00 uur gaan we aan tafel voor een heerlijk drie-gangen menu.

De kosten voor het bridgen zijn 4 euro, diner 30 euro, samen 34 euro. Consumpties zijn voor eigen rekening.

Inschrijven en betalen v  r 10 november a.s.

Ik wens jullie een fijne bridgemiddag en een gezellig samenzijn v  r en tijdens het diner.

Hetty Lugger.

AON DE MASTREECHTER VRÖUKES

Opdrach van men veerskes

Op eusen auwt Mastreechter grònd,
 Boe wêit en loch, zoe fris, gezònd,
 Dat alle harter'rinlaove,
 Dao huurt men ouch en taol,
 Zoe vol geveul en rijk aon gaove,
 Geleef van allemaol.

Dao hùb ich noe mèt eige hand
 En häöfken aongelag, beplant;
 Et is nog klein,mer noe al greuie
 Dao ein'ge blommestruuk,
 En hei en dao, dao zuut me bleuien
 En roes die lekker ruuk.

En van die blömkes, nog get teer,
 Geveuid in 't lachend zomerweer,
 Hùb ich veur uch noe wèlle plùkken
 E klein mer rein boekèt;
 Ao! Nùmp et aon! Et moch mich lùkke,
 Ger waort content daomèt.

Guill. Franquinet, 1866

TIJD

TIJD, JA TIJD, WAT IS NU TIJD?
 EEN ONBEKENDE EEUWIGHEID,
 VERDEELD VERNUFTIG EN SEKUR
 IN JAAR EN MAAND EN DAG EN UUR?
 DE TIJD STAAT STIL OF RAAST VOORBIJ:
 DE TIJD BEHEERST ONS, U EN MIJ,
 IK ZAL U VERD'RE TIJD BESPAREN
 EN HET BEGRIP TIJD NIET VERKLAREN,
 MAAR VRAAGT U MIJ: WAT IS NU TIJD?
 DAN ZEG IK: NIETS DAN LEDIGHEID,
 ZONDER ZIN EN OOK NIETS WAARD
 VOOR WIE DIE LEDIGHEID AANVAARDT
 MAAR WEL DE LEDIGHEID WEERSTREEFT
 EN WAARDEVOLLE INHOUD GEEFT
 IN ONVERDROTEN TAAIE STRIJD,
 DIE ZAAIT OP RIJKE BODEM: TIJD.

UITGELEZEN OM TE LEZEN

Wie het boek ***Vele hemels boven de zevende*** van **Griet op de Beeck** ter hand neemt en even erin bladert en leest, merkt meteen dat het een heel bijzonder boek moet zijn. Ik raad overigens iedereen aan om ook eerst de tekst op de achterflap te lezen, want de informatie daar over de namen en leeftijden van de hoofdpersonen is heel nuttig bij het lezen van het boek en onthult niets over de gebeurtenissen. Het is namelijk een roman die bestaat uit delen telkens op naam van een van hen. Zo wordt dan duidelijk wat ze met elkaar gemeen hebben en wat er met hen persoonlijk gebeurt. Uiteindelijk grijpen toch de diverse levens in elkaar en eindigt het boek met een groot dramatisch slot.

Het geheel in vaak korte zinnen is fascinerend om te lezen. De schrijfster heeft ook een uitzonderlijk krachtig en heel plastisch taalgebruik. Ze neemt daarbij geen blad voor de mond. Verbaas je dan ook niet over haar woordkeus als het over seks gaat.

Griet op de Beeck is zonder meer een nieuwe auteur in de Vlaamse literatuur, met een eigen, verrassende stem. Zij zal ongetwijfeld nog meer van zich laten horen. We zijn heel benieuwd.

Fons van Term

Edvard aan de vleugel met Nina

MINDERE GODEN IN DE MUZIEK

Edvard Grieg 1843-1907

In Bergen, Noorwegen, zou men deze titel niet accepteren. Het staat er vol standbeelden en afbeeldingen van Grieg en letterlijk alles wat er met muziek te maken heeft draagt zijn naam. Als we kijken naar de periode waarin Grieg leefde, 1843-1907, en iets weten van Noorwegens nationale geschiedenis, begrijpen wij dit wel.

Tegen het einde van het leven van Grieg, in 1905, maakte Noorwegen zich los van de federatie met Zweden en aan de voor Scandinavische begrippen grote nationalistische opwinding die daarmee gepaard ging, leek Grieg's muziek een stem te geven, of te hebben gegeven, want het meeste was daarvoor al geschreven. We zagen iets soortgelijks in het Finland van Sibelius evenals in Hongarije en Bohemen. Overal dat nationalisme, in eerdere Courriers beschreven, dat een enorme impuls voor de muziek in die landen zou betekenen. Overigens was die Noorse revolutie volstrekt gewelddoos. Eind negentiende eeuw was gaandeweg de Noorse onvrede over de federatie met Zweden toegenomen. Toonaangevende figuren in politiek, kunst, wetenschap en bedrijfsleven pleitten voor onafhankelijkheid. De kranten waren zonder uitzondering vurig pro-Noors. In enkele steden waren er wat keurige marsen en straatdemonstraties. Tenslotte nam het Noorse parlement een motie over onafhankelijkheid aan. Zweden gaf zonder slag of stoot toe. De Zweedse koning betuigde zijn verdriet over het vertrek van Noorwegen en dat was het dan. Scandinavische koelbloedigheid. Dat hebben we recentelijk op de Balkan wel anders gezien.

Grieg stamde uit een welgestelde muzikale familie. Zijn overgrootvader was een Schotse koopman die Greig heette en in 1770 om economische redenen naar Noorwegen was geëmigreerd waar hij de klinkers van zijn naam omkeerde om de oorspronkelijke uitspraak te behouden. Zijn zoon en kleinzoon, de laatste Edvard's vader, zouden consulaire

werkzaamheden voor Groot-Brittannië inclusief Ierland gaan vervullen. Edvard kreeg als kind pianoles van zijn moeder. Hij begon ook al jong met compositiepogingen, maar toen hij daarvan eens iets meenam naar school werd hij ermee gepest. De eertijds beroemde Noorse vioolvirtuoos Ole Bull, wiens broer getrouwd was met een zuster van Edvard's moeder, herkende het talent van de jongen en haalde de familie over, Edward te laten studeren aan het internationaal beroemde conservatorium van Leipzig. In 1858 begon hij daar met piano als hoofdvak. Twee jaar later moest hij de studie onderbreken wegens levensgevaarlijke longaandoeningen, een combinatie van pleuritis en tuberculose. Hij zweefde dagen tussen leven en dood. Na enigemaanden kwam hij er weer boven op, zij het met één long. De rest van zijn leven bleef Grieg geplaagd door ademhalingsproblemen. Uiteindelijk zouden die hem een fatale hartzwakte bezorgen. Grieg studeerde in 1862 af en speelde bij die gelegenheid zijn *Vier Pianostukken opus 1*, waarmee hij succes had. Ze waren in Duitse stijl geschreven. Grieg had in Leipzig volop genoten van het muziekleven aldaar en dat was uiteraard Duits georiënteerd. Terug in Noorwegen ontmoette hij zijn collega-componist Rikard Nordraak die hem in aanraking bracht met Noorse volksmuziek. Nu had Grieg zijn roeping gevonden. Hij was niet in de wieg gelegd voor een pianovirtuozenloopbaan. Leipzig had van hem uiteraard een goede pianist gemaakt, maar dan wel op de ook door Grieg verfoeide Duits-degelijke manier. Nu ging het hem voortaan om een componistenbestaan met als belangrijkste stimulans het bevorderen van het Noorse element in zijn muziek. Na 1864 vinden we in nagenoeg alle belangrijkere werken van Grieg dit element terug. Dat jaar 1864 markeerde de start van de serie *Lyrische Stücke* voor piano. Tot 1901 verschenen ze met regelmaat in 10 banden, 66 stuks in totaal, de eerste als opus 12, de laatste als opus 71. In de Edition Peters betreft het 209 bladzijden muziek. De meeste waren voor gevorderde amateurs goed speelbaar en omdat huismuziek in betere kringen populair was gingen ze tot het einde als broodjes over de toonbank. Peters bleef bij Grieg maar aandringen op steeds weer nieuwe productie en omdat het geld goed was, voldeed Grieg aan die vraag, ook als de inspiratie eens iets minder was.

Dank zij uitnodigingen om te dirigeren en de inkomsten uit composities en privélessen kon Grieg een gezin stichten. Hij trouwde met zijn volle nicht Nina die een uitmuntende zangeres en pianiste was. Hun enige kind was een dochtertje dat op éénjarige leeftijd overleed.

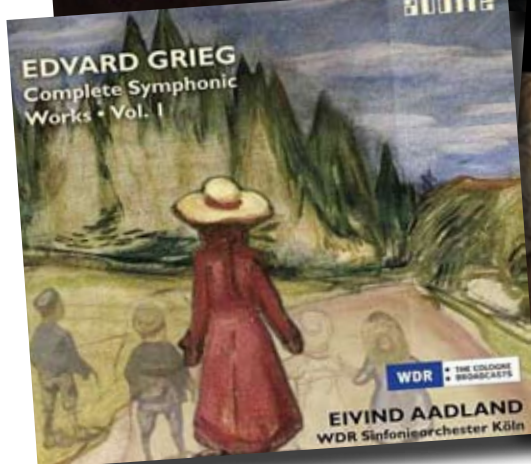
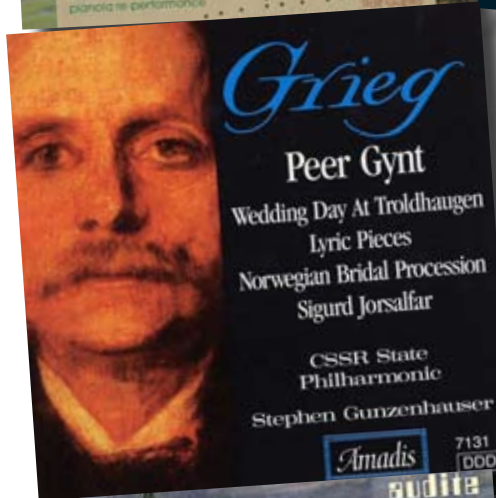
Daarna kwam er alleen nog een miskraam. Edvard en Nina hebben daar verschrikkelijk veel verdriet over gehad.

Edvard met Nina

Een jaar later ging de zon weer min of meer op. In december 1869 kwam er een brief van Franz Liszt binnen. Die verbleef toen langere tijd in Rome. Liszt schreef, genoten te hebben van Grieg's eerste *Vioolsonate opus 8* en nodigde hem uit voor een bezoek in Rome. De Noorse regering, zeer ingenomen met een toen nog vrij onbekende componist van eigen bodem die zulke relaties had, verschaftte hem een reisbeurs en zo vertrok Grieg voorjaar 1870 naar Rome. Hij ging uiteraard meteen op audiëntie, niet bij de Paus, maar bij Liszt die daar inmiddels ook al lang de status voor had. Van zijn tweede bezoek

aan Liszt deed Grieg verslag in een gemakkelijke brief naar huis. Eerst beschreef hij de buitenissige entourage van de grote man. Liszt had altijd bezoek. Er was nu onder meer een Duitser, een "Lisztianer" die zijn plagiaat zo ver uitstreekte dat hij ook in een abbé-toog rond liep, zie *Courrier* van februari van dit jaar over Soler. En dan de jonge dames! Als groupies avant la lettre dromden ze om Liszt heen om zijn handen te kunnen drukken en zijn lange toog aan te raken. Aan de piano namen ze achteloos de plaats in die iedere speler nodig heeft om zijn armen vrij te bewegen en keken daarbij begerig naar zijn vingers alsof ze die zo in hun mondjes wilden steken. En dan vertelt Grieg hoe gelukkig hij was, het manuscript van zijn net voltooide *Pianoconcert* aan Liszt te kunnen laten zien. Zou hij het willen spelen? Dat deed Liszt, en hoe; zo van blad, met orkestpartij en al. "In het Adagio en nog meer in de Finale bereikte hij het hoogtepunt in zijn uitvoering en lofprijzingen. Nog een werkelijk goddelijke episode mag ik niet vergeten. Tegen het einde van de Finale wordt het tweede thema in een groot fortissimo herhaald. In de allerlaatste maten,

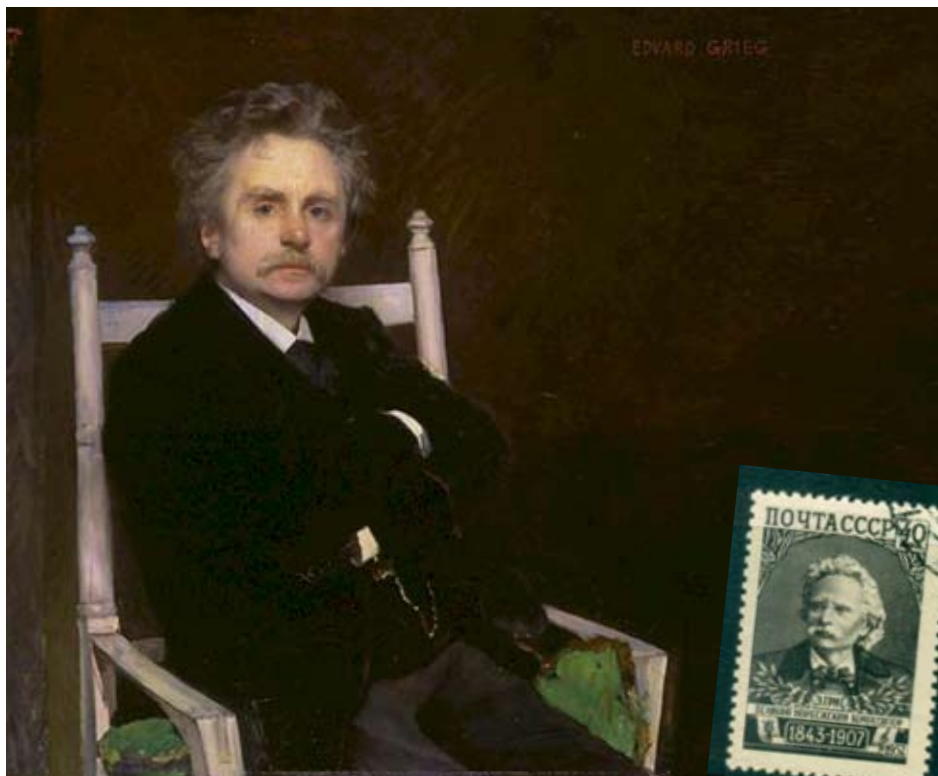
waar de eerste noot van de eerste triool gis in g wordt veranderd, terwijl de piano in een machtige toonladderfiguur zijn hele omvang doorloopt, hield hij plotseling op, verhief zijn lange gestalte, verliet de piano en schreed met grote theaterpassen, zijn armen in de hoogte heffend, naar de grote kloosterhal en brulde letterlijk het thema voor zich uit. Bij de bewuste g strekte hij gebiedend zijn arm vooruit als een imperator en riep "g, g, niet gis, prachtig!! Dat is echte Zweedse punch", daarna mij pianissimo toefluisterend "Smetana heeft mij pas geleden er iets van toegestuurd", waarna hij terugging naar de piano en het hele slot nog eens herhaalde".

Dit soort staaltjes van kunnen van Liszt zijn wel vaker verteld. Dat hij in zijn geestdrift kennelijk niet meer wist dat Grieg geen Zweed was maar een Noor werd hem uiteraard vergeven.

Van Grieg's muziek is het magnifieke pianoconcert terecht beroemd gebleven. De twee *Vioolsonates opus 13 en opus 45* doen voor die eerste, waar Liszt zo enthousiast over was, niet onder; oersterke muziek! Maar in de zo vaak, meestal alleen maar gedeeltelijk, gespeelde toneelmuziek *Peer Gynt* vind ik veel nogal oppervlakkig en sentimenteel. En nadat ik *Aases dood* eens in een crematorium hoorde omdat de familie niks anders had geweten, kon ik die hele *Peer Gynt* niet meer verdragen. Trouwens Grieg zelf had later ook spijt van het er hier en daar wel erg zwaar opgelegde "Noorse". Zoals hierboven al gesuggereerd zijn er ook in de *Lyrische Stukken* echte niemendalletjes, al te zoet en week. Muziek die ik ben blijven waarderen is de toneelmuziek *Sigurd Jorsalfar*, later samengevat in een driedelige suite. Stevige muziek, mooi voor het orkest geschreven. Ook de *Ballade opus 24* voor piano mag er zijn en staat nog regelmatig op het repertoire van concertpianisten. Ondanks zijn zwakke gezondheid bleef Grieg concertreizen in het buitenland ondernemen. De laatste, naar Londen, werd hem fataal.

In 2005 maakten Joke en ik een reis door Noorwegen dat het eeuwfeest van zijn onafhankelijkheid vierde. In Bergen moest ik natuurlijk naar Grieg's net buiten de stad gelegen villa Troidhaugen, nu een museum, met het tuinhuisje waarin hij werkte. In een rotswand zagen we de plaquette waarachter de urnen met de as van Grieg en zijn vrouw staan. Een waardige laatste rustplaats in een veelzeggende omgeving waarin Noorwegen zijn grote man eert.

Jan Jansen

De waardige rustplaats

Edvard met zijn broer John

villa Troidhaugen Stad Bergen

PAARDENVRIEND

De schepper van hemel en aarde schiep het paard. Die schepper raakt, als zodanig, in onbruik en ook het paard gaat uit de mode.

Erger: het sterft uit. En dat is jammer. Slechts sporadisch zien we de beste vriend van de mens nog. Straks zien we het paard alleen nog maar in de dierentuin. En met het paard sterft de romantiek. We worden te nuchter. De knecht uit het vers: De Tuinman en de Dood, zou nu niet meer zeggen: "Heer, geef mij uw paard en laat mij spoor slags gaan". Neen, hij zou gewoon vragen: "Ken ik uw wage effe lene". In dat 'spoor slags' ligt het gevecht tegen de dood opgesloten. Als ik maar hard rijd, blijf ik hem voor.

Ook het gedicht 'Erlkönig' zou alles van zijn kleur verliezen, want "Wer reitet so spät durch Nacht und Wind" roept als het ware een beeld op van een snuivend, dampend paard, dat de vader en het kind op zijn rug pijlsnel door het duister voert. Het paard, verbonden met de mens.

Proeft ge, dat met het paard de romantiek verdwijnt. Het geheimzinnige, het glorieuze. Napoleon kunt ge u wel te paard voorstellen bij de Slag van Austerlitz, niet in een jeep.

Met het paard verdwijnt de paardenvriend. En daarmee bedoel ik niet degen, die gekleed in ruiterkostuum op een paardenrug klimt, omdat het nu eenmaal mode is en duur staat.

Neen met paardenvriend bedoel ik zo iemand als Adelbert. Hem zat de liefde voor het paard diep in het hart. Adelbert was een zoon van het platteland en op zijn wandelingen door de wijde drevenging zijn weg steeds langs de wei, waarin hij een paard wist. Adelbert kende het paard en het paard kende Adelbert. Het was een pracht paard met en lange, volle staart. Met die staart kon het de vliegen verjagen en het hielp bedekken waarvoor wij textiel gebruiken. Als Adelbert aan de rand van de wei met zijn tong klakte, gooide het paard zijn staart in de lucht en kwam in volle galop naar Adelbert. Daar kreeg het een suikerklontje en Adelbert duwde zijn gezicht tegen het ruige paardenhoofd. Het paard bleef rustig staan en de mens verstilde. Adelbert streelde de manen en gaf het paard dan ineens een speelse klap tegen de schoft. Dan rende het paard in een dwaze draf door de wei, gooide de benen in de hoogte en was blij dat er een mens was die van hem hield. En Adelbert wandelde weer verder, gelukkig met zijn

liefde voor het paard. En juist die liefde voor het edele ros bracht hem voor de rechter. Want op een stille zomermorgen was alles anders. Adelbert klakte met de tong en het paard kwam. Maar de volle galop bleef uit en de staart hing triest omlaag. Toen zag Adelbert wat er aan scheelde. Een stuk prikkeldraad zat in de staart verward. Adelbert toog aan het werk om het draad met een schaartje los te knippen. Het paard bleef geduldig staan en toen Adelbert klaar was, was er geen prikkeldraad meer in de staart, want er was geen staart meer. Als een volleerde Figaro knipte Adelbert bij wat er nog over was en toen resteerde alleen nog maar een groot formaat scheerkwast. De eigenaar van het paard had dat niet genomen.

Dies stond Adelbert voor het hekje en luisterde opletend toe hoe de officier van justitie; vermeldende dat Adelbert opzettelijk en wederrechtelijk een paard had vernield, althans beschadigd, de zaak voordroeg.

"Zo Adelbert" sprak de politierechter, toen de officier zweeg; "vernield was het paard niet, hè".

'Neen Edelachtbare, want het was weer springlevend toen het draad weg was".

"Was het eerst dan dood", informeerde de rechter.

"Neen, neen, natuurlijk niet", vermeldde Adelbert. "Maar wel bedroefd".

"Kun je dat dan zien", wilde de rechter weten. "Of je dat kunt zien", herhaalde Adelbert en keek naar het gezicht boven de bef. In zijn blik lag te lezen: 'geen paardenkenner'. "Natuurlijk kun je dat zien. Een paard is eigenlijk net een mens. Het kan blij zijn. Het kan verdrietig zijn. En je spreekt ook niet van de poten van een paard maar..." "Benen", vulde de magistraat aan, "ja dat wist ik wel. Maar vertel eens Adelbert beschadigd was het paard toch wel". "Ja", bevestigde Adelbert, "zijn staart was weg. Maar die groeit weer aan".

"Allicht", vond de rechter, "maar dat duurt jaren. De staart is nu weg en dat vindt de officier beschadiging van het paard".

Adelbert haalde de schouders eens op. Ja, dan. Hij keek eens onderzoekend naar de officier van justitie, maar die was verdiept in de bestudering van het stucwerk van de zittingzaal.

Adelbert keek weer eens naar de rechter. "Ik kon dat paard toch niet met prikkeldraad in zijn staart laten lopen", klonk zijn excuus. "Het was een stuk van en meter, edelachtbare".

"Hoe komt het er in", verbaasde de edelachtbare zich. 'Hoe kreeg ik het er uit", kwam Adelbert.

"Ik heb er flink werk aan gehad. En ik heb alleen maar het paard willen helpen".

"Natuurlijk", klonk het begrijpend vanaf de rechters zetel. "Zeg eens, Adelbert, heeft de eigenaar nog schadevergoeding gevraagd"? "Nee hoor", sprak Adelbert, "hij zag achteraf ook wel in waarom ik het gedaan had". De rechter knikte en gaf het woord aan de officier. De officier begreep het ook allemaal wel, maar omdat de gerechtelijke molens nu eenmaal aan het draaien waren gegaan...

Enfin, hij vroeg tien euro boete.

"Gehoord Adelbert"?, informeerde de politierechter, "tien euro boete wil de officier".

"Da's dan best", zei Adelbert en wilde het zaaltje verlaten. Een verschrikte parketwachter verwees hem terug naar het hekje.

"Je bent nog niet veroordeeld Adelbert", deelde de rechter hem mede.

"Heb je nog wat te zeggen op de eis van de officier"? Adelbert knikte van nee.

"Goed", zei de rechter, "dan kan ik mijn vonnis wijzen".

"De staart van het paard is er af, dies is het paard beschadigd. Van de andere kant, het prikkeldraad kon er niet in blijven zitten, maar er was misschien een andere oplossing geweest. De zaak is nu eenmaal aangebracht en we zitten ermee. Tien euro boete".

Adelbert moet begrepen hebben dat hij mild behandeld werd, want hij ging glimlachend heen.

De rechter leunde peinzend in zijn zetel en keek hem welwillend na.

Leo Sins

COURRIER

28^e jaargang nummer 10

november/december 2017

Redactie:

Lou de Sterke, *eindredacteur*

majolo.sterke@ziggo.nl

Jan Jansen, *lid*

jwjansen.1@home.nl

Michiel Janssen, *technische opmaak*

michja@hetnet.nl

Fotografie, illustraties:

John Courtens, Giel Peters, Martin Ummels en Michja.

Kopij voor januari-nummer 2018:

t/m vrijdag 15 december 2017, 18.00 uur inleveren,

via e-mail naar:

redactieredoute@outlook.com

Bestuur:

Gerard Walraven, *voorzitter*

gm-walraven@home.nl

Henri Albersen, *penningmeester, vicevoorzitter*

henrialbersen@kpnmail.nl

Truus Ruijpers, *secretaris*

mail@truusoomen.nl

Vacature, *2e secretaris*

John Courtens, *lid*

courtens@home.nl

Marlies Smits-Ummels, *lid*

marlies.smits@home.nl

Lou de Sterke, *lid*

majolo.sterke@ziggo.nl

Adres secretariaat: Postbus 2023

6201 CC Maastricht

Telefoon:

0032 89 47 25 96

E-mailadres Société Redoute:

redoute@live.nl

Website:

www.societeredoute.nl

Bankier:

ABN AMRO Maastricht rek.nr. 44.73.50.501

t.n.v. Société Redoute

IBAN nr. NL32ABNA0447350501 / BIC nr. ABNANL2A

Druk:

Houx Digiprint Maastricht

VAN DE REDACTIE

- De redactie vraagt uw aandacht voor oproepen van onze gewaardeerde webmaster Marc Ruijpers, en de Wel en Wee commissie U vindt deze in deze Courier op pagina 6/7.

- Rond de komende feestdagen staan ons twee momenten te wachten, waarop we elkaar in een gezellige en feestelijke ambiance kunnen ontmoeten.

Allereerst de kerstviering op zondag 10 december en vervolgens de Nieuwjaarsreceptie op vrijdag 12 januari. Maak gebruik van de mogelijkheden om kennis te maken met leden, waar u eerder misschien niet de gelegenheid voor had.

Wij van de redactie wensen alle leden in ieder geval vanaf deze plaats **fijne feestdagen en een gelukkig en vooral gezond 2018 toe.**

- Leden moeten hun adreswijzigingen, nieuwe telefoonnummers en gewijzigde e-mailadressen doorgeven aan het secretariaat. Indien gewenst kunnen deze wijzigingen in de Courier vermeld worden.

Daartoe deze gegevens mailen aan de redactie;

majolo.sterke@ziggo.nl of **redactieredoute@outlook.com.**

- Bij het secretariaat komen regelmatig e-mails als onbestelbaar retour, daarom wordt u verzocht om uw mailbox regelmatig te ledigen. Ook kan het zijn dat uw juiste mailadres niet bekend is. Op de ledenlijst kunt u controleren of uw vermelding correct is. Correcties kunt u doorgeven **via redoute@live.nl**

Inhoudsopgave:

- Bestuursmededelingen te zien op blz.05
- De oproepen van onze webmaster en de commissie Wel en Wee staan op blz.06/07
- Nieuws van en voor leden staat op blz.07
- Informatie over de KERSTVIERING leest u vanaf blz.08
- De uitnodiging voor de Nieuwjaarsborrel op 12 januari 2018 staat op blz.12
- Nieuws over de 8-daagse Voorjaarsreis naar Puglia is te lezen vanaf blz.13
- Voor het verslag van het Najaarsevenement gaat u naar blz.15
- Wat we in Leuven allemaal meegemaakt hebben is te vinden op blz.20
- Jan Jansen schrijft deze keer over Vincent d'Indy, te vinden vanaf blz.27
- Sjäöfke van Tilly Jongen-Schijns staat op blz.32
- Overpeinzing van Leo Sins, zie blz.34

Inschrijfformulieren voor de Kerstviering, Nieuwjaarsborrel en Voorjaarsreis naar Puglia (blz.35) zijn bijgevoegd.

LdS

AGENDA:KOMENDE EVENEMENTEN EN ACTIVITEITEN

November

zondag	12	12 uur Koffiecontact.
zondag	19	S.R. Bridgedrive.

December

zondag	10	Kerstviering.
--------	----	---------------

2018

Januari

vrijdag	12	Nieuwjaarsborrel
---------	----	------------------

Februari

zondag	4	Koffiecontact; LET OP: 1 week eerder i.v.m. Carnaval op 11 februari
--------	---	--

Maart

zondag	4	Voorjaarsevenement in het Koetshuis te Ryckholt.
zondag	11	Koffiecontact

April

zondag	1	Geen koffiecontact i.v.m. ALV
zondag	8	Algemene Ledenvergadering

Mei

zondag	6	Koffiecontact
--------	---	---------------

Juni

zaterdag	9	Start 8-daagse Voorjaarsreis naar Puglia
zondag	10	Koffiecontact

Juli

zondag	8	Koffiecontact
--------	---	---------------

BESTUURSMEEDEDELINGEN

Vrije evenementen.

Elk jaar organiseert de evenementencommissie onder meer een viertal zogenaamde vrije evenementen.

Dat zijn vooral de Kerstviering, de Nieuwjaarsreceptie en waar mogelijk het voorjaars- en najaarsevenement.

Het lijkt ons zinvol om – zeker voor de nieuwe leden – nog eens aan te geven waarin deze evenementen zich onderscheiden van de andere activiteiten.

Een dergelijke activiteit bestaat uit twee afzonderlijke gedeelten: een presentatie van een thema en een diner.

Het wisselende thema is zonder betaling vrij toegankelijk met koffie of thee en vlaai.

Aan het daar op volgende diner zijn voor de inschrijvers wel kosten verbonden.

Vanwege de logistiek en de verdere voorbereiding is het nodig zich altijd voor een van beide of beide onderdelen aan te melden.

Het desbetreffende formulier biedt daarvoor de mogelijkheden.

Wij gaan ervan uit dat we met deze toelichting helderheid hebben verschaft.

Het bestuur

Ter informatie: Ons verenigingsblad 'De Courier', is ook in te zien op onze website www.societeredoute.nl en ook nog in kleur.

Assistentie gevraagd

Enige jaren geleden heb ik de website **www.societeredoute** gebouwd. Ik had enkele cursussen websiteontwerpen gevolgd en Dreamweaver van Adobe leek me de beste keuze.

Het is mogelijk om een website te bouwen met functionaliteit voor formulieren en de bijbehorende administratie, die selectief beschikbaar is voor commissieleden en bestuur.

Ook een ledenadministratie met pasfoto's is vrij gedetailleerd in elkaar te zetten.

Het enige nadeel van Dreamweaver is dat het niet zo makkelijk gaat. Het vergt tijd en precisie.

Inmiddels zijn er de laatste tijd nieuwe systemen gekomen om websites te ontwerpen. Exponentiële groei zien we bij Wordpress. Momenteel schat men het aantal websites gebouwd volgens dit systeem op 18 miljoen. Dreamweaver volgt op de tweede plaats met 2.7 miljoen.

Omdat Wordpress zo populair is, is dit een mekka voor hackers.

Dus moet je voor een goede beveiliging zorgen. Voor de liefhebber: zie websites 'hacked today' op: www.internetlivestats.com

Om de site veilig te houden komen er zeer vaak updates waarmee je de onderdelen moet bijwerken. Wordpress is uitermate geschikt voor kleine en eenvoudige websites. In eerste instantie bouw je binnen een paar minuten een site. Bij meer complexe sites is het wat meer zoekwerk. Het is een uitdaging om met Wordpress te werken. Er zijn zoveel kant en klare brokjes code die je misschien in de site kunt gebruiken.

Dus leek het me een uitdaging om een nieuwe site voor de Société te ontwerpen met Wordpress.

Nu zal het ook mogelijk zijn dat iemand met minder ervaring aan zo'n site kan werken, en hoef ik niet alles meer alleen te doen.

Dus hier meteen de vraag: **wie voelt zich geroepen?**

Als je mee wil doen: even een mail aan ondergetekende:

ruypers@telenet.be

Marc Ruijpers

De commissie Wel en Wee zoekt...

...een nieuw lid nu Desirée Brenninkmeijer haar taak beëindigt.

Het is de bedoeling dat het nieuwe lid de kaarten schrijft naar de leden wier verjaardag een kroonjaar is.

Hebt u belangstelling, dan neem contact op met

Marijke Vaessen tel. 043-325 91 61 of
e-mail marijjo@hetnet.

NIEUWS VAN EN VOOR LEDEN NIEUWS VAN

ADRESWIJZIGING

Geachte Dames/Heren,

Op 5 september ben ik verhuisd.

Het oude adres is Pastoor Habetsstraat 7, 6217 KK Maastricht.

Het nieuwe adres: Via Regia 34A, 6217 JT Maastricht

Telefoonnummer en e-mail adres blijven ongewijzigd.

Met vriendelijke groet,

José Smeets

KERSTVIERING 2017 ZONDAG 10 DECEMBER

Ook dit jaar verwelkomen wij u graag in het Koetshuis te Rijckholt voor een gezellige, sfeervolle en muzikale kerstviering. Wij willen er dit jaar weer een traditionele kerstviering van maken met een programma waarin veel mooie kerstliederen uitgevoerd zullen worden.

Zoals gebruikelijk bestaat de kerstviering uit een vrij gedeelte (van ontvangst tot aan het diner) en aansluitend het diner.

U kunt zich voor beide delen apart en uiteraard ook voor de gehele kerstviering inschrijven. Voor het vrije gedeelte hoeft u geen kosten te betalen. Voor deelname aan het diner uiteraard wel.

Wij verwachten u vanaf 14:45 uur.

Er wordt dan koffie of thee geserveerd en, om alvast in de kerststemming te komen, ook de traditionele kerststol.

Programma

Vanaf 15:30 uur treedt voor u op:

Kinderkoor Sjamaes

Sjamaes is in 1980 opgericht in de Maastrichtse wijk Scharn ('Sjaan'), vandaar de naam Sjamaes. Het koor telt momenteel ongeveer 35 leden tussen de 6 en 16 jaar en staat sinds september dit jaar onder leiding van Krissie Verstappen.

Het repertoire is heel divers: pop, musical, opera, kerkmuziek, ballads, wereldmuziek, enz. De meeste liedjes zijn meerstemmig en worden begeleid op piano, maar er wordt ook a capella gezongen, en wel in vele talen. De basisscholieren en tieners repeteren meestal gezamenlijk, maar de tieners studeren daarnaast ook eigen stukken in. De afgelopen jaren heeft Sjamaes meegedaan met allerlei soorten optredens, festivals, concoursen, tournees en opnames. Sommige daarvan waren prestigieuze projecten, bijvoorbeeld samen met André

Rieu, Opera Zuid, Fabrizio en het Sinfonieorchester Aachen. Maar er zijn natuurlijk ook altijd kleine en intieme optredens, o.a. tijdens kerkdiensten, kerstbijeenkomsten of voor goede doelen.

Voor meer informatie zie website: www.sjamaes.nl

Om ongeveer 16:15 uur zal er een korte pauze zijn.

Na deze pauze kunnen we gaan genieten van:

Femmes Vocales

In 1996 stelde Cécile Schouten een gelegenheidskoor samen uit haar leerlingenbestand van de Maastrichtse muziekschool en ten gevolge van de enthousiaste reacties op hun optredens heeft het koor een groot repertoire opgebouwd en vele succesvolle concerten uitgevoerd, al dan niet in samenwerking met instrumentalisten en/of andere vocalisten. Naast de 'thuisconcerten' in Zuid Limburg heeft het ensemble inmiddels ook buiten Limburg in o.m. de St. Janskathedraal in Den Bosch en de St. Pieterskerk in Leuven concerten verzorgd. Ook vond een zeer succesvolle concertreis naar Frankrijk plaats waar 3 concerten in de Auvergne werden gegeven.

Voor meer informatie zie de website: www.femmes-vocalis.nl

Aansluitend aan dit optreden gaan we naar de bar voor het borreluurtje. En ook dit jaar starten we weer met een glaasje Prosecco, u aangeboden door het bestuur van de Société Redoute.

We verwachten dat we rond 18:30 uur aan tafel kunnen gaan.

Het 4 gangen menu van ons Kerstdiner ziet er als volgt uit:

(Karaffen tafelwater, brood en boter op de tafels)

Huisgemaakte eenden paté met sinaasappel en rode uiencompote

Gebakken coquilles met kreeftenrisotto en saus van waterkressen

*Saltimbocca van kalfsvlees met kruidensaus,
gratin van aardappel en Italiaanse groente*

Of

*Gebakken rode mul filet
Aardappel-groenten gratin en een tomaten basilicum coulis*

Irish coffee mousse met roomijs en klatskop van amandel

Of

Kaasplateau met Limburgse appelstroop

Koffie of thee

De kosten van dit diner bedragen **€ 39,50 p.p.** Om onze kerstviering nog meer luister bij te zetten is deze prijs inclusief een wijn - / dranken arrangement (fris, bier, speciaal bier, rode wijn, witte wijn, port, sherry, vermouth) tijdens het diner.

Alle andere drankjes (behalve de koffie en thee tijdens de ontvangst en het glaasje Prosecco bij het borreluurtje) dient u met het barbriefje af te rekenen. Er kan sinds kort gepind worden bij het Koetshuis.

Er kan in zeer beperkte mate rekening gehouden worden met specifieke wensen m.b.t. het menu. Maar dat kan alleen als u dat, bij voorkeur per e-mail, doorgeeft aan John Courtens (06-11002107; courtens@home.nl).

Het eind van onze kerstviering is voorzien rond 21:30 uur.

Inschrijven en indien u aan het diner deelneemt, betalen tot uiterlijk **Donderdag 30 november.**

Wij hopen velen van u te mogen begroeten tijdens deze muzikale en traditionele Kerstviering.

De evenementencommissie, John Courtens

NIEUWJAARSBORREL VRIJDAG 12 JANUARI 2018

Het bestuur nodigt u van harte uit om samen het glas te heffen op het nieuwe jaar.

Op vrijdag 12 januari bent u vanaf 16:30 uur van harte welkom in Hotel Crowne Plaza.

Elk lid dat zich ingeschreven heeft, krijgt na aanmelding bij de bekende tafel, 3 munten voor dranken.

Meerdere munten zijn verkrijgbaar bij de receptie tegen betaling van € 3,50 per munt. Bier, fris en huiswijn kost 1 munt. Speciaal bieren en gedestilleerde dranken vanaf 2 munten.

Wij zullen ook dit jaar weer zorgen voor voldoende lekkere hapjes.

In verband hiermee is het wel verplicht u in te schrijven.

U kunt dat doen middels bijgaand inschrijfformulier of via de website. Inschrijven kan tot **uiterlijk vrijdag 22 december**.

Indien u nadat u zich ingeschreven heeft onverhoopt niet aanwezig kunt zijn, dan wordt u dringend verzocht uw afmelding, liefst per e-mail, door te geven aan John Courtens,

T. 06-11002107, E. courtens@home.nl.

Dit i.v.m. de reservering van munten en hapjes.

De munten moeten door ons vooraf aangekocht worden en worden door Hotel Crowne Plaza niet meer teruggenomen. Wij rekenen er daarom op dat u, indien u zich heeft ingeschreven en niet heeft afgemeld, ook daadwerkelijk zult komen.

Het eind van de borrel is voorzien rond 20:00 uur.

Ook dit jaar rekent het bestuur weer op een grote opkomst bij de Nieuwjaarsborrel.

Namens het bestuur wensen we u alvast fijne feestdagen en een voorspoedig en gezond 2018.

De evenementencommissie, John Courtens

VOORJAARSRONDREIS DOOR PUGLIA /ITALIE

van 9 t/m 16 juni 2018

REISSOM: € 1090 per persoon; voor een eenpersoonskamer geldt
€ 150 p.p. extra
(echter er zijn slechts 4 eenpersoonskamers beschikbaar).

Inbegrepen :

- * vliegreis vanuit Brussel heen/terug
- * maaltijd tijdens de vlucht
- * 8 dagen rondreis/7 overnachtingen
- * viersterrenhotels (2 hotels gedurende de reis)
- * bus ter plekke
- * alle excursies zoals beschreven
- * VOLPENSION
- * nederlandsstalige gids
- * weekendtoeslag
- * 20 kg bagage & 5 kg handbagage

Niet inbegrepen:

- * reisverzekering/annuleringsverzekering
- * diverse toegangsgelden (ongeveer € 25 p.p.)
- * citytaks Italië (€ 2 p.p./nacht)

Hiernaast zal de Société Redoute zorgdragen voor een bus transfer naar Zaventem (heen en terug), kosten € 25 p.p. Ook moet u rekenen op circa € 25 aan fooiengeld voor deze week.

Informatie over de inhoud van deze reis vindt u op de website van De Blauwe Vogel (www.deblauwevogel.be; reisdatum 5 mei!).

Inschrijving voor de reis van 9 juni kan uitsluitend via de website van de Société Redoute (u vindt de reis van 9 juni ook niet terug op de website van De Blauwe Vogel).

Voor deze reis zijn 45 plaatsen beschikbaar

Inschrijving op de site van de Société Redoute is vanaf heden mogelijk, tot uiterlijk 15 november a.s!

Bij inschrijving moeten de kosten van de bus transfer van Maastricht naar Zaventem (€ 25 p.p.) meteen worden betaald. De penningmeester bekijkt de volgorde van betalingen.

Let wel de eerste 45 personen die zich inschrijven (en betaald hebben) zullen door ons worden doorgegeven aan De Blauwe Vogel. Indien er zich meer mensen aanmelden zullen die in volgorde van aanmelding bij ons op de reservelijst worden gezet.

Wij hopen dat er voldoende belangstelling is voor deze mooie reis.

De Reis/culturele commissie Marlies, Hélène, Tineke en Fien

HET NAJAARS EVENEMENT

Wij waren al heel lang niet meer naar een Redoute bijeenkomst geweest. Te lang, maar het kon niet anders. Toen we op zondag 24 september wegreden was het wat heilig, maar de zon brak later door en de mist verdween.

Het was een vrij rustige tocht, er was niet veel verkeer. Toen we bij het Koetshuis in Rijckholt aankwamen zat iedereen al buiten aan de koffie met vlaai. Wat heerlijk zo'n zon, na al de regen die we ervoor hadden. En wat was het gezellig om oude bekenden en vrienden weer te zien.

Het programma belofde ons Evergreens and Stories. Wij waren erg benieuwd.

Het is ons uitstekend bevallen. Ons leven ging in die middag aan ons voorbij. Al die tijdloze songs, die je mee kon zingen. Ook wat er in die jaren gebeurd is. Onze geschiedenis, afgezien van de privé gebeurtenissen. Ik was qua jaartallen een heleboel kwijt.

Zo wist ik niet meer dat de Berlijnse muur in 1961 was opgericht. Wanneer hij viel weet ik nog wel, want onze zoon is dat jaar door een Trabant aangereken in Berlijn, wat een zorgelijke tijd voor ons was, maar hij beweert nu dat hij er de oorzaak van was dat de muur viel in 1989.

Ook was ik kwijt dat in dat jaar de Beatles opkwamen. Die gingen een beetje aan mij voorbij. net getrouwd, kinderen gekregen en dan ben je met andere dingen bezig. Onze zoon kan niet begrijpen dat we er niet bovenop gezeten hebben, het gebeurde toch in onze tijd! Nu kan ik nog steeds genieten van Yesterday, de tijd dat alles gebeurde.

Het was maar goed dat alles door Jo Warnier aan mekaar gepraat werd. Ook was het scherm met afbeeldingen een hulp.

Ach, wat was Frank Sinatra een broekje op het scherm en wat zong hij mooie songs voor ons. Die blijven je altijd bij. Want, als het zover is dat je deze wereld gaat verlaten, zal toch iedereen kunnen zeggen, of zingen I did it my way.

We hebben genoten en er kon ook een dansje gewaagd worden. Guus Feron had een mooie stem, zodat het aangenaam luisteren was. En wat een gedachten komen in je op!

Toen een lied van Tom Jones gezongen werd, moest ik denken aan de tijd dat ik op de Rijnboten werkte. Er was altijd een vaste pianist aan boord, deze keer uit Centraal Europa. Deze man had zo zijn vaste repertoire en van Tom Jones kende hij maar een song: Sexbom. En dat hoorden we uitentreure. Op het laatst was het niet meer om aan te horen. Ik weet nog dat ik het een zielige man vond, ver van huis, vaak spelend voor mensen die er niet op reageerden en dan terug naar zijn eigen hut, met een fles en de avond drinkend doorbrengen. Ik weet niet eens meer hoe hij heette.

Na deze aangename , nostalgische middag restte ons nog de borrel en het diner. Voor ons is het altijd prettig te blijven eten, want als ik laat thuis kom heb ik geen zin meer.

Het eten is een keer wat minder geweest, maar na een klacht is de keuken aanmerkelijk verbeterd, Ook deze keer hebben we heerlijk gegeten.

De vissoep was verrukkelijk.

Hoe ze de parelhoenbout zo sappig hebben kunnen bereiden, is mij een raadsel. Mij lukt dat niet zo. Het was heerlijk.

En gezellig om met vrienden van gedachten te wisselen. En toen was het weer tijd om naar huis te gaan, want we hadden nog een rit voor de boeg en er was mist voorspeld en dat vind ik niet zo leuk.

Het viel onderweg gelukkig mee en de rit was vrij snel.

Vlak bij huis waren er op de hei wat mistflarden, de Witte Wieven, maar we zijn er goed doorgekomen. Voor de laatste rotonde stak er een dier over. Ik dacht een konijn, maar het was groter. Ik zag strepen op de flank, een jong everzwijn. Waarschijnlijk liep het zijn moeder achterna. Gelukkig hebben we die niet voor de auto gehad. Het jong is gelukkig de dans ontsprongen.

Zonder ongelukken weer thuis, gelukkig.

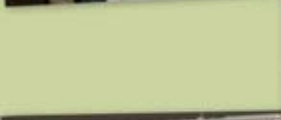
Het was een prettige middag, met een smakelijke afsluiting.

Hulde aan de organisatoren!

Nellie Mietes-Crijns

MET DE SOCIÉTÉ REDOUTE NAAR LEUVEN.

Op donderdag 12 oktober vertrok de bus van Heidebloem iets na achten naar Leuven voor een daguitstap.

In de bus gaf Marlies Smits wat informatie over de invulling van de dag.

Zo zouden we na aankomst koffie met croissant krijgen gevolgd door de eerste rondleiding.

Lunch was om half een en het diner om half zes.

Marc Ruijpers leerde ons op humoristische wijze enkele Vlaamse woorden en uitdrukkingen.

Om half tien kwamen we in Leuven aan en na het tweede ontbijt bij brasserie Notre Dame kon de stadstour beginnen.

We werden in 3 groepen ingedeeld: groep 1 met Marlies, 2 met Tineke en 3 met Hélène.

Aangezien ondergetekende in groep 3 zat, zal het de rondleiding van onze deskundige gids Dirk zijn. Zo begonnen we op de Grote Markt met de uitleg over het,15e-eeuwse stadhuis. Een van de weinige niet verwoeste gebouwen. De Duitsers hadden hier n.l. hun hoofdkwartier gevestigd. De Sint Pieterskerk er tegenover en de Rederijderskamers links ervan zijn afgebrand in W.O. 1 en erna weer opgebouwd.

Vervolgens liepen we naar de Oude Markt, ook wel "de langste toeg van Europa" genoemd. Het middelpunt van het studentenleven en de terras minnende Leuvenaars. Ook werden alle huizen op 3 na tijdens WO1 afgebrand. Een gedenkteken in de muren herinnert hieraan.

Lunch in het Domus Brauhaus.

Om twee uur werd de tour hervat. Te beginnen met de Universiteitsbibliotheek. Deze is afgebrand in WO1, duizend handschriften en driehonderdduizend boeken gingen verloren. Met Amerikaanse fondsen weer opgebouwd. In WO2 is het gebouw opnieuw verwoest en later gerestaureerd in oorspronkelijke stijl. De beklimming van de beiaardtoren was zeker de moeite waard en bood een prachtig uitzicht over de stad. De Leuvense universiteit werd in 1425 gesticht.

Na een wandeling langs de Dijle liepen we onder een gewelf door het Groot Begijnhof binnen. Begijnen zijn alleenstaande vrouwen, die deel uitmaken van een lekgemeenschap binnen de R.K. kerk. Ze beloven wel kuisheid maar leggen geen eeuwige gelofte af en mogen

ook eigendommen hebben. Ze verzagen zich in onderhoud o.a. door wol te wassen in de Dijle, ook zorgden ze voor kinderen.

Tegenwoordig verblijven in het begijnhof vooral studenten en gastprofessoren van de K.U. Leuven. Overigens van de 150.000 inwoners van Leuven zijn er 50.000 student. Om 4 uur was de tour gedaan en was men vrij om te winkelen of te borrelen. Om half 6 begon het diner. Er was een keuze menu.

Aan deze fantastisch gezellige dag met heerlijk weer kwam een einde. Moe en voldaan keerden we naar de bus terug om rond half 10 in Maastricht aan te komen. Marlies, Tineke en Hélène en Marc (drankbriefjes) bedankt, we kunnen terugkijken op een zeer geslaagde dag.

Yvonne van Tongeren

Vlaamse les in de bus op weg naar Leuven:

Nu we lekker op de **autostrade bollen**, wil ik speciaal voor degenen die hun **domicilie** niet in België hebben **expliqueren** dat het Vlaams soms afwijkt van het Nederlands.

Het is **evident** dat ik u dit nu moet vertellen en niet straks als **vijgen na Pasen** zodat u dadelijk in Leuven geen **uitschuiver** zult maken.

U zult met **verstomming geslagen zijn** hoeveel woorden anders zijn. Een voorbeeld: Als u straks aan de serveerster vraagt waar u kunt **poepen**, zal ze u verbaasd aankijken en u naar een nabij gelegen **hoerenkot** doorsturen. Maar ik neem aanders in deze busgeens **scheefpoepers** zitten. Marlies vertelde me dat een persoon **zijn kat gestuurd heeft**, dat valt dus goed mee.

Ik hoop dat de chauffeur **de boordpapieren** bij zich heeft, dat de verkeersbelasting betaald is en dat we geen beroep hoeven te doen op de **depannage-dienst**.

Hebt u gezien dat enkele **monovolumes** ons al **voorbij gestoken zijn**? Wij steken wel de **camions** voorbij en soms ook een **zwerfauto**.

Thuis heeft u natuurlijk **de chauffage** uitgezet en **de kuismadam** aan het werk gezet. Zij moet **de frigo, de microgolfoven** en de **dampkap opkuisen**, de was uit de machine halen en ze in **de droogzwierder** of **droogkast** doen.

Op naar Leuven: **dit is waarlijk geen hol van Pluto**. In Leuven zitten veel studenten **op kot**.

Eten doen we niet in een **frietkot**, maar in een **deftig** restaurant. **Drinkgeld** wordt in België niet zo royaal gegeven als in Holland.

Voor uw vocabulaire hier nog wat woorden en uitdrukkingen, maar ik heb geen **goesting** om alles uit te leggen:

Eivol= bomvol

Duimspijker=punaise

Turnpantoffels= gymschoenen

Leefloon=bijstand

Lekkerbekje=rolmops

Omniumverzekering= all riskverzekering

Plooi fiets=vouwfiets

Stylo=balpen

Wijsheidstand=verstandskies

Iemand stroop aan de baard smeren

Zo plat als een vijg

Het warm water opnieuw uitvinden

Dat is een ander paar mouwen

Oude koeien uit **de gracht** halen

Met ons voeten spelen

Kijk uit dat **ge op die kasseien** in Leuven niet valt, want de **erelonen** van de artsen hier zijn hoog, **zij verdienen geld als slijk**. Het kost u in ieder geval **remgeld**. En de **kinesisten** worden hier door de **mutualiteit** niet zo goed vergoed als in Holland.

Tot slot wens ik u een **plezante** dag.

Marc Ruijpers

Autour du piano, tableau de Henri Latour, 1885 : Emmanuel Chabrier au piano. De gauche à droite : Adolphe Jullien (critique), Boisseau (violoniste à l'Opéra), Camille Benoit (historien d'art), Edmond Maitre (érudit), Lascoux (magistrat), Vincent d'Indy, A. Bigeon (romancier et critique) (Musée d'Orsay)

MINDERE GODEN IN DE MUZIEK

Vincent d'Indy 1851-1931

De achternaam wordt geschreven als D'Indy, maar met de voornaam erbij is het d'Indy. Dit voorzetsel d' of D' wijst op een adellijke afkomst en dat klopt hier ook. Anders dus dan bij ettelijke voorgangers in deze artikelenreeks bij wie het Duitse voorzetsel von voor de burgerlijke achternaam was geplakt om adel te suggereren. Vincent d'Indy (1851-1931) stamde af van aristocratie uit de Cevennen, maar werd in Parijs geboren waarbij zijn moeder overleed. Muziek had in de familie een voorname plaats. Zijn grootmoeder van vaderszijde, Gravin Rézia d'Indy zorgde ervoor, dat de jonge Vincent pianoles kreeg van professionele docenten. Daarna volgden studies compositie en harmonieleer. Vanaf dat moment stond de beroepskeuze van Vincent vast. Hij heeft nog wel even rechten gestudeerd maar koos al snel definitief voor de muziek. In 1870 brak de oorlog met Pruisen uit. D'Indy nam dienst maar keerde na afloop daarvan snel weer terug naar zijn geliefde muziek. Hij studeerde volop en leerde naast de piano ook andere instrumenten, cello, kornet en slagwerk, bespelen. Daarmee kwam hij in diverse orkesten aan het werk. D'Indy was niet lui uitgevallen. Hij pakte alles aan wat op zijn weg kwam, bespeelde het orgel in de kerk St. Leu-La-Forêt, nam elders een baan als koordirigent aan en was in 1875 souffleur bij de première van Bizet's Carmen in Parijs. In die periode verschenen ook zijn eerste composities die een vriendelijk onthaal vonden. De grote ommekeer vond in twee etappes plaats. Op het Conservatoire de Paris, waar D'Indy van 1873 tot 1875 studeerde, was César Franck één van zijn docenten. Deze stond erg onder invloed van Wagner. Het ging dan om puur muziekinhoudelijke zaken zoals melodievoering, harmonisering en orkestratie, niet om de strekking van de muziekdrama's zelf of Wagners theorieën dienaangaande. D'Indy bewonderde Franck zeer en kreeg zo iets van diens liefde voor Wagner mee. Beslissend werd het bijwonen van de eerste Bayreuther Festspiele in 1876 waar D'Indy de hele cyclus van Der Ring des Nibelungen hoorde, zestien uur muziek in vier avonden. Vanaf die tijd was hij "Wagneriaan". In 1887 studeerde hij voor de première van

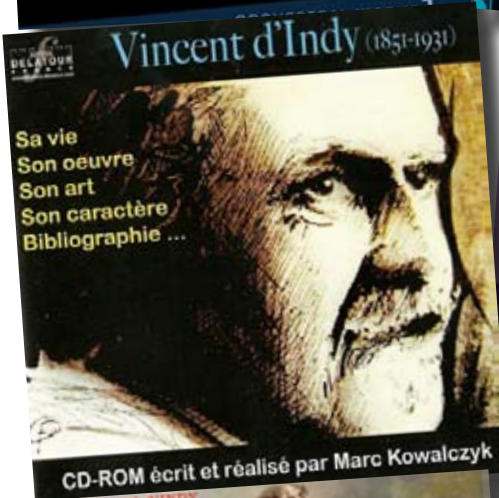
Lohengrin in Parijs het koor in.

Wagner was in Frankrijk om meer dan één reden zeer omstreden. Ten eerste betrof het hier een exemplarische Duitser, vertegenwoordiger van de natie die Frankrijk in de zgn. Frans-Duitse Oorlog van 1870-1871 verpletterend verslagen en vernederd had. Ten tweede was Richard Wagner een revolutionaire vernieuwer geweest die veel van de in zekere kringen hogelijk gewaardeerde muziek op losse schroeven had gezet en vooral jongere componisten had "betoverd". Die waren volgens die kringen daardoor vervreemd geraakt van de ware Franse tradities. Bij die jongeren hoorde ook D'Indy en dat was heel wat voor deze chauvinistische aristocraat, streng Katholiek, overtuigd monarchist, militarist en antisemiet. Dit antisemitisme stond overigens een levenslange persoonlijke vriendschap met de joodse componist Paul Dukas niet in de weg. Nogal wat tegenstrijdigheden in deze gecompliceerde persoonlijkheid dus, waar we nog meer van zullen zien.

De nogal Wagneriaans georiënteerde muziek die D'Indy rond de eeuwwisseling schreef ondervond redelijk wat waardering. Het betrof zware symfonische gedichten die we nu weinig meer horen en opera's die evenmin repertoire hebben gehouden. In die periode had Claude Debussy ook een hele schare aanhangers met zijn "impressionistische" muziek, maar D'Indy had daar een hekel aan en achtte die stijl van voorbijgaande aard.

Uit onvrede met de kwaliteit van het lesprogramma van het Conservatoire de Paris diende D'Indy een ingrijpend hervormingsvoorstel in. Na afwijzing daarvan richtte hij in 1894 met een paar medestanders de Schola Cantorum op. Daar werd lesgegeven op de manier die de dogmatisch ingestelde D'Indy de enig juiste achtte. Hij had inmiddels grote belangstelling ontwikkeld voor de toentertijd helemaal niet in de mode zijnde Bach en nog oudere meesters zoals Palestrina en Monteverdi. Van de nu wel, maar toen nog helemaal niet bekende opera van laatstgenoemde, L'Incoronazione di Poppea, verzorgde hij zelfs een geheel vernieuwde uitgave. Daarnaast verdiepte de muziektheoreticus D'Indy zich in het Gregoriaans. Dit alles kwam ten goede aan het lesprogramma van de Schola Cantorum die zo haar klassiek klinkende naam helemaal waar maakte.

Toch ook weer inconsequent was het dat D'Indy in 1912 een professoraat aanvaardde aan het Conservatoire de Paris, een functie die hij tot 1929 zou behouden. Zijn onbuigzaamheid nam niet weg dat

hij een uitzonderlijk geïnspireerd docent was die zich zeer inzette voor zijn studenten. Daar waren latere beroemdheden bij, maar ook een paar die hem achter zijn rug uitlachten om zijn ouderwetse opvattingen en manier van doen. Dit negatieve oordeel heeft lang nagewerkt, maar recent is men meer en meer het belang van deze interessante figuur gaan inzien.

Na het overlijden van zijn vrouw hertrouwde de inmiddels al op leeftijd zijnde D'Indy een veel jongere vrouw en verbleef hij geregeld langere perioden in het zonnige Zuid-Frankrijk. Of het nu daar aan lag, of niet, maar zijn muziek werd tegen het einde van zijn leven helderder, lichter. Er klonk zelfs een vleugje neoclassicisme in door dat toentertijd overal in de muziek opgeld deed. Maar dit is nog niet de muziek waarom het in deze artikelenreeks is begonnen. Hier moeten die paar uitschieters worden genoemd waarmee deze mindere god zichzelf overtroffen heeft. Deze kwamen met grote tussenpozen in het oeuvre van D'Indy voor als zonnestrallen die onverwachts door een donker wolkendek heen breken. Ze volgen hier in volgorde van chronologie en toevallig ook belangrijkheid.

De *Symphonie sur un Chant Montagnard Français*, ook wel bekend onder de titel *Symphonie Cévenole* uit 1886 is voor orkest met piano. Niet andersom, want dan zou men aan een pianoconcert kunnen denken en dat is het niet. Een symfonie overigens ook niet; alle drie de delen zijn als parafrase of fantasie gebaseerd op het liedje dat D'Indy in de Cevennen van een herder had opgepikt. Het stuk dat ongeveer vijftientig minuten duurt, begint met een inleiding van klarinetten en fagotten waarna de Engelse hoorn het liedje aanheft, een wondermooie, geheimzinnige melodie in een landelijke, ietwat melancholieke sfeer. Het is een heerlijk stuk, deze "symfonie", die helemaal niet aan Wagner doet denken, maar volop Frans klinkt. Op YouTube zijn diverse goede uitvoeringen te horen.

Tien jaar later verscheen *Istar, Variations Symphoniques*, een bevlogen en poëtisch werk, prachtig georkestreerd. Het is geïnspireerd op een liefdes- en vruchtbaarheidsgodin uit de oudheid. We horen eerst negen zeer afwisselende variaties en daarna pas als sluitstuk het thema waarop ze zijn gebaseerd. Zo van, beste luisteraars, hier is dan het materiaal waaruit al wat daarvoor klonk is voortgekomen. Een

origineel procédé; doorgaans klinkt het kernthema het eerst, maar zo kan het ook.

Als laatste zij hier vermeld *Jour d'été à la montagne* uit 1905, een heel mooi symfonisch gedicht over een zomerdag in het gebergte. Het heeft drie delen, Morgenstond, Namiddag onder de Pijnbomen en Avond. Opmerkelijk in deze fijne muziek zijn de onmiskenbaar "impressionistische" elementen à la Debussy, aan wie D'Indy zo'n hekel zei te hebben. Laten we het maar houden op weer een staaltje inconsequentie van deze man die in weerwil van al die schoolmeesterachtige pedanterie, compromisloos dogmatisme en geharnast conservatisme een gevoelig poëet en een groot musicus was. Dit alles bij elkaar vormt misschien nog wel de allergrootste inconsequentie.

Jan Jansen

Schola 1901

SJÄÖFKE

Tilly Jongen-Schijns

Sjäöf waor broedneuchter.

Neet tot dat dèks gebäörde, meh vendaog waor 't toch gelök.

Daankzij zie zuster Marie-Zjozefien.

Noe hoopde Sjäöfke tot dat neet te lang zouw dore, want heer voolt ziech neet erg plezereg daobij.

De gezèt die heer kwanseis aon 't leze waor bubbelde wie 'n loete deur en de lètterkes dansden op en neer. Ze wouwe mer neet stèl blieve stoon.

Es heer wel get gedroonke had, dansden de lètterkes even good op en neer, meh daan bubbelden zien han neet mie.

In de kaffee kós heer dat good verblomme.

Es heer de gezèt zaot te leze ('s middags waor 't neet drök) en eine vaan zien vrun kaom in, zag dee, "zègk Sjäöf, höbste gezeen wat MVV heet gemaak?" Daan zag Sjäöf moompelend: "Zoewiet bin iech nog neet". Heer vawde de gezèt op en zag tege dee; "Vertèl 't miech mer, dat is gezèlleger es tot iech dat gaon leze".

Op zoen meneer mouldde heer ziech altied droet en merkte geine tot heer slech kós leze.

Meh noe trök nao Marie-Zjozefien.

Die had naomelek bedach tot heer e nui pak mós höbbe.

War dat beduide wis Sjäöfke mer al te good.

Dat heel in: e Pak, e nui humme, 'n kervat, zokke en sjeun. En dao had her geleujeteg de pes aon. Wie awwer zien spulle waore wie lekkerder tot zie zaote.

Meh wat heer ouch verzón, zoe vaan: nog zoeväöl; nog genóg, 't holp neet, heer moos draon geluive.

Twie passe, knawwelentere en zawwelentere, leep heer achter zie zuster. 't Derde pak wat zie oet de rek haalde voont heer prachteg, zag heer, 't jeske, boe heer ziech neet veur hoofde um te kleije pasde wie gelek, zag heer.

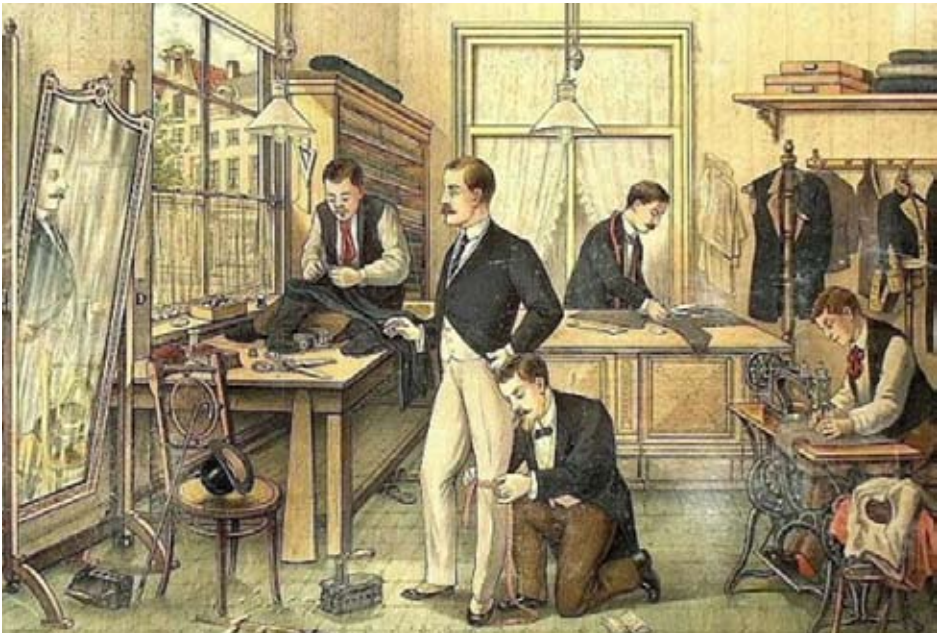
Dat waor get wat heer altied had wèlle höbbe, zag heer.

De verkeuper dee in Sjäöfke 'ne gemekeleke klant zaog, gaof häöm geliek, meh menier moot toch eve de brook passe, veur de lengde.

Nouw jeh, dach Sjäöfke, es iech me reine hoof te passe, vèlt 't nog mèt.

De verkuiper spangde de brook aof en voont de kääs prima. Sjäöfke had de vent wel wèlle pune, neet tot heer op manslui veel, nein goddaank waor heer good gezond. Sjäöfke heel vaan alle vrouwlui, behalve vaan zie zuster. 't Humme en de kervat waor de kääs vaan de verkuiper en zie zuster. Sjäöfke voont alles eve sjoen, zag heer. Aon de verkuiper vroeg heer wat veur 'n kleur sjeun heer daobij moos drage. Dat voont heer zellef eine slouwe zat. Dat sjeelde zoe plusminus 17 paar, want Marie-Zjozefien waor neet zoe gew content. Noe hoofde heer allein mer broen te vraoge in maot 43. Um haaf vijf kaom heer bij z'n vrun in de kaffee, die ziech al hadde aofgevraog boe Sjäöfke bleef. Sjäöfke bloong vaan de azjitatie. "Jonges", zag heer ('t kaom oet zien tiene) "goddaank, veur de ierste tien jaor bin iech dao vaanaof. Gei nui pak mie, goddaank". Pierre, eine vaan zien vrun, dach bij zien eige; "Nouw, daan kin iech Marie-Zjozefien beter es diech, Sjäöfke". Meh heer heel wieselek zien moond. Zoe geit dat bij vrun, echte vrun.

Tilly Jongen-Schijns

OVERPEINZING

Antiek 1976

Voor 30 zilverlingen verried Judas zijn Heer.
Ik verkoop voor hetzelfde bedrag Zijn gipsen beeld.
Als antiek.
Het betekent niets meer.

Leo Sins

Société Redoute

Inschrijfformulier

Zaterdag 9 juni 2018 Vertrek Puglia reis

Inschrijving voor deelname aan de reis naar Puglia van 9 juni t/m 16 juni 2018

In eerste instantie moet u € 25 p.p. overmaken voor de bustransfer.

Doe dit zo snel mogelijk en in ieder geval voor 15 november.

U staat pas ingeschreven als de penningmeester de transferkosten heeft ontvangen.

Toewijzing volgt in volgorde van betaling.

Naam: **Lidcode:**

schrijft/schrijven in voor de reis naar Puglia 9/6/2018 t/m 16/6 met persoon/personen

Ik wil een 1- Persoonskamer Ja Nee, niet nodig

Inschrijven:	Via website www.societeredoute.nl of Middels inzenden van dit formulier naar: Société Redoute Postbus 2023 6201 CC Maastricht
Aanmelden voor:	15 nov. 2017
Betalen voor:	15 nov 2017 met vermelding van uw lidcode, uw naam en omschrijving "EXC2" . Betaaldatum= inschrijfdatum!
Bank	Penningmeester Société Redoute ABNAMRO, IBAN nr. NL32 ABNA 0447.3505.01 BIC nr. ABNANL2A

